AIGUA!
a raig fet i a l'aigària que vulgueu
No us cal sinó instal·lar una
BOMBA VERTA
Grups complets des de 218 pessetes
En trobareu a totes les cases més acreditades del ram

LA PUBLICITAT

ANY LIV.—NUM. 18.102.—PREU: 15 CENTIMS
BARCELONA, DIMECRES, 17 D'AGOST DE 1932
TALLERS D'IMPRENTA: CARRER BARBARA, 11 I 13. — TELEFON 10603
REDACCIO I ADMINISTRACIO: CORTS CATALANES, 589, 1.er. TELEFON 17431

NOVETATS PER AL BANY I LA PLATJA
CAUTXÚ CATALÀ
CORTS CATALANES 615

Per la República

L'hora de la justícia

La darrera militarada, de filiació netament monàrquica, ha suscitat un corrent passional a tot el territori de la República. Seria pueril voler negar aquesta realitat, que es manifesta amb colpidora insistència; però perquè és una realitat que es fa sentir a tot arreu, és humà fer tots els esforços possibles per endegar-la pels camins de la raó i de la justícia. Seria imperdonable que les decisions que seran preses respecte als inculpats poguessin sembiar mai dictades per un esperit de venjança; la República no necessita cedir a cap impuls d'aquesta naturalesa, i estem segurs que no hi cedirà, perquè no són els homes els que han de mesurar la culpa, sinó la llei; els homes han de sotmetre-s'hi i aplicar-la per damunt de qualsevol consideració de caràcter personal. La llei ha d'ésser igual per a tots; en aquest principi la República trobarà la més alta justificació dels seus determinis.

Els estats passionals, però, quan tenen l'origen en la condemna d'un acte reprovable, en una reacció contra un atemptat a l'ordre jurídic establert per la voluntat popular, no solament són explicables sinó que han d'ésser presos en consideració pels que tenen l'obligació d'atendre i de controlar els impulsos que neixen de la comunitat ciutadana. Ara no és l'hora de la llei, perquè no n'hi ha ni una d'hora que no ho sigui; la llei és perenne i es projecta constantment com una norma ineludible: quan es comet un delicte, la llei no té iniciativa, qui l'ha de tenir són els homes, que han de fer sentir que la llei existia per dir què podíem fer i què no havíem de fer. Avui, doncs, no és pas més l'hora de la llei que ho era ahir o que ho serà demà: avui, simplement, és l'hora d'aplicar la llei als que l'hagin infringida.

Parlar de sadismes i de venjances és tan inoportú com parlar de previsions, que haurien estat qualificades d'extralimitacions. ¿Haurien estat acceptades com a previsions plausibles la prohibició del míting contra l'Estatut de la plaça de braus de Madrid o la del míting de Saragossa? ¿S'haurien volgut admetre com a mesures preventives aquestes prohibicions i d'altres referents a actes o manifestacions contra l'Estatut de Catalunya? Governamentalment aquests actes contra l'Estatut no podien ésser cohibits, encara que érem molts els que estàvem convençuts del que amagaven totes aquestes propagandes anticatalanes. La sanjurjada i la feta dels militars monàrquics a Madrid ha posat les coses en clar; tothom veu què hi havia darrera d'aquelles protestes de l'unitarisme i darrera d'aquelles reticències campanudes d'alguns republicans. I és natural que, descobert el joc, no per una estratagema de confidents sinó per la insensatesa dels que s'han denunciat ells mateixos, el poble, en adonar-se del parany que es posà a la República, dels atacs i dels perills a què l'han sotmesa els monàrquics i els militars que hi feien colla, reclami la justícia que de dret li pertoca.

Justícia, no venjança; si el país fa sentir la seva veu és perquè els que han de fer justícia sàpiguen que els seus determinis no seran indiferents als que esperen que la justícia serà servida com cal. No es tracta pas d'inclinar ningú en un sentit o altre; ni a la benignitat ni a la venjança; es tracta només d'excitar l'energia en unes consciències que podrien contreure unes responsabilitats incalculables, perquè dels seus determinis la República n'ha de sortir enrobustida o ha de sentir la vergonya d'una debilitat que fatalment seria la seva ruïna.

CARLES CAPDEVILA

Comentari

La pietat ben ordenada

És una virtut tan humana, la pietat, que convé aplicar-la als que en són més dignes. ¿I qui se'n mereix més, ara com ara, que aquest país sortit totjust d'un règim d'opressió i d'anarquia, i d'una manera constant envoltat per les maquinacions dels que no dubtarien pas a tornar-hi a encendre una guerra civil, sempre que imaginessin que això els representa algun avantatge, mal fos en detriment del profit comú, que ells ni senten ni respecten?

És una virtut tan noble, la pietat, que, com del nom de Déu segons el Decàleg, hom no en pot fer ús de cap manera vana. I, allà on la pietat serà tinguda per feblesa i escarnida; on diran: —"No han gosat; i, ¿què havien de gosar?" —, diguem-me: ¿no hi ha profanació de l'ús de la pietat, si arribem a tant que hom n'usi?

Pietat envers els caiguts: molt bé; però, abans, pietat als injuriats i amenaçats. Tot i plànyer el delinqüent, podem — i més, devem — castigar el crim d'una forma que en fem impossible la repetició; d'una forma que doblegui l'espinada a tots aquells que no creuen en la justícia només quan li venen fulgurar el glavi. Tot menys una sentència poc seriosa. "No usar la pietat d'una manera vana."

Ja sabem que, més d'un, qui sap si per remordiments, intentarà disfressar-se sota els vels de l'humanitarisme. Altres, de la prudència. Però és que aquests defensors tarats, els quals no són entre els deliqüents només que perquè rutllen cua de guineu, i no de llop, tenen por que l'eco d'uns trets faci alguna ferida al cor de llurs consciències. No ens deixéssim pas guiar per les consciències poc netes, que sovint són les que tenen els ulls més entelats, tant per les llàgrimes, com per certa classe de llaganyes.

L'home veritablement piadós no ho és ni per mollesa, ni per covardia, ni per complicitat interior amb el mal. La seva compassió és com moneda d'or en mans dels prudents, que no es llança pas al primer vingut, sinó, al contrari, s'esmerça en obres profitoses i fecundes.

La nostra República és generosa, però no pròdiga. El primer és una virtut, és a dir, una força. El segon, una follia, és a dir, una feblesa. Els que vulguin ara demanar clemència, que es guaitin per dins i esbrinin quin és el motiu que els mou a demanar-ne. ¡Ben segur que molts al fons del pou hi trobaran llurs pecats!

I si ells no els hi troben, ja els hi sabrem dir nosaltres. Perquè no n'hi ha prou de netejar per fora; també cal neteja per dins. La República necessita triomfar dels seus enemics i dels falsos amics. — R. LL.

EL COMPLOT MONARQUIC

Sembla que els acusats de delictes greus seran jutjats per procediments sumaríssims i que es demana la pena de mort contra Sanjurjo

Madrid, 16. — Aquesta tarda es reuni la sala sisena del Tribunal Suprem, per continuar els treballs amb motiu dels fets referents al moviment monàrquic del dia 10 de l'actual. La dita sala acordà fer públics demà, després de signats pel President, diversos acords sobre els quals es guarda absoluta reserva fins que, com diem, hagin estat signats pel President. També examinarà les diligències dutes a terme pel jutge Sr. Camarero, a Sevilla, i d'acord amb elles adoptarà els acords que considerés pertinents.

Entre els acords sembla que figura el que se segueixin contra els encartats acusats de delictes greus, procediments sumaríssims, sense perjudici d'ampliar les diligències si calgués, i que contra els encartats de delictes de menys importància se segueixi el procediment ordinari de tramitació

El faixí i la pistola de Sanjurjo

Madrid, 16. — Aquesta nit ha tornat a Sevilla, amb objecte de practicar algunes ràpides diligències, el magistrat senyor Dimas Camarero, delegat per a la instrucció del sumari pels successos de Sevilla.

Sembla esser que de l'anterior viatge a la capital andalusa ha portat el senyor Dimas Camarero dues peces de convicció interessantíssimes: el faixí i la pistola del general Sanjurjo.

A la tarda tornà el senyor Camarero al Tribunal Suprem, segurament per a practicar algunes diligències en relació amb el sumari que està incoant.

El magistrat de la Sala de Justícia del Suprem, delegat per aquesta per a la instrucció del sumari pels successos de Madrid, ha continuat la seva tasca, que és molt intensa durant el matí i la tarda d'avui.

L'esmentat magistrat estigué tancat al seu despatx de la sala primera del civil, de l'Audiència, i, a jutjar per l'extern, dictà diversos actes de processament i presó contra distints encartats.

Aquest matí estigué a presons militars el delegat del jutge especial, senyor Dimas Camarero, per a comunicar al general Sanjurjo que li havia estat aixecada la incomunicació.

A les quatre de la tarda, acudí a presons militars un autoòmnibus dels funcionaris per a la conducció de presos de la Direcció general de Seguretat, amb el fi de trasladar a Guadalajara divuit dels detinguts que allí es trobaven.

Els presos ordinaris de Guadalajara han estat traslladats, com ja es digué, al penal d'Ocaña, quedant el primer destinat a presos militars.

Quedà sense efecte l'ordre de traslladar el que es refereix al senyor Capo Ortega, per estar pendent d'una diligència del jutge especial, i el tinent senyor Iñigo de Arteaga es posà sobtadament malalt.

El Govern s'incautarà dels béns d'alguns dels complicats en el cop monàrquic

Madrid, 16. — "El Socialista" publica un article en el qual després d'examinar alguns aspectes de la sublevació del general Sanjurjo diu que creu saber que existeix el propòsit de passar el comptes de despeses, de manera que el Tresor no hi perdi un cèntim, als que financiaren la sublevació.

Sembla que en aquest sentit s'ha parlat de la incautació de determinades finques.

Pregunta després si la conducta observada per la Companyia Telefònica durant la sublevació ha estat suficientment clara.

No es tracta — diu — d'una acusació, ja que per a això falten proves i dades, però la veritat és que Telègrafs, amb un material vell, aconseguí la comunicació entre Madrid i Sevilla, i la Telefònica, que posseeix mitjans tècnics no superats, es limità a contestar als requeriments que li foren fets, amb un lacònic: "Han estat tallades les comunicacions".

Recorda el que succeí quan la vaga, que eren restablertos immediatament les comunicacions que tallaven els vaguistes.

Una de les ciutats que tractaren d'incomunicar amb Madrid fou Barcelona, i per les vies París, Londres o Lisboa es restablí.

Acaba dient que convé que s'aclareixi el que ocorregué.

Madrid, 16. — El president del Consell de ministres ha anat aquesta tarda a visitar el president de la República amb objecte de sotmetre a la seva signatura un projecte de llei expropiant les terres que posseeixen les persones mesclades en el moviment monàrquic de fa pocs dies.

El senyor Domingo, el qual fou preguntat aquesta tarda al Congrés sobre els detalls d'aquest projecte de llei, digué que seria un projecte de llei de la Presidència, ja que tenia ramificacions amb els ministeris de Justícia i d'Agricultura, i, per tant, ell no volia donar detalls d'aquest decret fins que el cap del Govern tingués la signatura del cap de l'Estat, i pogués facilitar el senyor Azaña la referència completa.

Full de dietari

Les Corts a l'estiu

Els diputats també s'estimarien més patir el fred que no pas la calor madrilenya. No m'ho han comunicat d'un a un, però m'arrisco a interpretar llurs sospirs, llurs lassituds i llurs sufocacions.

I ¡i veieu: contrariant les veus de la natura sumades a les del costum, formen amb més o menys constància en els escons del Congrés.

Estem mal preparats per a prendre seriosament la idea que els diputats se sacrifiquen. Una llarga tradició de malfiança i d'ironia — no cal dir que abundantment justificada per les anècdotes de la vella política — ens indueix a imaginar el diputat com un ésser privilegiat que només es plany per vici.

No obstant, en les circumstàncies actuals, el seu plany no diré que arribi a commoure, però sí a inspirar respecte. No és cap ganga de passar l'estiu a Madrid, i menys ganga encara de viatjar cada setmana per aquestes planes abrusades...

I ja veieu: és la segona vegada que la República realitza aquest miracle. Les "imperiosas vacaciones" han perdut amb el nou règim llur força imperativa.

Imagino que molts dels que es troben fermats a la màquina parlamentària, a estones es deuen demanar amb un punt de desesperació: "¿Però per què diantre estic ací, patint aquestes xafogors? ¿Per què no he tocat el dos, com altres anys, cap a climes més benignes? ¿Qui m'ha embolicat d'aquesta manera?"

Les respostes que es deu donar cada diputat han d'ésser variadíssimes. L'un es deu entretenir supervalorant els avantatges pràctics que treurà d'aquest sacrifici. L'altre s'aconsolarà amb la idea que mentre és a Madrid no pateix les angúnies del seu negoci o del seu despatx. Un tercer es dirà de baix en baix: "No és agradable, realment; pogués triar, triaria una altra residència estival, però què diantre, sóc lliure. La família no fiscalitza els meus actes". Algun diputat no dubtem que també cercarà una compensació al seu sacrifici en la invocació dels noms augustos que s'escriuen amb majúscula: la Pàtria, la Justícia, el Deure, la República...

De tota manera, àdhuc si acumuleu els motius de resignació i els encoratjaments, sempre resultarà que la persistència de les Corts, en aquesta època de l'any, és, dins la història espanyola, un fet excepcional i gairebé inexplicable.

CARLES SOLDEVILA

El general Sanjurjo dorm molt i té molta gana

Madrid, 16. — Refereix un periòdic que, en ésser traslladat a presons militars i després de conversar, tornà a decaure l'ànim del general Sanjurjo.

Després fou traslladat a la cella número 22, en la qual es trobava més animat.

Sembla que després no ha tornat a abatre's.

Dorm bé i menja amb molta gana.

Com que no rep notícies ni llegeix periòdics, alié a l'estat d'opinió que la seva actitud ha provocat, pregunta si les Corts funcionen, què fa el Govern, què diu la gent i si hi ha molts detinguts; preguntes totes que queden sense resposta per la rigorosa incomunicació a què es troba sotmès.

Realment, el governador de Sevilla, senyor Valera, podia haver fet quelcom més

Madrid, 16. — El diputat radical senyor Alvarez Mendizàbal, referint-se a l'actitud del governador de Sevilla, la nit de la sublevació, ha dit que el senyor Valera, acompanyat d'un grup de forces d'assalt, es dirigí al xalet de la marquesa de Esquivel i el trobà vigilat per deu o dotze parelles de la benemèrita, al front de les quals estava el tinent senyor Franco Pineda.

Aquest digué al governador que no podia passar.

El senyor Valera no insistí i tornà al govern civil, on hi havia uns 300 homes entre guàrdies d'assalt i de seguretat, amb els que hauria pogut detenir el general Sanjurjo, si s'ho hagués proposat.

A les cinc de la matisada començà el general a visitar les casernes i sembla que trobà facilitats en tota la guarnició, llevat de les forces de cavalleria que es negaren a secundar el moviment, i les d'aviació, que es negaren a intervenir a favor ni en contra de tal moviment.

A la nit, quan els coronels comunicaren al general rebel que hi havia un acord de l'oficialitat per no lluitar contra les forces del Govern, el cabdill digué que l'havien traït.

Després el senyor Álvarez Mendizàbal referí detalls ja coneguts.

Feia contraban de tabac el general Sanjurjo?

Madrid, 16. — Sembla que quan en el Consell de ministres anterior es tractà de cercar el general Sanjurjo i no fou trobat, era perquè el Govern tenia coneixement que a les places de Ceuta i Melilla hi havia un constant contraban de tabac.

Al voltant d'ambdues places s'havien establert una sèrie d'expenedories.

El senyor Carner manifestà que la situació no podia continuar, i es prengué l'acord d'incautar-se d'aquests estancs. Foren rellevats els oficials i els carrabiners que depenien de les dites places.

El compliment d'aquest acord fou el que es volgué comunicar al general Sanjurjo.

El Govern ha procedit ja a la destitució dels carrabiners i a la incautació dels estancs.

El general Barrera és citat pel ministre de la Guerra

Madrid, 16. — La "Gaceta" publica una circular disposant que els generals Barrera, Ponte i Manso de Zuñiga es presentin al ministre de la Guerra en el termini de vuit dies, a partir d'avui.

Una altra disposant el cessament en el càrrec de director general de la Benemèrita del general senyor Miquel Cabanelles.

Una altra disposant les sancions que s'indiquen per als anomenats espontànis, que es llacen al cire de les places de braus.

Una allocució del general Cabanellas en acomiadar-se de la guàrdia civil

Madrid, 16. — El general Cabanelles, en cessar en el càrrec, ha publicat una allocució de comiat a les forces, en la qual diu que cessa en el comandament de l'Institut en dies d'emoció per a tot el personal que l'integra.

"La conducta desleal — afegeix — de un número reducido que en Sevilla acató las órdenes emanadas de una autoridad facciosa ha motivado justas medidas de Gobierno, que por su rigor y ejemplaridad han surtido saludables efectos en los responsables.

Aunque al resto del Instituto y al que hasta ahora ha sido vuestro director les haya proporcionado un hondo dolor y amargura, como compensación de estas impresiones debe pesar en vuestro ánimo la consideración que desde la proclamación de la República ha habido un gran número de muertos y heridos defendiéndola y cumpliendo las ór-

(Continua a la pàgina 7)

Vist de pertot

L'endemà del "pronunciamiento"

Per primera vegada en la història d'Espanya, un "pronunciamiento" militar — aquest acte tan típicament ibero-americà — ha fracassat davant una actitud purament civil, feta executiva per una força acabada de néixer de les entranyes de la sobirania popular. En efecte: els caps i oficials que han secundat la rebel·lió han topat a Sevilla amb una atmosfera irrespirable que tornava insegura o francament indòcils els soldats i han topat a Madrid amb l'enèrgica resposta dels guàrdies d'assalt, que han bastat per a posar en ridícul uns centenars de militars, vestits d'uniforme i proveïts de grans elements de mobilització i d'atac.

Fóra un optimisme excessiu, i per tant perillós, creure que després d'aquest fracàs sense gallardia, els militars monàrquics no s'alçaran mai més contra la República. Si d'alguna cosa s'acusa el ministre de la Guerra en aquests dies és d'haver actuat amb una confiança massa liberal, massa noble, massa ingènua. Manuel Azaña ha assegurat en ple Parlament que ell no mirava mai si un comandament esqueia en un general o en un coronel titllat de monarquisme o elogiat pel seu republicanisme; complia la llei sense passió ni temença.

L'actitud és bella, és simpàtica, però acabem de comprovar que té grossos defectes en el terreny polític. Al nostre entendre, interessa més la consolidació de la República, que és obra directa i vocació genuïna del poble, que la pervivència d'un Exèrcit que no revela gaires condicions per a esdevenir un òrgan merament executiu. Si les reformes dutes a terme pel senyor Azaña, amb una rapidesa i una aplom que no hem deixat pas d'admirar, no havien arribat a extirpar les rels del borbonisme i les velleitats polítiques dels generals, calia anar més enllà. ¿Que aquest "més enllà" representava aproximadament la dissolució de l'exèrcit? Mesura radical, sens dubte; providència parencosa. Però, en el fons, menys arriscada que la perpetuació d'un "statu quo" prenyat d'amenaces per al règim.

Ara ja ho podem dir sense por d'ésser desmentits: els guàrdies d'assalt, multiplicats amb el criteri de selecció que ha presidit fins ara llur recrutament, dotats dels moderníssims elements que escauen a una policia 1932, basten i sobren per mantenir l'ordre públic a Espanya.

No s'esgarrifi ningú d'aquest aparent radicalisme, que, de passada, alleugeriria enormement els pressupostos de l'Estat i li donaria marge per a realitzar un magnífic programa de cultura i d'obres públiques. Dinamarca viu tranquil·lament sense exèrcit, i els països escandinaus sols en conserven vestigis.

D'altra banda, el radicalisme d'aquesta mesura no sols fóra una garantia per a la República, sinó per a la societat espanyola. Tothom s'ha adonat en aquests últims dies que la República recolza essencialment en la classe obrera, en la menestralia i en un grup, no tan nombrós com a la primeria, però encara considerable, d'intel·lectuals. En les altres classes hi ha nuclis que la respecten, n'hi ha que fins la miren amb una certa simpatia perquè temen una cosa pitjor, però és escassíssim el nombre de persones riques o aristocràtiques que, donada l'hora, realitzaria el més petit sacrifici per a defensar-la. Aquesta és la realitat nua i crua.

Ara bé: si aquest element popular que, a desgrat d'etiquetes extremistes i de violentes disconformitats verbals, és el que de fet conserva la República i és encara capaç de sacrificar-se per ella, es troba massa defraudat per l'actuació dels governs, no dubteu que s'accentuarà el perill comunista o sindicalista d'una manera considerable. Suposeu que la liquidació d'aquest "pronunciamiento" avortat es practica amb un esperit tou i conciliant, sense cap propòsit decidit d'evitar una repetició pròxima. Suposeu que arriba la repetició i fins admeteu que obté un triomf transitori... Aleshores estigueu segurs que la reacció extremista assolirà una empenta incontrastable i que no seran pas els socialistes governamentals, ni els homes d'Acció Republicana els que podran endegar el corrent desbordat.

En realitat el Govern es troba en la necessitat ineludible d'actuar amb energia, amatent a la incitació popular, no pas en profit de l'extremisme, ni de la demagògia, sinó en profit de la pau i de la legalitat.

En aquests darrers mesos, el temperament despectiu, fred i "insouciant" del Govern davant les procacitats monàrquiques — especialment davant la campanya desencadenada contra l'Estatut per una colla de monàrquics, secundats per grups de republicans inconscients o despitats — ha deixat que es diongués arreu la idea de la seva debilitat i, el que és pitjor, la idea de la debilitat de la República. No convé que aquesta sensació es repeteixi. Les democràcies modernes no han pas de renegar del liberalisme, però és evident que no poden pas profesar-lo amb aquella ingenuïtat i candor que preconitzaven els teòrics del segle XIX. La vida política ha esdevingut més greu, més transcendent en l'ordre pràctic; si abans era possible que les convulsions o les atzagaiades comeses en el cim no tinguessin cap ressò en les pregoneses de l'existència nacional, ara que el lligam és més estret, la interdependència és un fet rigorós i inevitable. L'última sortida del darrer general — ajudat o encoratjat rera cortina per alguns polítics que el règim ha deixat de banda i per alguns republicans que no hi han tingut l'èxit que desencadenaven — ¿quants milions de perjudicis no ha causat al país?, ¿quant de mal no ha fet al crèdit de la República?

No és possible jugar, ni permetre que altres juguin, amb la pau de la República. Cal que la llei caigui, justa i inexorable, sobre els que, cridats a ésser la seva salvaguarda, no tenen cap escrúpol a convertir-se en els seus dictadors.

Amen molt Espanya? Molt bé. Però no són ells els que han d'assenyalar el "modus agendi" d'aquest amor. És a la Constitució, és al Codi militar, és a l'ordenança on hi ha l'únic solc per on pot fluir el patriotisme militar.

MYSELF

A PUERTO DE SANTA MARIA

Arriben al Penal 105 presos socials

Puerto de Santa María, 16. — Conduits per forces de l'Exèrcit han arribat al Penal 105 presos socials, procedents de la presó de Cazalla de la Sierra.

També han ingressat a la presó un comandant d'Infanteria de Marina i el capellà de l'Armada, senyor Llauraor, que vestia d'hàbit, portant-lo una parella de la guàrdia civil.

A MALAGA

Detenció d'un ex-ministre, un canonge i un marquès

Madrid, 16. — Aquest migdia s'ha vist entrar a la comissaria de vigilància diversos empresonats aquests dies, entre ells l'ex-ministre senyor Estrada, el canonge Coll i el marquès de Crepani.

Es guarda absoluta reserva sobre el motiu de l'estada dels dits senyors a la Comissaria, i es creu que està relacionada amb els darrers successos.

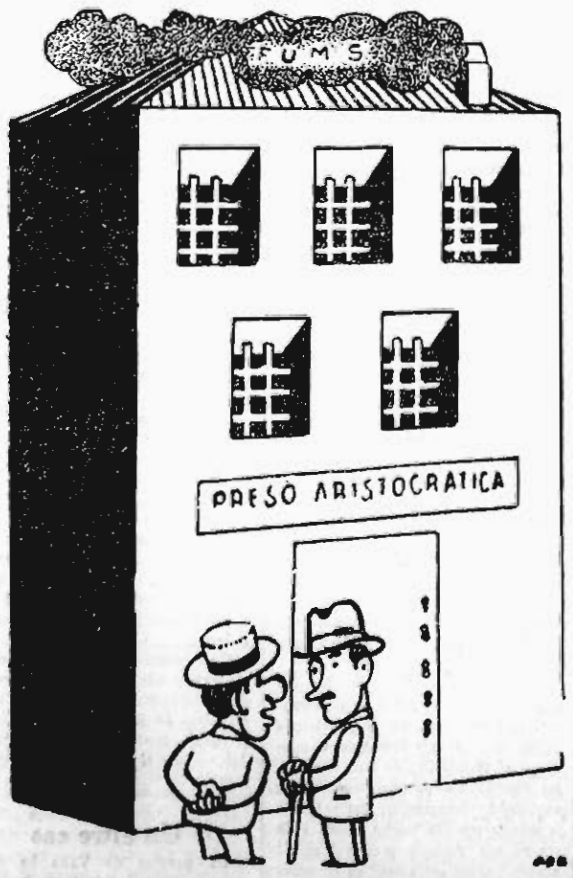

—Què té de particular aquesta presó?
—De particular, res; però té molt de general.

El general Sanjurjo havia sollicitat la collaboració del senyor Lerroux. Naturalment, el líder radical va rebutjar l'oferta. Però, és curiós que el senyor Lerroux pugui suscitar aquesta mena d'esperances.

Revista de premsa

Castelar

Amb aquest títol escriu Azorín a "Luz":

"Emilio Castelar vivió sesenta y siete años. Nació en 1832; murió en 1899. En el día 7 del próximo septiembre se cumplen los cien años de su nacimiento. En su silla de la Academia Española se sienta hoy otro preclaro dicente que, con toda seguridad, cuenta con medios para estimular la celebración del centenario. Castelar ha dejado cincuenta o sesenta volúmenes; ha escrito sobre política y sobre historia; ha compuesto también algunas imaginaciones novelescas. La obra periodística de Castelar, no aperdigada en volúmenes, seguramente que formaría otros tantos tomos. Lo que primero atrae en Castelar es su estilo. En el siglo XVI, un gran espíritu sintético, como Castelar, Fray Luis de Granada, realiza un formidable esfuerzo de extensión de la lengua castellana. Si hasta entonces, hasta Fray Luis, el idioma era cosa restricta, ahora, con este esfuerzo de dilatación, el idioma se ensancha, abre sus horizontes, tiene perspectivas que antes no tenía. A mediados del siglo XIX, otro espíritu de poderosa síntesis, el de Emilio Castelar, repite en el área del idioma patrio la antigua experiencia de Fray Luis de Granada. Causa asombro a los que nos apasionamos del estilo, a los que tenemos entre las manos los instrumentos del estilo, como un herrero o un carpintero tienen las amadas herramientas que han manejado cuarenta años; causa asombro el contemplar la inmensa área del estilo de Castelar. Para realizar esta obra de extensa laminación se requiere sentir las palabras como se siente un bello fruto, con la sensualidada con que un niño muerde un fruto fragante y sazonado. Sensualidad de las palabras tenía Fray Luis de Granada; sensualidad, intensa sensualidad, sensualidad análoga a la que tenía también Gabriel Miró, tiene Castelar. Como riqueza de vocabulario, como copia pródiga de voces, Castelar es, sin disputa, el primero entre todos los escritores españoles, tanto antiguos como modernos. Es fácil, cuando se usa del estilo que en tiempos de Castelar se llamaba "asiático", es decir, profusamente florido, caer en la vulgaridad y en la afectación. Castelar—repasad bien sus escritos—no es jamás ni afectado ni pedante. Nunca en Castelar ni la más ligera falta de gusto. Se dice que la cláusula larga, amplia, la cláusula que Castelar usaba, no es la propia del arte literario. No creemos que en literatura se haya hecho nada tan bello como ciertas páginas creadas por Castelar. Los que dicen tal cosa no han leído al gran prosista. Páginas como las dedicadas por Castelar a Galicia —en su maravilloso retrato de Rosalía de Castro— y páginas como las dedicadas a Granada no se podrán registrar muchas veces en la literatura castellana. La sensación de la palabra lleva a Castelar a una cadencia, a una concinidad, a una música suave e inefable que pocas veces se habrá dado en una literatura europea. Se ha dado en Chateaubriand y se ha dado modernamente en Mauricio Barrés. Se da en José Ortega y Gasset y se da, en forma más orquestral, en Emilio Castelar. Si Ortega y Gasset es un delicioso músico de cámara, a lo Mozart, a lo Schubert, Castelar, más profuso, más ardiente, más impetuoso, nos recuerda a Wagner. Y téngase entendido que sin ese esfuerzo de laminación que Castelar ha realizado, no hubiera sido posible el laboreo del estilo corto, conciso, breve. Sin Castelar, los que amamos el estilo breve y conciso no hubiéramos podido usarlo; debemos a quien dilató el idioma el don de poder, tras su trabajo, escribir con una concisión que es lo antípoda de su prosa.

Por encima de todo ponía Castelar la inteligencia. Ya nos vamos acercando a la política. La inteligencia lo era todo para Castelar; el pecado contra el espíritu lo abominaba Castelar con todas sus fuerzas. Ni la guerra entre dos pueblos, ni las diferencias de religión, ni los antagonismos de raza podían hacer que Castelar dejase de comprender y admirar a un escritor o a un filósofo. Una curiosa anécdota, que el mismo Castelar cuenta con palabras elegantemente irónicas, nos mostrará la pasión de Castelar por la inteligencia. En su "Historia del año 1883" nos dice el orador: "Iba yo cierta mañana, en Normandía, por las dunas del austero Etretat, hablando con el célebre filósofo Vacherot de las cosas del alma, y no pude contener mi asombro al oírle decir que antes de la guerra francoprusiana pertenecía por completo a la escuela de Hegel, y después de la guerra francoprusiana pertenece a la escuela de Spencer. Por involuntario movimiento de mi espíritu pedí a Dios que no hubiera bélica ruptura entre Inglaterra y Francia, pues faltaría entonces asilo y refugio en el mundo al pensamiento de un filósofo".

Europeo, curioso de cuantos fenómenos intelectuales se producen en Europa, Emilio Castelar vive constantemente ante su mesa de trabajo, atento al vibrar universal de la inteligencia. Entramos—y no podemos ser extensos— en la región de la política. Y decimos con toda rotundidad, con toda decisión, para que los jóvenes inclinados a la pasional injusticia lo entiendan, que ninguna figura, en todo nuestro siglo XIX, se presta más a la injusticia que Castelar. Basta, para la fulminación de Castelar, coger algún texto, abstraerlo de las circunstancias en que se produjo, prescindir del medio social en que Castelar se movió, y dar por conclusa con ello tal o cual cosa. Nadie más que Castelar necesita, con todo cuidado, con todo tacto, ser estudiado como político, en la atmósfera en que se desenvolvió. Para todos los hombres cultos de la generación de Castelar, los principios consignados en la Constitución de 1869 forman el programa ideal. Se peleó durante años, y ardidamente, para conseguir la proclamación de los Derechos que en esa Constitución se consignan. Se vieron luego, durante la efímera República de 1873, llevados plenamente a la práctica. Fueron más tarde, con la Restauración, anulados. Y fieles a estos principios permanecieron durante la Monarquía restaurada, Castelar y sus amigos, Castelar y cuantos amaban la libertad. Todo en su conducta y en su actuación en la vida pública dependía del auge o el ocaso de esos principios. Si la Monarquía restaurada se apropincuaba un poco a tales principios, Castelar debía celebrar esa aproximación. Su posició dependía de tales aproximaciones o alejamientos. No era Castelar el que claudicaba; Castelar no podía sentir desfallecimientos en su pasión por la libertad. Era la Monarquía la que a Castelar se aproximaba. Y la Monarquía tuvo momentos en que parecía haber aceptado, por fin, todo el contenido de la pasada Constitución gloriosa. A veces pudo creerse que tanto en la doctrina como en la conducta, la Monarquía cambiaba de su secular y funesto rumbo. Y era, sí, y con razón, Castelar el primero que, con toda lealtad y en honor de España, celebraba el cambio. No pudo ver el orador toda la falacia del régimen. Cuando, por causas principal y esencialmente del régimen, el imperio colonial se desmoronó, Castelar, en un espasmo de dolor y de angustia, derramó lágrimas. Poco después moría.

Hemos hablado del estilo de Castelar; copiaremos un párrafo del orador. Léalo el lector con atención. Dice así:

"No hay cosa tan falsificada en el mundo por ningún falsificador como la República francesa por los periódicos monárquicos de Europa. El botín puesto a merced y arbitrio de los varios reptiles europeos nutre las supersticiones más ridículas que puede arbitrar la cólera reaccionaria contra el humano progreso; no digamos nada, no digamos, de las terroríficas profecías. Los campos de Francia iban a convertirse todos en campos de guerra civil, y nunca estuvieron más tranquilos. Iban las ciudades bajo tales instituciones a consumirse después de arder como una tea. El ejército se indisciplinaría para volver a nuevo dieciocho de Brumario y proclamar el emperador de los cuarteles entre las embriagueces producidas por el aguardiente y por la pólvora. Al año justo de la muerte de Gambetta quedaría la República envuelta en el sudario y enterrada en la sepultura de tan excelso tribuno. A los seis meses de sepultada la rama primera de los Borbones en Frosdorf se levantaría la rama segunda de los Borbones en Versalles. Las flores de lis, tan aborrecidas por el campesino francés, que las arranca de cuajo hasta cuando aparecen remedadas en los doseles de las fiestas eclesiásticas, esas flores de lis iban a rebrotar en esta primavera de la reacción por todos los campos franceses. Los más templados en el retroceder y retrogradar aguardaban la salida de algún Bonaparte del monolito egipcio, bajo cuya mole reposa por toda una eternidad aquel que no dejó un minuto de reposo a la tierra. Leed los periódicos de salones, derbys, tiros al pichón, etc., etc., para persuadiros de cuán pronto el curso de los siglos se torcerá, y el derecho humano se ocultará, y la República se romperá, con holgorio general de todos los petimetres, que bailarán a una en paz sus contradanzas y digerirán sus cenas sin miedo alguno a que la capital europea del gusto y de la moda les amenace con figurines republicanos, apercibidos para la democracia universal."

La República francesa, tercera República, se fundó en 1870. Cuando Castelar escribía tales palabras—en 1884—llevaba la República en Francia de vida catorce años. El cuadro que ha trazado Castelar, y que el lector acaba de leer, es exactamente el cuadro de la República española anterior a la sedición del día de San Lorenzo, aniversario de la batalla de San Quintín—10 de agosto de 1557—. ¿Continuará después de esa sedición el estado de cosas anterior? No lo creemos. En Francia había un antecedente tranquilizador para la República: el de la gran revolución de 1793. Esa revolución había creado una base de burguesía liberal en que la República podía descansar. La negligencia de sus hombres de gobierno en cierto modo podía estar excusada. No lo estuvo después de la peligrosa aventura de Boulanger, que pudo, si el general hubiera tenido corazón, costarle la vida a la República. No la estuvo después de la intensa y dramática conmoción del asunto Dreyfus, que también pudo ser para la República mortal. Sin el antecedente de la Revolución francesa, con una densa continuidad monárquica de quince siglos, sin más intermitencia que la fugacísima de la primera República, nuestros gobernantes no pueden entregarse a la tolerancia. Por excusar una severidad no se puede exponer un Gobierno a usar luego de centenares de severidades. El cuadro trazado por Castelar, en que imperan los petimetres, hoy señoritos, altos y bajos, con galardones o sin ellos, no puede continuar. En España —acaba dichosamente de verse—existe una base sólida de amor al régimen; pero no puede someterse ese amor a influjos deletéreos que lo mermen o detengan su crecimiento. Y las clases reacias u hostiles a la República, que acaban de ver que la República es inconmovible, piensen, los que procedan de buena fe, qué es mejor: si estar en constante pugna peligrosa y angustiosa con un régimen que no van a poder destruir o conformarse a una realidad que es un postulado histórico, que es un resultado de la gran corriente de la historia. Piensen — y aludimos ahora a las grandes instituciones pedagógicas independientes del Estado—si es mejor formar los tiernos espíritus en odio a un régimen sólido y definitivo o hacer que las jóvenes generaciones se desenvuelvan dentro de ese ambiente, con todas las ventajas que para su modo de ver la política y la sociedad pueden encontrar en él. La República ha perdido ya sus primitivos e inevitables estridores. La República es un régimen de paz, de orden y de trabajo. Tal como dichosamente es al presente merecería los más férvidos aplausos de Emilio Castelar, hombre de paz, de orden y de trabajo".

La premsa anticatalana

Molt just el comentari de El Matí *que reproduïm. Però encara fóra més just si digués que és la premsa dretista la que, sense excepció, s'ha alçat contra Catalunya. I la premsa que es diu catòlica en primer terme. El primer de tots* El Debate, *diari que en certs temps han subvencionat magnànimament els catòlics catalans.*

Es certament un honor per a El Matí *que sigui l'únic diari catòlic que es diu catalanista i republicà. I un dia es podrà dir ben alt que per ésser catalanista i republicà se li fa des de dalt de tot una campanya indigna. Però, que se'n farà poca de feina amb capellans trabucaires inspirats per* El Correo Catalán, *uns capellans que no es poden acostar al poble ni d'una hora lluny!*

Evidentment, l'articulista de El Matí, *tot escrivint, devia pensar en* El Debate, *model de perfídia. Ja pot parlar clar* El Matí. *Ningú no l'escandalitzarà, ni l'excomunicaran. Contra els complots de l'integrisme, per molt alt que estigui situat, encara hi ha la policia.*

Diu El Matí *en el seu editorial:*

"LA PREMSA UNIFORMISTA, ADDICTA ALS GOVERNS DE DECADENCIA — Aquella premsa de Madrid, addicta al centralisme i filla seva, és un dels elements que no hauria d'oblidar qui vulgui fer un estudi de la vergonyosa decadència hispànica. Anys i més anys aquesta premsa s'ha dedicat a la tasca vilíssima d'infamar pobles espanyols, especialment Catalunya. Dirieu que, per aquesta tasca, no sentia cap fatiga; sempre la reprenia amb el mateix alè; i així ha sostinguda una campanya sense treva. ¿Per què aquesta mena d'odi inexhaurible contra Catalunya? Es que aquella premsa no li ha perdonat mai el seu esperit d'independència envers el desgovern del poder i la seva franquesa davant certes coses inconfessables que només les podia callar una ignorància ridícula o el poc patriotisme. Per exemple, en començar la guerra de Cuba, aquesta premsa enganyava miserablement els espanyols; els volia fer creure que els Estats Units era un poble neulit, feble, sense marina, i que el nostre Govern, en canvi, disposava d'una marina poderosa, d'uns armaments immillorables... I vinga dirigir burles, sàtires i caricatures contra aquells Estats Units impotents i ridículs. I així aquell govern de Madrid i la seva premsa tenien els pobles d'Espanya sobreexcitats, enganyats, abocats a la desfeta vergonyosa banyada en sang innocent dels fills de la terra, dels pobres soldats i mariners.

Només hi hagué una protesta, només una veu verídica que deia al poble: "T'enganyen: els Estats Units són un poble poderós, i Espanya és la feble! no tenim armes ni marina, ens duen a la desfeta!" I aquesta veu sortia de Catalunya. Això per a ells és imperdonable.

Només hi havia tres coneixedors de la veritat de les coses. Un era el grup de periodistes i polítics de Catalunya que parlà francament al país amb gran escàndol del buit patrioterisme. Un segon era el Govern mateix, enganyador miserable del país i culpable de les revoltes cubanes i de la feblesa d'Espanya. I el tercer era el bon almirall de l'Esquadra que digué al Govern la nostra impotència i que li obligava a dur els soldats i mariners a morir... Mes el Govern donà sobre els fills d'Espanya la sentència de mort, els féu anar a la lluita suïcida... I l'almirall i els militars i soldats i mariners, moriren.

I després? Oh, vergonya! Els governs i la premsa addicta (que és la premsa mateixa que avui ataca Catalunya) seguiren, com si no hagués succeït res, governant des de Madrid, enganyant novament el país i sembrant odis infatigablement contra la Catalunya patriòtica — verament patriòtica — que s'atrevia a treure'ls la careta i que els sabia les flaqueses, els defectes, les concupiscències i les misèries.

I aquell engany encara continua. Es cert que cada dia els que saben la veritat ja són més. Ja fan nombre els espanyols que aspiren a una Espanya nova, i que si els surten amb mots de patriotisme... ja somriuen del patriotisme dels culpables de Cuba.

Aquests dies de revolta, com sempre!, s'ha gosat a dir a favor de l'Espanya centralista un Visca Espanya! — I en veure que aquest crit mentider es perdia venturosament en el buit, hem recordat de seguida aquelles paraules amb què En Maragall— un dels homes que visqué més intensament aquelles tristes jornades de la guerra colonial — replicava als hipòcrites amb un "Visca Espanya" veritable i ple de nou sentit: "Espanyols? sí! més que vosaltres! Visca Espanya! Però, com ha de viure Espanya? No pas arrossegant-se pels carrerons provincials del caciquisme; no pas agarrotada, com fins ara, en els lligams d'un uniformisme que és contrari a la seva naturalesa; no pas en la buidor de sentit dels partits vells ni en l'aire corromput d'un centralisme tancat a tota penetració de l'aura popular..., sinó que ha de viure als quatre vents de les mars que la volten; ha de viure en la llibertat dels seus pobles; cadascú lliure en si, traient del terrer propi l'ànima pròpia, i de l'ànima pròpia el govern propi, per a refer tots junts una Espanya viva, governant-se lliurement per si mateixa. Així ha de viure Espanya. Visca Espanya!"

Quan s'escrigui una història ben documentada de l'Espanya contemporània, el primer lloc, en el patriotisme potser toqui a la calumniada Catalunya, i el primer lloc de l'antipatriotisme tocarà als governs centralistes, explotadors desaprensius del país, i a la premsa que ells havien creada i els era addicta. Aquesta premsa i aquest antipatriotisme estan avui en l'agonia? ¿Quan començarà a viure la veritable Espanya, l'autèntica, la històrica, ricament diversa i cordialment federada?"

POLITICA

Informacions del moment

La depuració del Municipi barceloní

La nostra campanya — seguida amb interès per l'opinió pública — no ha acabat, encara que un silenci de quinze dies ho hagi fet creure a molta gent. I no ha acabat perquè una campanya com aquesta no pot acabar sense solta ni volta. L'afer té prou importància i té prou interès per a la ciutat, perquè nosaltres no ens considerem obligats a insistir encara que les coses no rutllin com caldria i encara que acabem representant el paper del Quixot davant els molins de vent.

No, no hem acabat. Triomfarem o fracassarem, però arribarem a la fi. Si fracassem, el nostre fracàs serà ben nostre. Uns altres, davant l'opinió, hauran fracassat més que nosaltres. I en aquest cas, ho sentirem per ells i per la ciutat.

L'Esquerra Republicana de Catalunya — i en nomenar el partit ens referim a la majoria d'entitats afiliades, entre les quals cal comptar-hi les més importants — saben el que significaria per a Catalunya i per al seu partit, el fracàs de la nostra campanya. I perquè ho saben, no tan solament la veuen amb bons ulls — això no és cap secret — sinó que personalment n'hem rebut proves d'adhesió. Ja sabem que amb aquesta campanya no anem a guanyar-hi res personalment si no és l'enemistad d'uns quants, però precisament per això tenim interès a continuar-la. Si no hi guanyem nosaltres, en pot treure profit el partit que avui governa Catalunya i de retop — i això és el més essencial — en pot sortir beneficiada la ciutat de Barcelona.

Fa quinze dies, dèiem, que callem. Durant aquests dies, l'afer ha seguit el seu curs, un curs més accidentat potser del que hom esperava, però l'ha seguit. La Comissió nomenada per a depurar responsabilitats va comprometre's davant d'una assemblea a comunicar el resultat de les seves gestions en un termini de quinze dies. Han passat els quinze dies fixats i quinze més i els resultats aconseguits per aquella Comissió depuradora continuen en el secret. Què ha passat? No ho sabem. Podria ésser, però, que la Comissió hagués arribat a la conclusió que les nostres denúncies són justificades. Que tingués el sumari enllestit en aquest sentit. I que de cop i volta hagués sorgit una complicació: la de què els encartats en l'afer s'hagin vist protegits per algú que té una certa influència en els medis dirigents del partit i que aquesta protecció retardi el fall amb la pretensió d'escamotejar-lo. Tot això, a nosaltres, ens és indiferent. Tan indiferent com que aquesta personalitat hagi dit que els nostres articles no són nostres, que només els signem i que són redactats o inspirats per un regidor... del seu mateix partit! Tot això no ens preocupa. Ens sorprèn, però, que aquesta persona, si té el convenciment que nosaltres fem d'home de palla i que el "culpable" de la campanya és un company de consistori i de majoria, no plantegi el cas d'una manera clara per tal que aquest regidor que difama els seus companys sigui castigat com cal.

Però no ho farà. I no ho farà, perquè sap que les nostres acusacions són certes. Tan certes, com les collocacions municipals cotitzades a cinc mil i set mil pessetes. Altrament, defensar uns acusats amb l'argument de què si hem dit el que hem dit és perquè ens ho ha contat un regidor, és un argument molt pobre. Nosaltres no som dins de la Casa de la Ciutat i és lògic què el que sabem ens ho hagi denunciat algú de dins, encara que aquest algú no sigui, precisament, el suposat "autor" d'aquests articles. I dic que és lògic perquè si ningú no ens ho hagués dit, fóra senyal que ens ho hauríem inventat, i aleshores sí que totes les nostres denúncies caurien per manca de fonament. No va gaire lluny d'osques aquesta personalitat que d'una manera lamentable s'embolica en un afer que el pot perjudicar, en suposar que les nostres acusacions han sortit del mateix Consistori. No en volem pas la paternitat. Nosaltres no hem fet altra cosa que llançar-les al carrer, cosa que ningú gosava a fer. D'on ha sortit és el de menys, i entretenir-se a esbrinar-ho és perdre el temps. El que cal és comprovar si són exactes o no ho són. I això...

Quan vàrem publicar el primer article d'aquesta campanya, un grup de regidors de l'Esquerra el comentaven al voltant d'una taula d'un cafè. Algun d'ells, justament indignat perquè creia que tot allò ens ho havíem inventat, parlava de prendre resolucions enèrgiques contra nosaltres. Aleshores, un dels del grup, també regidor i que, demés, ocupava altres càrrecs importants, va sentenciar:

—I què voleu fer si tot això és veritat?

Aquest regidor — amb el qual no hem parlat mai d'aquest afer — és home de prou solvència en tots els aspectes i la seva exclamació va fer efecte. Tant d'efecte, que al cap de pocs dies es nomenava una comissió depuradora amb quinze dies de temps per esbrinar tots els misteris, i ací hem arribat. Ha passat un mes i el misteri continua. Ahir, segons poguérem saber, va reunir-se un Comitè per parlar de l'afer, d'acord amb el fall de l'esmentada comissió. Sembla que la resolució definitiva i pública no pot trigar més enllà de vuit dies. No es pot fallar amb subterfugis. S'ha de dir ben clar — per interès de la ciutat i pel prestigi de l'Ajuntament — si les nostres denúncies són certes o si no ho són. Si ho són, l'Esquerra, per conveniència pròpia i per ètica política, que seria un exemple per als polítics d'ahir i per als de demà, no pot fer altra cosa que separar aquells elements. I si hom falla que les nostres acusacions són falses, com que nosaltres no ens les hem inventades i tenim testimonis del seu origen, direm d'on han sortit. No sabem pas què els convé més.

Quant a l'oportunitat de la nostra campanya no estem d'acord amb els que creuen que "encara" convé callar. No: callar significaria deixar el terreny lliure als acusats. Si, després del que s'ha dit, hom defuig una immediata intervenció quirúrgica, ¿amb quina força moral pot anar a unes noves eleccions el partit afectat?

L. AYMAMI I BAUDINA

El general Barrera

Ahir, a tres quarts d'onze del matí, fou vist el general Barrera davant la Capitania General. Sembla que sortia del palau que ell havia fet restaurar, i on segurament creia poder-se installar definitivament. Anava vestit de paisà, molt ben vestit, com escau a un general de la seva posició financiera. Per a més detalls direm que va prendre un tramvia de la Creu Roja, va comprar un número de "Ahora" i va baixar a la Plaça del Teatre.

A la secció de Madrid, els nostres lectors podran llegir que la "Gaceta" ha publicat una ordre disposant que el general Barrera es presenti al ministeri de la Guerra, en el termini de vuit dies, a partir d'avui.

Potser ahir al matí, el general Barrera va anar a la Capitania a donar paraula que es presentaria immediatament al ministre de la Guerra. D'això no en sabem res. Només podem assegurar que ahir, el general Barrera era a Barcelona.

Quan el metge us recepti banys sulfurosos

NO

cal pas que aneu a un balneari, puix que dissolent una ampolla de

GOTES MARES SULFUROSES DE BAR

al bany, tindreu el balneari a casa vostra

A Figueres

L'ACTE D'HOMENATGE AL SENYOR NOGUER I COMET

Dissabte passat tingué lloc a Figueres un acte d'homenatge al governador de Tarragona, senyor Noguer i Comet.

L'acte va celebrar-se a l'Hotel Europa, on tingué lloc un àpat amb assistència d'una seixantena de comensals desitjosos de testimoniar a l'esmentat ex-diputat a la Mancomunitat les seves simpaties.

Ocupà la presidència de la taula l'homenatjat, acompanyat del senyor governador de Girona i de l'alcalde de Figueres.

Arribada l'hora dels brindis, inicia els parlaments el nostre company Puig-Pujades fent ofrena de l'acte al senyor Noguer i Comet, del qual lloà les seves dots d'amic i de governador. Glossà l'actuació dels governadors de la República.

A continuació pregà al senyor Abdon Ventura que fes ús de la paraula en nom dels vells federals figuerencs. Aquest, amb paraula càlida i eloqüent, digué la seva emoció com a representant del poble davant la personalitat d'En Noguer i Comet.

En nom de les joventuts del partit nacionalista-federal llegí unes quartilles el brillant propagandista senyor Ernest Albert i Galter. Estudià la influència del govern en aquests moments transcendentals de la vida catalana, en els quals cal demostrar la nostra capacitat per a saber-nos regir amb tota llibertat.

Seguidament parlà l'alcalde, senyor Pujolà, que fou ovacionat.

Glossà la personalitat de l'homenatjat, que, pels seus mereixements, és digne de la confiança que l'Empordà i les terres gironines vulguin atorgar-li.

Fou molt aplaudit.

Després s'aixecà el governador civil, senyor Ametlla. Amb paraula clara evocà els anys de joventut en què forjaren els lligams d'amistat que l'uneixen amb En Noguer. Amb to emocionant féu reviure aquell focus d'idealitats que fou *El Poble Català*, càtedra de federalisme i democràcia, d'on tant el senyor Ametlla com el senyor Noguer han tret el seny i l'energia per a portar a terme el seu comès amb les més grans ànsies d'encert i amb la més gran bona voluntat.

Amb eloqüents paràgrafs estudià la tasca dels primers governadors de la República, que havien de tenir cura de fer-la estimar per damunt de tots els partidismes, imposant l'imperi de la llei, car la República havia d'ésser per a tots.

Finalitzà el senyor Ametlla el seu eloqüent parlament glossant la dita popular sortosament contradita a Figueres, car, essent la terra nadiua de Noguer i Comet, sap reconèixer-li els seus mereixements, i és admirat com a profeta en la seva pròpia terra.

Els aplaudiments que coronaren el bell parlament del governador de Girona s'estroncaren amb els que saludaren l'homenatjat.

El senyor Noguer i Comet pronuncià un patriòtic i republicaníssim discurs ple d'optimisme i d'esperança en l'esdevenidor de la República i de Catalunya.

El seu blasme als descontents, als impecables, que mai no estan satisfets de l'actuació dels altres, fou acollit amb una forta ovació.

Amb paraula vibrant glossà l'obra de la República, cas únic i exemplar de serena actuació.

Estudià el camí seguit i l'obra duta a terme, dient que com a republicans es pot estar satisfet, i també com a catalans, ja que, si bé no veiem satisfetes amb l'Estatut que es discuteix totes les nostres ànsies, amb el que se'ns atorgarà, podrem manifestar la nostra capacitat per a regir-nos segons les nostres necessitats.

Finalitzà el seu abrandat parlament declarant-se cada dia més empordanès i disposat sempre a servir aquesta terra lluminosa que sempre s'ha sentit honorat representant-la com així ho farà quan els seus conciutadans ho manin.

Una sorollosa ovació va coronar les eloqüents paraules del prestigiós governador civil de Tarragona, el qual fou molt felicitat.

LA POLITICA A LES COMARQUES

LA SUSPENSIO DE "JOVENTUT" DE VALLS

El governador interí de Tarragona, senyor Pinyana, ha publicat una ordre de suspensió indefinida d'uns quants periòdics dretans i carlins, entre ells "Joventut", de Valls.

El setmanari "La Crònica de Valls" — editat per la mateixa empresa de "Joventut" — comenta la disposició governativa de la següent manera:

"La suspensió és en certa manera un greuge, per quant vol suposar una collaboració al moviment revolucionari que pel que afecta al confrare i pel que afecta a la Comunió Tradicionalista, la ideologia de la qual defensa aquell, podem afirmar amb tota certesa que cap relació tenen amb la suara fracassada revolta d'alguns militars."

De passada calla prudentment les campanyes inflades i que amb motiu de no res menava contra el règim — triat pel poble — el setmanari descaradament carlí d'ençà de la proclamació de la República.

MITINGS I CONFERENCIES

ATENEU POLYTECHNICUM

Avui, conferència de Joaquim Maurín. Tema: "El Feixisme".

B. O. C.

Ahir fou suspès, per ordre governativa, el míting demanant l'afusellament dels generals sublevats.

El cas de "Solidaridad Obrera"

Hem rebut una carta de "Solidaridad Obrera", que diu el següent:

"La Redacción de "Solidaridad Obrera" ruega a usted se digne tomar nota de los hechos siguientes:

En la madrugada del día de hoy, 16 de agosto de 1932, se ha presentado la policía en nuestra imprenta con orden judicial para destruir las planchas de la edición que debía publicarse hoy, impidiendo que fuese impreso un solo ejemplar, y realizando, además, un minucioso registro que ha dado como resultado el no ocupar ninguna prueba ni ejemplar del número correspondiente de que hablamos.

De acuerdo con lo dispuesto por la Ley de imprenta de 1883, habían sido remitidos al gobierno civil tres ejemplares debidamente sellados; pero como se nos tiene sometidos a un régimen de excepción, y nuestro tiraje no comienza hasta que la autoridad, una vez ejercida la "Previa Censura", lo permite, no se ha impreso ni una sola hoja. El número que "Solidaridad Obrera" debía publicar hoy, por lo tanto, no ha aparecido, a pesar de lo cual, y faltando a lo dispuesto por el artículo cuarto de la citada ley de imprenta, se nos ha denunciado como si la publicación se hubiera llevado a cabo.

Esta arbitrariedad de que hoy se nos ha hecho víctimas es la misma que sistemáticamente se repite contra "Solidaridad Obrera" de modo continuo. Sin respeto a las disposiciones legales ni a la Constitución se nos somete a previa censura, se suspende nuestra publicación y se nos denuncia siempre que a la autoridad se le ocurre hacerlo, infiriéndonos graves perjuicios de todos los órdenes.

Exponemos a usted estos hechos esperando que, no ya en nombre del compañerismo, sino en nombre del principio de legalidad más mínimo, se haga eco de ellos, denunciándolos desde el diario de su digna dirección."

Un altre cas

La premsa de Valls ha donat compte d'un incident sorgit entre el Gerent de l'Agència Administrativa "Hermes", domiciliada al car-

(Segueix a la pàg. 8)

M O D E S

Per als vespres a mar

per

CARLOTA SINEU

Un dels majors encisos de l'estiueig a mar — capaç ell tot sol per a justificar-lo — són els vespres. Els vespres tan frescos que podeu passar rebent ben de prop l'alè retornador de la marinada, quan la terra deixa anar en un baf sufocador tota la calor engolida durant el dia.

Per a fruir d'aquestes hores sedants i entonadores calen robes adequades: abrics lleugers, jaquetes o boleros: qualsevol dels molts complements de vestits, avui en voga, són abillaments apropiats quan es tenen, però no cal dir que el més pràctic, i alhora més afavoridor, són els models ja creats pensant en aquestes hores fresques d'estiu.

En aquesta pàgina oferim a les nostres lectores tres models d'*abric de mar*, inspirats en tendències ben distintes, per bé que tots tres só nde gust molt modern.

El de l'esquerra és executat en jersei de fantasia. color vermell, i va molt cenyit. Té una mica d'aspecte marcial amb els botons daurats i amb xarreteres vorejades de cuir vermell. Les butxaques. com les xarreteres, s'adornen amb un petit viuet de cuir vermell. El cinyell també és de cuir vermell amb botons daurats.

El del centre és un model de més fantasia sense deixar d'ésser també molt senzill com escau a aquesta mena de vestidures. Està confeccionat en un lleuger vellut groc moresc. Tot l'adornament el constitueixen unes pinces que marquen la cintura i cenyeixen les mànigues — una mica folgades — a l'estretor del puny.

Sota el coll una mica drapejat passa una petita eixarpe negra amb piquets blancs.

El model de la dreta és de ratina vermella o blava. amb un adornament en repunts de color contrastant, simulant quatre butxaques. Ciuyell de cuir blanc o vermell viu.

També és ben gentil i ben apropiada la jaqueta de la part inferior del gravat, confeccionada en piqué blanc de fantasia, un dels gèneres més prodigats aquesta temporada en els abillaments de platja.

L'adornen uns botons de fantasia i un cinyell de piqué amb incrustacions de xarol, d'aspecte original.

Al costat una bruseta d'organdi blanc estampat amb floretes rosades, vermelles i blaves i fulles verdes. Es una gaia nota de color que va bé amb qualsevol dels abrics descrits o sota la jaqueta.

Els *"chandails"* també es porten molt sovint sobre una bruseta vaporosa. Són tan apropits per a posar damunt el vestit d'esport un cop finit el joc com per a afrontar la frescor de la nit.

Es treballen en punts de fantasia en lloc del clàssic punt de mitja llis, i amb diversos fils en colors vius que formen ratlles vistoses o dibuixos capriciosos.

El pullover de l'esquerra és una bonica fantasia amb escot carrat i petites mànigues vorejades amb un punt de ganxet, en colors blanc i vermell en disposició asimètrica. Es pot fer amb punt de mitja fulla o en punt de sarró si la seda és ben gruixuda.

L'altre model, per a joveneta. és amb ratllat horitzontal en quatre tons de gradació decreixent, do l'amagranat en la cintura al blanc en l'alt del cos. Punt *"diamant"* acordonat.

CARLOTA SINEU

GUIA DE BELLESA

Les arrugues del coll desapareixen amb aplicacions d'una loció composta de: aigua de roses. 100 grams; glicerina neutra, 25 grams; i tani. 75 grams

També és convenient de fer-hi cada dia una mica de massatge lleuger en direcció a la nuca començant a la barbeta, amb una barreja de lanolina i oli d'olives, a parts iguals.

Tintura per al cabell: Heus ací una tintura ben inofensiva: escorça de nou verda, 250 grams; alum en pols, 30 grams; i 100 grams d'aigua de roses. Es tritura bé tot al morter i s'hi afegeixen trenta parts d'alcohol per cada cent de suc. Es deixa reposar durant quatre dies en un recipient tapat, passats els quals es filtra i si es vol s'hi tiren unes gotes de qualsevol essència.

Per a rentar el cabell greixós: Aigua, 500 grams; bòrax, 20 grams; tintura de quilaja, 40 grams; alcohol, 300 grams.

Per a evitar que caiguin les pestanyes s'hi aplica cada vespre aquesta pomadeta: Vaselina, 5 grams; oli de ricí, 2 grams; àcid gàlic, 0'5 grams; essència de lavanda, 4 gotes. L'oli de ricí tot sol també és excellent.

Contra els grans dóna bons resultats rentar la part afectada amb aigua calenta i alcohol camforat unes quantes vegades al dia. Al vespre s'hi aplica una pomada composta de: 40 grams de vaselina i 5 grams de borisna.

CARNET TEATRAL

EL GRAN FESTIVAL BENEFIC DEL DIUMENGE A LA TARDA AL TEATRE GREC DE MONTJUIC

Ahir a la tarda, la companyia de Margarida Xirgu anà al Teatre Grec del Parc de Montjuïc per tal d'assajar la famosa tragèdia "Elektra", que diumenge a la tarda representarà en aquell teatre de la naturalesa, a profit de l'Hospital de l'Esperança.

L'assaig tenia per objecte examinar les condicions acústiques del Taetre Grec, que desconeixia Margarida Xirgu, la qual durant l'assaig i en acabar es mostra veritablement meravellada de les condicions acústiques d'aquell teatre a l'aire lliure, ço que donarà gran relleu a l'anunciada representació de "Elektra".

Com que abans Margarida Xirgu donarà una selecta audició de poesies catalanes, s'ha acordat que el festival comenci puntualment a les cinc de la tarda, per tal que el final de "Elektra" tingui lloc en fer-se fosc, la qual cosa donarà gran visualitat al quadro de les atxes de vent del darrer acte.

Per la dignificació del Liceu

En la reunió celebrada a l'Ateneu Enciclopèdic Popular, per tal de tractar extensament del problema del nostre primer teatre, es nomenà un Comitè, compost per entitats culturals i artístiques, compositors, crítics musicals, d'art i de teatre.

Aquest Comitè és el següent: Associació Obrera de Concerts, Círcol Artístic, Ateneu Popular del Poble Nou, i els senyors Jaume Pahissa, Feliu Elies, Prudenci Bertrana, Concordi Gelabert, Joaquim Pena, Ambrosi Carrion, Joan Segarra i Eduard Prieto.

Actualment ja es realitzen treballs a l'objecte d'aconseguir, en primer lloc, per a la ciutat de Barcelona la propietat del Gran Teatre.

S'admeten adhesions a l'Ateneu Enciclopèdic Popular, Carme, 30, principal.

• • •

La Secció de Música de l'Ateneu Enciclopèdic Popular fa públic, per mitjà d'aquesta nota, que en la llista d'adherits a la premsa, per un error lamentable, hi figurava el nom del mestre Pau Casals. Com que aquest artista no havia fet constar la seva adhesió, ens plau fer-ho constar així per tal de desfer el mal entès, puix que considerem que per ésser qüestió de sensibilitat no ha de figurar-hi ningú contra la seva voluntat.

Al mateix temps, ens plau d'afegir a la llista publicada les adhesions darrerament rebudes:

Foment de l'Art Líric, Pepeta Paulet, Sindicat Professional de Periodistes, Josep Palet, Ateneu Polytecnicum, Manuel Valldeperes i Orfeó Gervasienc.

• • •

La Secció de Música de l'Ateneu Enciclopèdic Popular continua amb força entusiasme la campanya empresa per tal de fer possible un estat d'opinió que no permeti les actuacions vergonyoses de les darreres temporades del Gran Teatre del Liceu.

Per tal de dur a terme aquesta campanya va fer oportunament una crida a tots aquells, entitats i particulars, als quals pogués interessar. Fins avui porta rebudes les següents adhesions:

Concordi Gelabert, Camil Oliveres i Jaume Moragues, crítics musicals; Emili Tintorer, Manuel Rodrígues Codolà, crítics de teatre; Josep M. de Sucre, Feliu Elies i Alfons Puig, crítics d'art; Joan Llongueres, pedagog; Angel Pong i Guitard, poeta; Ricard Fuster, cantant; Prudenci Bertrana i Adrià Gual, escriptors; Josep Escofet, periodista; Shum, artista; Francesc Costa, concertista; Enric Morera, compositor; Joaquim Pena, musicògraf; Joan Balcells, Joan Borràs de Palau, Jaume Pahissa, Ferran Ardèvol, Joan B. Alà, Ezequiel Martín, Pau Casals, Sebastià Gasch, Francesc Vinyes, Orfeó Gracienc, Sindicat Musical de Catalunya, Institut Feminal, Ateneu Obrer del Poble Nou, Círcol Artístic, Federació Nacional d'Estudiants de Catalunya, Associació Obrera de Concerts, Associació d'Alumnes i Ex-alumnes de l'Escola de Belles Arts, Teatre del Proletariat.

Tots aquells que s'han adherit a la nostra idea, oportunament rebran un comunicat indicant-los el dia i hora que se celebrarà la reunió per tal de canviar impressions i marcar la línia a seguir.

Pro turisme català

Inauguració d'una maqueta-anunci de les fonts de Montjuïc. Conferència de Carles Bohigues

Ahir a la tarda, organitzats per l'Associació d'Hotelers i Similars de Catalunya, tingueren lloc a l'Hotel Ritz dos actes d'extraordinària importància per al nostre turisme. El primer fou la presentació d'un magnífic aparador-anunci lluminós, construït pel cèlebre enginyer Carles Bohigues, destinat, de moment, a París i més tard a altres ciutats europees. L'altre acte celebrat fou una conferència amb projeccions de l'esmentat senyor Carles Bohigues sobre el tema: "Per una futura exposició internacional de turisme".

Dedicarem unes breus paraules a cada un dels actes esmentats que es van succeir amb l'interval, només, d'un lonx que, amb tota esplendidesa, s'oferí als invitats.

De la maqueta anunciadora cal dir-ne que, tenint en compte que ha estat construïda pel mateix autor de les fonts, és la còpia més fidel que d'elles es pugui fer. Malgrat les seves reduïdes proporcions, altrament justes a la seva finalitat, hi ha en ella brolladors d'aigua de canviant color, que fan joc, ni més ni menys que a Montjuïc, amb columnetes de cristall i metall, també de color variable. Tot plegat es veu coronat amb els raigs que surten del darrera del Palau Nacional. Al fons de tot, en una pantalla de vidre, unes lletres que neixen petites i es van engrossin, inviten els espectadors a visitar Barcelona, que es troba "a 20 heures de Paris".

La conferència ja al·ludida tingué lloc al saló d'actes de l'Hotel. Hi assistí, en representació del President de la Generalitat—que per tasques oficials no pogué assistir-hi—, el conseller de Treball i de Turisme de la Generalitat, senyor Serra i Moret. Més tard arribà l'alcalde senyor Jaume Aiguader.

Obrí l'acte el president accidental de l'Associació d'Hotelers, senyor Miquel Regàs, el qual va ressenyar amb encertades paraules, les vicissituds del turisme i de l'hoteleria a casa nostra durant els darrers anys. Féu veure la necessitat d'una tasca conjunta i agermanada entre totes les indústries: hoteleria, transports, viatges, etc., per tal de consolidar el nostre turisme. Lloà, finalment, els treballs de Bohigues que, sens dubte, foren el veritable èxit i l'únic veritablement transcendental de la passada Exposició. L'extens discurs del senyor Miquel Regàs fou molt aplaudit.

Seguidament prengué la paraula el senyor Bohigues, el qual començà desenrotllant el seu projecte, que ell ja considera de realització llunyana, donat el seu cost, d'un vaixell-exposició, enriquit amb tota mena de realitzacions luminotècniques, molt superiors als de la passada Exposició. Aquest vaixell, que fou descrit i exposat als ulls dels oients amb projeccions, recorreria un darrera l'altre tots els ports principals d'Europa i altres continents.

Canviant de tema, Bohigues explanà el seu segon projecte d'aprofitament de la muntanya de Montjuïc —que ara significa un capital mort— per una Exposició Internacional del Turisme, que, degut a causes que foren explicades, podria tenir lloc l'any 1934.

Carles Bohigues finà la seva llarga, però interessant conferència, advocant perquè tots laboressin en pro del turisme català, que ha d'atraure el corrent turístic mundial, que fins ara no comença d'afluir modestament a casa nostra. Amb el que va d'any han visitat Mallorca més de mig milió de turistes; hem de procurar que no s'escapin i visitin Barcelona.

Cloguè l'acte el senyor Serra i Moret amb un discurs, en el qual examinà detingudament tots i cadascun dels problemes que afecten al nostre turisme. Afegí el concepte que a ell li mereixia l'evident crisi que travessa el món. Totes les èpoques de la història n'han conegut de crisi, i totes han anunciat generalment una època d'esplendor que les ha seguides.

El públic, nombrosíssim i selecte, estava integrat en bona part per elements relacionats, de prop o de lluny, amb el turisme.

Entre altres recordem els següents senyors: Badó, Gaspar, T. Ermengou, Tarragó, X. Regàs, Serra, Maçó, Escalona, Permanyer, Mayoral, Espel, Sala, etc., etc.

ESTREÑIMIENTO PERTINAZ
se corrige con la
ZARAGATONA GENOVE

Govern Civil

La denúncia de "Solidaridad Obrera"

Va ésser al Govern Civil un redactor de "Solidaridad Obrera" per a preguntar el motiu de la suspensió del seu periòdic.

El governador li contestà que, per la seva part, no s'havia donat cap ordre de suspensió i que segurament al que es referia és a la recollida de l'edició, però que això era afer judicial.

Els caps del vaixell de guerra anglès

Han estat al Govern Civil el comandant del vaixell anglès de guerra, sortit d'aquest port, i els seus ajudants, els quals complimentaren el senyor Moles.

La ràbia canina

Han estat declarades zones infectades, per haver-se presentat casos d'hidrofòbia, els pobles de Santa Coloma de Gramanet, Sant Andreu de Llavaneres i Cardona.

El governador ha donat ordres rigoroses als alcaldes de totes les poblacions de la província perquè denunciïn els casos d'hidrofòbia, al mateix temps que prenguin les mesures que siguin precises per a evitar aquests casos. També prega als veïns que denunciïn els casos d'incompliment.

Tranquil·litat

Al vespre el senyor Moles no va rebre els periodistes, advertint que la tranquil·litat era absoluta.

NO OBLIDEU
Els que aneu a París
que trobareu
LA PUBLICITAT
a tots els quioscos dels Grans Boulevards, de la Place de la Republique a la Madeleine
A la Place de la Bastilla.
A la Place de Saint Michel (costat Metropolità)
Al Boulevard Saint Michel.
Al Boulevard Sebastopol.
I a tots els grans quioscos de Paris

Llegiu LA PUBLICITAT
Propagueu-la!

NOTICIARI

ELS PAGAMENTS D'HISENDA

Pagaments assenyalats per a vui:

Ajuntament de Mataró ,2.161'24; íd. Badalona, 822'68; íd. Hospitalet, 3.219'80; íd. Manresa, 7.264'54; íd. Sabadell, 2.661'88; íd. Terrassa, 14.914'43; Administració Loteries núm. 4, 3.896; íd. núm. 10, 8.544; íd. núm. 31, 18.000; íd. núm. 35, 25.000; Teodosi Aznar, 2.000; Montserrat Banyeres, 1.506'30; Joan Bruses, 21.000; hereus de Llorenç Bosch, 5.000; Josep Clapés, 300; Josep M. Castellví, 917'45; Llorenç Coma, 1.000; Carles Garcia, 1.000; Emili Girona, 1.000; Joan Gisbert, 240; Maria Ochagabia, 1.000; Josep Ricard, 1.000; H. Antoni Sanser, 3.000; Josep Salvà, 900; Josep de Caralt, 1.110.375.

JOIES VERITABLE OCASIO
Per a compres a bon preu aneu a la Joieria Magriñà, Tallers, 41

BENEFICENCIA GRACIENCA

La Cuina Econòmica de Gràcia "La Protectora del Pobre", seguint el costum de cada any, ha celebrat la Festa Major de la barriada distribuint un menjar extraordinari a les famílies pobres. S'han repartit més de vuit-centes racions d'escudella exquisidament preparada i 400 pans i altres tantes botifarres.

Foren en gran nombre els veins i protectors de la Cuina que assistiren al solemne acte, que, com cada dia, es començà al punt de migdia. Va fer un breu parlament el senyor rector de la parròquia de Sant Joan de Gràcia; també hi acudí l'autoritat municipal, representada pel regidor senyor Vinyals, acompanyat del secretari de la Tinència d'Alcaldia del districte, senyor Clapera, els quals foren rebuts i atesos per la Junta administradora de tan benèfica com popular institució.

Hom comentava l'esforç d'aquesta Junta en fer les obres de reparació als locals de la Cuina, esforç que és més digne d'elogi si hom té en compte que diàriament augmenten les peticions de socors.

A la vigília es féu la distribució entre els pobres de tres suculents paelles valencianes, donatiu de la Comissió de festes del carrer de Ma..inez de la Rosa.

Es prega a les persones caritatives un donatiu per a les necessitats de la Cuina, carrer de Teruel, 25 al 33, de nou a dos quarts d'una.

RADIOS DETINGUTS

Relació de ràdios detinguts per no trobar-se el destinatari i a disposició de qui acrediti ésser-ho a les Oficines de Transràdio Espanyola, S. A., Ronda de la Universitat, 35:

Las Palmas: Mediterrània per a Enric Riedel, passatger s/s "Ciudad Càdiz".

London: G. Malesett.

Rotterdam: Alfons, 323, Avilles.

Schrreldnitz: Clara Heymann, carrer Calatrava, Sarrià.

El Caire: Barazin s/s Caramanie.

La temperatura més agradable de Barcelona la gaudireu a l'
AERI DEL PORT
Obert fins a les dues de la matinada

LA T. S. F.

Emissions Estrangeres més interessants

FRANÇA. — Ràdio-París, 1725 m.: 20'45, Ràdio-concert de discos; 21'30, Opera russa, fragments escollits. - Torre Eiffel, 1445 m.: 20'00, Ràdio-concert: "Cosi fan tutte", òpera de Mozart, des de Munich. - Poste Parisien, 328 m.: 20'30, "Cosi fan tutte", òpera de Mozart, des de Munich. - Bordeus, 804 m.: 20'00, El mateix programa. - Tolosa, 385 m.: 21'00, Música variada i discos. - Alger, 363 m.: 20'30, Concert des de la plaça de Briand per l'Associació de Concerts d'Etin.

ALEMANYA. — Langenberg, 472 metres: 20'00, "Cosi fan toutte", òpera de Mozart; 22'30, Ball. - Estutgard, 360 m.: El mateix programa.

AUSTRIA. — Viena, 516 m.: 21'55, Edmond Eysler i Carles Weinberger improvisant llurs pròpies obres a dos pianos; 22-10, Jazz.

BELGICA. — Brusselles, 508 m.: 20'40, Discos; 21'00, Concert del Casino Knocke; després, concert de l'Ancienne Belgique per l'orquestra Max Alexis.

ANGLATERRA. — Nacional, 1554 metres i 261 m.: 20'00, "Cosi fan tutte", òpera de Mozart, primer acte; 21'20, El quintet Hartley; 22'00, Discos; 22'30, Ball.

HONGRIA. — Budapest, 550 m.: 20'15, Fragments d'òpera italiana; després, ball.

ITALIA. — Nord d'Itàlia, 500 m, 331 m. i 273 m.: 20'00, "Cosi fan tutte", òpera de Moart; després, discos. - Roma-Nàpols, 441 m. i 318 m.: El mateix programa.

SUISSA. — Nacional, 403 m.: 20'00, "Cosi fan tutte", òpera de Mozart 22'20, Música de ball.

TXECOSLOVAQUIA. — Praga, 488 m.: 20'30, Vetllada a honor de Grieg.

U. R. S. S. — Moscou, 1.304 m.: 21'30, En francès: Revista de l'setmana.

Noticiari de Ràdio

LA PERSONALITAT DEL LOCUTOR

Hi ha molts alemanys que es queixen de la manera absolutament impersonal d'anunciar els programes. Això va a canviar, puix es va a exigir als locutors que donin més caràcter a llurs actuacions davant el micròfon. A l'estació de Berlín ja s'ha començat, i són molts els oients que han escrit cartes d'elogi per al nou locutor, que més que el fred "speaker" sembla un amic de la casa.

Aquest sistema no és nou a Nord-Amèrica, però en canvi la nota personal s'havia portat massa lluny, fins al punt que el locutor havia estat excessivament familiar; és clar que no mancaren les protestes, i ara el que es reclama és major dignitat als locutors.

LA PRIMERA "SERP DE MAR" D'AQUEST ANY

Entrem a l'estiu, que és el temps propici per a les notícies falses. A Nord-Amèrica correspon, naturalment, l'honor d'haver llançat la primera. S'ha dit que hi ha construïda una estació d'ondes ultracurtes, amb la qual es podrà comunicar amb Mars. Sembla que han començat els assaigs, els resultats dels quals hauran d'ésser interessants. Però per desgràcia no diuen res dels resultats.

Moviment marítim

VAIXELLS ENTRATS

Vapor espanyol "Ciudad de Palma", amb càrrega general i 516 passatgers, de Palma.

Vapor alemany "Kronos", amb càrrega general, de Bremen.

Vapor anglès "Cortés", amb càrrega general, d'Anvers.

Vapor francès "Florida", amb càrrega general i 10 passatgers, de Gènova.

Vapor espanyol "Sao 6", amb mineral, de Huelva.

Vapor espanyol "Uroja", amb carbó, de Gijón.

Vapor espanyol "Generalife", amb carbó, de Gijón.

VAIXELLS DESPATXATS

Vapor espanyol "Ciudad de Palma", amb càrrega general, cap a Palma.

Vapor francès "Florida", amb càrrega general, cap a Buenos Aires.

Vapor espanyol "La Guardia", amb càrrega general, cap a Tarragona.

Vapor noruec "Cypria", amb càrrega general, cap a Marsella.

Vapor espanyol "Arinda Mendi", en llast, cap a Almería.

L'estada de l'esquadra anglesa a Barcelona

VISITES PROTOCOLARIES

Els comandants dels destructors anglesos "Shamrock" i "Scachor" van complimentar ahir al matí el governador civil, senyor Moles, i el general de la Divisió, senyor Domènec Batet, i els invitaren a visitar els vaixells.

Acompanyava els comandants senyors Ellwood i Plumer, l'agregat naval del Consolat d'Anglaterra, Mr. Geald Meade.

D'UNA LINIA DIVISORIA AL MOLL

De "El Noticiero", d'ahir:

"Uno de nuestros redactores ha estado en el muelle de San Beltrán, donde los barcos ingleses tienen amarrados sus cabos de popa, y ha comprobado que, efectivamente, había sido trazada en el suelo una raya blanca a unos dos metros del borde del muelle y de plancha a plancha, pero el público podía traspasar los límites de dicha señal, seguramente porque los marinos ingleses no han podido recabar la autorización necesaria para establecer la separación que se proponían."

BARCELONA

Generalitat

El President, a Moià

El President de la Generalitat, acompanyat del seu secretari, estigué ahir a Moià amb l'objecte d'assistir a la Festa de l'Arbre Fruiter que, com cada any, va celebrar-se en aquella localitat.

El senyor Terradelles

El Conseller de Governació de la Generalitat i diputat a Corts, senyor Terradelles, que es troba a Madrid des de començaments de la setmana passada, va celebrar ahir una conferència telefònica amb el seu departament de la Generalitat, participant que es proposa tornar a Barcelona divendres vinent.

Servei de Recaptació de Contribucions

Rebuts de les contribucions que hauran de satisfer els contribuents de la província de Barcelona, durant el tercer trimestre de 1932 (de l'1 d'agost al 10 de setembre de l'any actual):

Tots els rebuts de les contribucions normals corrents d'Urbana Fiscal, Urbana Eixampla, Industrial, Territorial i Rústica, altes addicionals de Territorial i Industrial, i, demés, pels conceptes següents:

Capital, Gràcia, Sant Martí i Sarrià

Industrial. — Altes.

Territorial. — Altes comprovació Eixampla, Casc, Resultes de 1931 i corrents.

Utilitats. — Tarifa primera i Tarifa segona (Préstecs Hipotecaris).

Pobles de la Província

Tots els conceptes de les altres zones.

—o—

En els rebuts corresponents a Industrial, Territorial i Rústica, va inclòs el recàrrec del 20, 2'50 i 10 per 100, respectivament, de conformitat amb el que ordena el decret d'11 de març de l'any en curs.

—o—

Són pregats els senyors contribuents de no esperar a satisfer llurs rebuts de la contribució, durant els darrers dies del període voluntari, si volen estalviar-se les molèsties i dilacions ocasionades per les aglomeracions de públic a les finestretes de recaptació.

Accident motorista prop de Sant Vicenç de Castellet

Un mort i dos ferits

Dilluns a la tarda sortí de Manresa en una moto l'industrial serraller Domènec Rosal, de quaranta anys, acompanyat d'un fill seu de deu anys i d'una noieta de catorze, amb el propòsit de traslladar-se a Montserrat. En ésser prop de Sant Vicenç de Castellet es rebentà un neumàtic de la moto i llançà els seus ocupants, amb tan mala fortuna, que Domènec Rosal sofrí la fractura del crani i altres ferides de gravetat.

El seu fill Pere resultà amb la fractura del braç dret, i la noieta amb ferides als genolls i contusions a diverses parts del cos.

Els ferits foren recollits pels ocupants d'un automòbil que va passar per aquell indret i foren traslladats a Manresa, acompanyats d'un metge de Sant Vicenç.

Al dispensari municipal de Manresa els fou practicada la primera cura, i seguidament el senyor Rosal fou portat a l'Hospital, on va morir al cap de dues hores.

Els fills del senyor Rosal foren traslladats al seu domicili.

LA PUBLICITAT

PREUS DE SUBSCRIPCIO

	Ptes.
Barcelona, mes	5'50
Península Ibèrica, trimestre.	16'—
Amèrica llatina i Portugal, trimestre.	15'—
Països conveni postal, id.	15'—
Altres països, id.	30'—

Servei Meteorològic de Catalunya

SITUACIO GENERAL ATMOSFERICA D'EUROPA A LES SET DEL DIA 16 D'AGOST DE 1932

Entre Andalusia i València hi ha el centre d'una depressió barométrica, sota la influència de la qual a gran part d'Espanya i principalment a la meitat nord, persisteix el mal temps amb cel nuvolós i es registren alguns ruixats i tempestes; al vessant mediterrani el temps ha millorat, però encara hi ha molts núvols amb vents fluixos o moderats del primer quadrant.

Per les Illes Britàniques, degut a l'anticiclò, hi ha moltes boires i algunes plovisques.

Pel centre d'Europa el bon temps és general, amb cel serè i forta calor, essent també les pressions altes.

ESTAT DEL TEMPS A CATALUNYA A LES VUIT

En general és variable, amb cel nuvolós i vents fluixos i variables per l'interior i del primer quadrant per la costa de llevant, que a la mar produeixen maror. Per la costa de Bagur i a la Ribagorça s'observen boires.

En les darreres 24 hores es registraren forts ruixats i tempestes pel curs inferior de l'Ebre, i s'han recollit 36 litres per metre quadrat a Tortosa i algunes plovisques per la Ribagorça i conca de Tremp.

Bloc del transeünt

A TRAVES DELS FETS

Dies abans de tenir lloc el darrer moviment político-militar a Espanya, se celebrava a París un Congrés universal esperantista, que reuní durant una setmana prop de dos mil esperantistes provinents d'una quarantena de nacions. Encara que oficialment no era permès parlar de política, en ocasió de la sollicitud amable d'intercanvi de signatures i adreces que els congressistes mútuament es feien, s'esbrinava, naturalment, el país de procedència, i fren interrogat, d'una manera inevitable, sobre la marxa de la política espanyola, ran de la novella República i del fet diferencial de Catalunya.

Un d'ells ens semblà que coneixia a bastament la situació dels afers polítics de la Península, pels quals s'interessava vivament. Passejant pel bulevard Saint Michel, compràrem en un dels quioscos LA PUBLICITAT, gairebé al mateix temps que dos senyors que parlaven en castellà adquirien l'A B C i llegien àvidament el que feia referència a Catalunya, tot fent comentaris xirois i cridaners. Posat al cas el meu amic, em féu notar l'activitat a París dels monàrquics espanyols. Efectivament, feia dies que en un sens fi de llibreries es veia un cert llibre enfaixat, amb aquest títol: "Alphonse XIII, le coeur de l'Espagne", i corria pels bulevards un camió tot pintat de negre, com si prestés serveis en una funerària, ostentant el mateix títol i els colors monàrquics espanyols.

Posteriorment, visitàrem una exposició de treballs estenogràfics, la taquígrafa de la qual, encarregada de llurs explicacions, a preguntes nostres ens manifestà conèixer alguns taquígrafs catalans. I espontàniament li preguntàrem:

—Sabeu, per casualitat, l'adreça del Centre Català de París?

Lamentant no poder-nos donar una contestació satisfactòria, i en un vehement desig de complaure'ns, sense que poguéssim vitar-ho, la simpàtica estenògrafa telefonà a l'Ambaixada espanyola. Amb dolç accent francès féu la nostra pregunta. Ens cridà l'aparell, i tot just poguérem oir una veu que despectivament exclamava:

—No soy catalán para saber estas cosas!...

Decididament, deu ésser això un simptoma de la "coullevància" que ajuntada a les pretensions reialistes, han de mantenir-nos constantment a peu dret i a punt de lluita, sempre alerta.

R. C.

Municipi

D'interès per als que tenen sollicitada l'agregació de cupons

Es fa avinent als que tinguin sollicitada l'agregació de cupons als títols del Deute Municipal de l'emissió de primer d'octubre de 1919, Sèrie B, si sena ampliació, que estan llestes les factures fins al núm. 50, i, per tant, poden passar per la Dipositaria Municipal tots els dies feiners, de dos quarts de deu del matí a la una de la tarda, on els seran lliurats, mitjançant lliurament del resguard corresponent.

El doctor Vivancos fa mèrits

L'alcalde, doctor Aiguader, ha rebut la visita del Consell de govern de l'Ateneu Gracienc d'Esquerra Catalana, presidit pel doctor Vivancos, el qual l'assabentat que en la darrera junta general extraordinària fou acordat per aclamació, amb unanimitat total, atorgar al doctor Aiguader la presidència honorària de l'Ateneu, la qual cosa li han comunicat dient-li que s'organitzarà un acte exprés per tal de lliurar-li el nomenament i prendre possessió.

El doctor Aiguader ha agraït moltíssim la delicadesa dels visitants.

Un telegrama de l'alcalde de Sevilla

L'alcalde, doctor Aiguader, ha rebut del senyor La Bandera, alcalde de Sevilla, un telefonema de resposta al que ell li va trametre fa uns quants dies, en el qual li diu:

"En nom d'aquest Ajuntament agraïm moltíssim la vostra sincera felicitació."

Visites a la Casa de la Ciutat

L'alcalde, doctor Aiguader, ha rebut la visita de M. O. D. Ellwood, comandant de la Marina anglesa, i de J. H. Plumer, tinent comandant de la maleixa Marina, als quals acompanyava Mr. Gerald Meade, cònsol general d'Anglaterra.

—o—

També han visitat la Casa de la Ciutat els Gegants i els Caps grossos de les festes de la Plaça Nova, amb motiu de la festivitat de Sant Roc, als quals acompanyava una Comissió de nens i nenes del barri, presidits pel senyor Vicenç García, de la Comissió organitzadora de les festes.

Un regidor que demana un llum

El regidor senyor Mateu Ruiz ha presentat a la Comissió de Foment una moció per tal que sigui collocada una bombeta pública en un dels pals de fusta instal·lats davant el núm. 246 del carrer de Roger, a la barriada de Sans.

Avís als industrials taxistes

L'Oficina d'Inspecció i Control del Departament de Circulació adverteix als industrials taxistes que a continuació s'especifiquen, que poden passar a recollir llur llicència municipal de circulació, des de les deu del matí a la una de la tarda, qualsevol dia hàbil d'oficina:

Lletra B: 28036, Carmel Juan; 28097, Josep Ciurana; 28197, Boi Lleys; 28218, Ambròs Viles; 39455, Joan Salat; 28526 Miquel Carreres; 28561, Jesús Albi; 28711, Josep Gasulla; 29083, Teresa Martí; 28906, Isabel Barra; 29185, Josep Coromina; 29387, Secundina Flotats.

Un concurs

Fins al dia 15 de setembre vinent, a les dotze del matí, s'admetran, al Negociat Municipal de Cementiris, plecs de proposició per a optar al concurs públic relatiu a la prestació del servei, durant un període de cinc anys, tres de forçosos i dos de voluntaris, a voluntat del Municipi, els mitjans de transport pel servei general de Cementiris d'aquesta ciutat, obres, regades i d'altres treballs que s'executen en aquests per les brigades municipals, al tipus de 87.203'52 pessetes anuals, i amb subjecció al projecte, plec de condicions i pressupost que fins l'indicat dia i hora estarà exposat al susdit Negociat.

La numeració d'uns carrers

Al "Boletín Oficial de Barcelona" del dia 11 del corrent es va obrir informació pública, pel termini de vint dies, sobre el projecte de numeració dels carrers de Hurtado, Déu i Mata, Sant Gabriel, Travessera de Gràcia, Avinguda de la Generalitat, Rubens, Fleca i Via Augusta. Els documents són exposats al Negociat de Contribucions d'Eixampla.

Les instàncies de reclamació poden presentar-se dintre el termini esmentat, a la secretaria general d'aquest Ajuntament.

La visita a Barcelona de professors i alumnes de l'Escola Nacional de Sanitat

El secretari general de l'Escola Nacional de Sanitat de Madrid ens prega la publicació de les següents ratlles:

"En nom de l'Escola Nacional de Sanitat m'és molt grat fer públic el nostre agraïment a la ciutat de Barcelona, per les atencions que les autoritats de la Generalitat i el Municipi, els representants de l'Estat i els directors de les institucions sanitàries, docents i industrials han tingut envers els alumnes i professors del curs d'oficials sanitaris que a Barcelona, durant uns quants dies, han comprovat ensenyances, n'han rebut algunes de noves i han pogut notar que la capital de Catalunya mereix amplament, per la gentilesa dels seus habitants, el qualificatiu cervantí de "Espejo de la Cortesía".

Ens n'anem plens d'admiració, de gratitud i d'afecte envers d'aquesta urbs admirable, plena de gràcia i d'una encisadora, senzilla i natural hospitalitat.

Des de la premsa em complac a expressar aquests sentiments, que a Madrid farem públics igualment, i que uns quants espanyols de totes les regions ens emportem com a llaç que ens unirà per sempre a l'admirable Barcelona i a tots els seus ciutadans."

FETS DIVERSOS

PER ANAR A COMPRAR GALLINES MASSA LLUNY

El "sereno" municipal 215, de servei a Sant Andreu, anomenat Vicenç Sànchez, a la matinada d'ahir detingué un individu anomenat Enric Punyet, de 18 anys, domiciliat al carrer de Josepa Massanés, 1, per haver-lo trobat a l'hora esmentada portant dues gallines, i en ésser interrogat d'on les havia trétes, contestà que les venia de comprar de Ripollet i que feia el camí a peu per no pagar el control.

Com que això no era prou clar, fou posat a disposició de la policia.

ENTRE MARINERS

Al moll de Barcelona es barallaren Fred Scoct i Tomàs Fullbrook, i resultà el primer amb ferides d'arma blanca.

ACCIDENT DEL TREBALL

A les onze d'ahir al matí va ésser auxiliat, al dispensari de Can Tunis, Octavi Tolosa Carrasco, de 22 anys, casat, domiciliat al carrer de la Palloma, 7, de professió electricita, que presentava una ferida contusa al llavi superior, de pronòstic lleu, inferida, segons manifestacions del pacient, treballant a la CAMPSA.

EN LLIBERTAT

El jutjat del Sud ha decretat la llibertat de Josep Hernàndez, que en barallera amb Jaume Vecino el ferí, però que es presentà espontàniament al jutjat.

MOSSEGAT PER UN GOS

Ahir, a les deu del matí, va ésser auxiliat al dispensari de Gràcia Josep Jiménez Fernàndez, de 41 anys, casat, domiciliat al carrer de la Manta, 15 (Hospitalet), per presentar erosions a la cama esquerra, de caràcter lleu, produïdes per haver-lo mossegat un gos d'amo desconegut, al carrer de l'Aldea.

L'atracament frustrat a un establiment del carrer de Tamarit

DETENCIO D'UN APATXE FRANCES

Els agents de la Brigada d'Investigació Criminal tingueren notícies que uns individus intentaven assaltar una joieria situada al carrer de Sant Pau xamfrà a la Rambla. Aquest atracament havia de cometre's ja fa uns quants dies, a les dues de la tarda.

La policia havia pres les conseqüents precaucions davant l'establiment, i els atracadors, que devien adonar-se'n, desistiren de cometre l'assalt.

Els agents pogueren observar durant el seu servei de vigilància la presència als voltants de la joieria d'un individu de nacionalitat francesa, anomenat Georges Allar Duproy (que fou detingut ja fa alguns mesos per suposar-se'l complicat en l'intent d'atracament a la Caixa d'Estalvis de Xerica, Castelló de la Plana).

No es pogué determinar d'una manera concreta la seva culpabilitat en aquell fet, però fou considerat com a indesitjable, per la qual cosa es decretà la seva expulsió, la qual es portà a efecte.

La policia tingué notícies que Georges vivia en una casa del carrer de Provença, número 80, entresol, quarta, i a la matinada d'ahir s'hi presentaren diversos agents.

Georges, per un pati interior, i recolzant-se en la tubería de conducció d'aigua arribà fins al quart pis de l'expressada finca, entrant-hi per una finestra.

La inquilina del pis, en veure entrar un home, demanà auxili, i llavors Georges s'abocà sobre ella i intentà tapar-li la boca amb un mocador.

Als crits d'auxili hi acudí la policia i detingué a Georges.

Després, i utilitzant els serveis d'un manyà, fou oberta la porta del pis que ocupava, on els agents s'incautaren d'una pistola i un carregador, que abandonà Georges en fugir.

El xofer, el vehicle del qual utilitzaren els individus que intentaren cometre l'atracament a una casa de compravenda de joies, en ésser acarat amb el detingut, li semblà reconeixe'l com un dels atracadors.

Georges ha negat que hagués pres part en l'atracament, ni que en preparés un altre contra la joieria de la Rambla, i en ésser preguntat per què fugí en trucar la policia al seu domicili, contestà que ho féu perquè temia ésser castigat per haver trencat l'ordre d'expulsió d'Espanya que es dictà contra ell.

El detingut ingressà rigorosament incomunicat als calabossos de la Jefatura Superior de Policia.

Vida religiosa

Sants d'avui. — Sant Jacint, confessor; Sant Llibert, abat; Sant Mamet, màrtir, i Sants Pau i Juliana, germans, màrtirs.

Sants de demà.—Sant Agapit, màrtir; Santa Elena, vídua, emperadriu, i Santa Clara de Montfalcone, monja.

Quaranta Hores.—Avui: Església parroquial de Sant Agustí

Hores d'exposició.—Avui: De dos quarts de set del matí a dos quarts de vuit del vespre.

Demà: Església de Santa Clara, de les sis del matí a dos quarts de vuit del vespre.

Cort de Maria.—Avui: Visita a la Mare de Déu dels Desemparats, a la Basílica del Pi, a Betlem o a Sant Agustí.

Demà: Visita a Nostra Senyora de l'Esperança, a la seva església o al Bon-Succés.

Adoració Nocturna. — Demà: Torn de Sant Lluís Gonzaga.

AIGUA VICHY CATALA
Estómac, fetge, melsa, reumatisme, diabetis, etc.
Hotel BALNEARI a Caldes de Malavella PROVINCIA DE GIRONA
HABITACIONS amb cambra de bany, aigua mineral i telèfon
BALNEOTERAPIA reformada, instal·lacions especials per a inhalacions i polveritzacions :: Temporada oficial del 15 de maig al 30 d'octubre
PREUS REDUITS durant els mesos de juliol i agost
PENSIO COMPLETA DES DE 16 PTES. PER AMUNT
Administració: Rambla de les Flors, 18, ent. — . A CALDES: Telèfon núm. 7

LES ARTS

Pintura russa-Leònides Pasternak

per

M. A. Cassanyes

Tant com és coneguda i reputada entre nosaltres la literatura russa és, per contra, ignorada la pintura, amb tota seguretat tan expressiva com ella de l'ànima alhora ingènua, complexa i turmentada d'aquell país tan curiós com inquietant. Estem convençuts que bona part de culpa en aquesta desconeixença la té aquella fatal i limitada "cultura francesa", aquell etern obstacle que impedeix, particularment en el domeny de les arts formadores, que els pobles del sud comprenguin els del Nord i aquests coneguin els del sud, per acaparar-ho tot ells, i que quan es proposa, a la fi, fer conèixer quelcom ateny massa sovint a resultats tan lamentables com és ara aquell recull de reproduccions "Art Russe moderne", que seria complet si no manquessin precisament els artistes més importants i significatius des dels Grigoriev, Sorin, Schukaiev i Jacoblev, fins als Arxipenko, Kandinski, Tatlin i Malevitsx.

Sigui com sigui, el cas és que ens proposem donar una sèrie de siluetes d'alguns dels més representatius dels artistes d'aquell país i la sèrie dels quals la iniciem avui amb el comentari d'aquest Leònides Dasternak, aprofitant l'ocasió que, per haver complert aquest ferm pintor rus, que resideix a Berlín, els 70 anys d'edat, hom ha celebrat aquest jubileu amb una exposició, el més completa que ha estat possible del conjunt de la seva obra a la Galeria Hartberg i amb la publicació d'una monografia, abundantment illustrada que, ultra d'una aguda introducció de l'eminent crític Max Osborn, conté unes interessantíssimes notes auto-biogràfiques del mateix Pasternak, per l'editorial Strybel. La contemplació o examen crític de les produccions pictòriques de Leònides Pasternak, mostra clarament que aquest fou un contemporani dels Renoir i Carrière, Liebermann i Corinth i també del nostre Gimeno, encara que, però, és alhora més afinat i penetrant que aquest, així com també les seves pintures revelen una violència tan desconcertantment genial com les de Corinth o bé la suggestió íntimament misteriosa del Carrière. S'emparenten doncs més, per tant, amb les de Liebermann, encara que siguin menys aspres i precises que les d'aquest, i de Renoir, sense que caiguin, però, en l'excessiva dolceneria que massa sovint, per carrinclona, fa talment desmerèixer la producció d'aquest pintor tan essencialment francès.

Aquesta enumeració dels pintors contemporanis de Leònides Pasternak més estretament emparentats amb ell, ja ens revela ella sola que, cas prou rar en l'art rus, malgrat alguna producció esporàdica com és ara la seva cèlebre illustració per a la "Resurrecció" de Tolstoi, aquest Pasternak pertany a aquell grup que tingué per portaveu el "Mir Issubska" i que representava el partit del més estricte "l'art pour l'art". Aquesta concepció eminentment estètica ha tingut, en efecte, no gaire acceptació a Rússia, sigui perquè ella és una incontestable conseqüència de l'individualisme reformista o protestant o bé perquè el seu origen és massa purament germànic si és que, com ho proclamava el gran Ricard Wagner: "l'ésser alemany és el fer una cosa per ella mateixa".

A Rússia, per contra, l'art ha estat bo i sempre i decididament "art de tendència" des del dels orígens que, segons la dràstica dita del Meier-Graefe "no fou res més que un engrolleriment provincià dels seus models bisantins", igual que el nostre romànic, fins aquell que no era altra cosa que un estricte i humil servidor cortisà dels Tsars successors de Pere el Gran. Mes a penes, sota la influència més o menys directa de la independització kantiana de l'estètica, l'art rus s'havia enlairat sense asservir-se a cap aspiració que no fos individual i purament estètica i els resultats més preciosos del qual enlairament foren les produccions tan variades de l'interessantíssim Ivanov, quan ja els "Peredvijniki" o "artistes ambulants", sota la guia d'aquell crític Eliasberg, "lluità arreu amb el fanatisme d'un Javonarda contra l'art i la bellesa", rebaixaren l'art a no ésser més que un simple mitjà de l'agicació polític social. Vegi's, si no, com a exemple, la característica següent del pintor més representatiu del dit moviment feta per un crític afí: "La disposició d'esperit de Perov era profunda i seriosa i no li agradava gens dispersar-se en belles i dolces sensacions. El que veia l'omplia d'indignació... Escenes i fets que els altres ni tan sols remarcaven, a ell el commovien. Tot en ell era sever, solemne, seriós i sabia mossegar amb violència".

Contra aquesta tendència estrictament socialitzant popularitzada fora de Rússia pel llibre de Tolstoi "Què és l'art?", que avui domina exclusivament, imposada pels Soviets i que no és res més que una recaiguda en aquella tesi tan baixa i rancuniosa del Proudhon que menà Courbet, gran pintor sens dubte, però d'una mentalitat que de tan primària i elemental no sabem si dir que feia riure o que feia llàstima, a caure en la més baixa i infeliç propaganda anticlerical. Contra aquesta tendència asservidora, doncs, i que després s'ha tornat a imposar despòticament i implacablement, reaccionà aleshores aquell esmentat grup del "Mir Issoubska", revista que dirigia Serge Diagilev, l'estetisme impecable del qual aviat se subdividí en dues direccions: una espiritualista que de tan afinadíssima fins era decadent, la dels Somov, Benois, Bakst i d'altres, dels quals sobresortia el genial i malaurat Wrubel; l'altra, realista i impressionista, més aspra i rude, dels Maliavin, Grabar i d'aquest Pasternak, el setantè aniversari de la naixença del qual ha motivat l'escriure aquest tan sumari cop d'ull sobre la pintura russa, com a iniciament d'una projectada sèrie de curtes monografies de les quals la més propera pensem dedicar-la a aquell Wrubel ja esmentat, per ésser aquest un dels precursors del visionarisme o irrealisme als quals la força o potència de les seves visions internes menà a la follia, company en això tant en geni com en malaurança, del suec Ernst Josephsohn i de l'hongarès Ludwig Gulacksi.

OFICIS ARTISTICS

per

JOAN SACS

L'Escola del Treball i la que sosté la Fundació Massana han obert llurs exposicions anuals de treballs escolars. No sabríem pas què dir, profans com som en aquestes matèries, de l'exposició de l'Escola del Treball pròpiament dita: no sabríem dir sinó que impressiona fortament per la multiplicitat dels ensenyaments que s'hi donen i per la perfecció i l'empenta dels treballs que hi realitzen els alumnes. Però aquesta escola en té adjunta una altra que està dedicada exclusivament a oficis d'art. D'aquesta escola i de l'escola de la Fundació Massana cal parlar ara que es manifesten amb exposicions notables des de molts punts de vista; i no cal pas parlar-ne per a fer-ne l'elogi, cosa que ja hem fet altres vegades, i que ara caldria fer més efusivament que mai, perquè ambdues escoles s'han manifestat enguany amb rendiment encara superior al d'altres vegades; ara cal parlar de les escoles més aviat que de llurs exposicions. I serà també avinent de parlar d'altres dues escoles d'oficis d'art que no han organitzat exposició de treballs escolars: la de Llotja i la que sosté l'Institut Català de les Arts del Llibre. Quatre escoles d'oficis d'art que no arriben a completar-ne una de sola i que no obstant, per insuficiència de dotació, viuen a precari o no poden viure en absolut. D'aquest dolor, d'aquesta vergonya, és del que voldríem parlar ara que dues d'aquestes escoles es manifesten esplèndidament en les susdites exposicions de fi de curs.

Encara que en llurs exposicions algunes d'aquestes escoles d'oficis d'art es manifesten més falaguerament que les altres, no sabríem pas posposar-ne o avantposar-ne cap, perquè la brillantor d'aquestes o d'aquelles manifestacions és ocasional, o bé, altrament, la menor brillantor de la manifestació o la manca d'exposicions escolars en altres escoles són deficitarismes que es troben compensats o explicats per factors que no són ostensibles. Així, per cas, l'exposició de l'Escola Massana és més encisadora que la de l'Escola d'Oficis Artístics anexa a l'Escola del Treball, perquè aquesta es limita a l'educació artística d'obrers, mentre que aquella tendeix a ensinistrar projectistes.

La millor dotada d'aquestes quatre escoles és l'anexa a l'Escola del Treball. Tanmateix ha de limitar a vuit els oficis artístics i retallar considerablement el pressupost d'installació i conservació. Després de la susdita escola, la millor dotada és la d'Oficis d'Art, de Llotja; és igualment limitada, més mal utillada i pitjor installada que l'anterior: no és capaç només que per a la meitat dels nois que volen matricular-s'hi. Com les altres assignatures d'art pur que es donen a Llotja, aquestes d'art aplicat ha de rebutjar la meitat els nois que a cada començament de curs es daleixen per matricular-s'hi. Res de més tràgic que les cues de candidats a la matrícula de Llotja, cues que duren alguns dies perquè la manca de personal imposa una lentitud desesperant a l'operació del matriculat. I després de perdre alguns jornals i d'aguantar a peu dret durant hores i dies el torn, haver de dir a aquells centenars d'homenets que volen fer-se homes que no hi ha manera de satisfer-los, que la matrícula ja es troba completa i que Déu els empari...

Més mal dotada és encara l'escola de l'Institut de les Arts del Llibre, la qual havia d'ésser primordialment atesa i sempre ha estat més oblidada, obligada a viure durant anys i panys de prestacions personals i de quotacions abonades incansablement per uns pocs editors, impressors i bibliòfils. Una única atesa avui per l'Estat, la susdita escola es troba encara vivotejant en una estretor que llinda en la misèria. Per fi l'Escola Massana, la més limitada, no sols no pot amb les rendes del llegat Massana subvenir a les despeses cada dia creixents de les seves aules, sinó que, subjecta a un pressupost anquilosat, no podent combatre ja amb noves privacions l'alça creixent del cost de la vida, es troba aculada a la supressió de la meitat dels seus ensenyaments o al tancament definitiu.

Afegim-hi que l'ensenyament de les arts pures es troba encara pitjor i que l'Escola d'Arquitectura no és pas una meravella, recordem el que dèiem al començament, que les quatre escoles d'oficis d'art no en completen una de perfecta, i haurem de confessar que el balanç de fi de curs en l'ensenyament de les arts és una vergonya i una ruïna. El poc diner que hi esmercem és diner gairebé llençat. La Generalitat haurà de dedicar molta d'atenció, molt de tacte, molt de temps a completar, ordenar i fer eficient l'ensenyament de les Arts a Catalunya. Perquè si el problema és greu a Barcelona, desastrós el veurem a les comarques.

Cal preocupar-se de l'ensenyament de les arts pures i de les arts aplicades no sols perquè llur perfecte descabdellament ha de contribuir a refinar algunes indústries poc o molt relacionades amb l'art, i també a refinar molts esperits, sinó particularment perquè del conreu ben ordenat de les arts n'esdevé a les nacions una grandesa moral que no està pas divorciada de la plenitud material. La pràctica i entenimentació de les arts plàstiques és una metafísica sense paraules, i precisament per això universalment i immediatament persuasiva; una metafísica tota d'infalibilitats perquè és el més colpidor i constant exponent d'una concepció optimista del món —ço que molt poca gent, ni entre els artistes, s'han aturat a considerar.

TOT DE DIBUIXOS

per

Sebastià Gasch

En una sala del vestíbul del Publi-Cinema s'ha inaugurat una exposició de dibuixos. Emili Grau-Sala, Evarist Mora, Alfred Opisso, Joaquim Serra i Josep Serrano hi exhibeixen una vintena d'obres. La sensibilitat comuna a tots els expositors dóna una simpàtica unitat a aquest conjunt arrodonit.

Grau-Sala és un temperament hiperestèsic, gairebé femení de tan sensible. Tot ell extremida nerviositat; les línies dels seus dibuixos, agudes i incisives, semblen haver estat traçades per la punta afiladíssima dels nervis. Sensibilitat pura, les seves obres són rebutjades per l'espectador insensible, que no en sap copsar la íntima emoció. Però a l'espectador sensible, aquestes obres l'emocionen a primera vista, li roben el cor momentàniament. Però quan aquest, ja saciat, cedeix el pas a la raó, aquesta, gens propensa als enterniments, s'adona que aquelles obres són mancades. Una obra plàstica ha de tenir un pes, una densitat, ha d'ésser una cosa gràvida. Els dibuixos de Grau-Sala, per contra, són la sensibilitat descarnada i alliberada de tot llast tangible. Són obres extra-plàstiques, eminentment anecdòtiques i literàries, els adeptes més incondicionals de les quals són els literats (Díaz-Plaja, Xarriguera n'han fet l'elogi). I és llàstima. Per tal com Grau-Sala té matèria prima, té un temperament considerable, una intenció viva, té el do indispensable. Però tot això no ho sap administrar. Quan ho controli — i estem segurs que això s'esdevindrà, — Grau-Sala pot anar molt lluny.

Si el que fa Grau-Sala és un gargot intens d'analfabet pictòric — això no és pejoratiu; els infants fan gargots admirables, — el que fa Alfred Opisso és tot un senyor dibuix d'home treballat i clàssic. Si el que fa Grau-Sala és balbuceig inarticulat, el que fa Opisso és conversa articulada. Opisso és tant o més hipersensible que Grau-Sala. Però és una mena d'histèric que, esclau del respecte humà, s'esforça a guardar les formes i a controlar-se, a dominar-se constantment. Cal confessar que ho aconsegueix. Però darrera l'aspecte normalíssim dels seus dibuixos, s'endevina, latent, un volcà interior. Darrera la seva perfecció formal palpita una sensibilitat esmoladíssima i exacerbada. Els seus dibuixos exhalen un no sé què de torbador i d'inquietant. I això, en ésser dit amb una correcció de línies exquisida, sense recórrer a cap deformació, constitueix una efectiva performança. L'aportació d'Opisso, per al nostre gust, és la més important d'aquesta exposició. I aquest jove artista és la revelació més sensacional de les novíssimes promocions.

Si la manera com comença Grau-Sala la seva carrera, jovenívola indisciplina, no és recomanable, la manera com la comença Joaquim Serra ha d'ésser lloada sense reserves. Serra es va revelar en la darrera Exposició de Primavera amb dues teles d'un rigor tècnic absolut en les quals en una geometria implacable s'alliava un lirisme singularment patètic. Aquelles teles, sòlidament construïdes i infinitament poètiques, participaven de totes les característiques d'allò que Franz Roh anomena Realisme Màgic. Començar amb regle, compàs i tiralínies. Heus ací un bon començament. Heus ací una disciplina inicial que no pot donar sinó resultats excellents. Ara, al Publi-Cinema, Serra ens ofereix uns dibuixos, executats amb el mateix esperit, d'una diafanitat i d'una claredat cristallina remarcables. Les coses, el to local de les quals ha estat respectat sense concessions als efectes lluminosos, precises i nítides, viuen en un aire enrarit, retallades sobre uns horitzons clarissims. Serra sent aquell amor pel bri d'herba i per les branquetes dels arbres, tendresa miniaturista que caracteritza els primitius i que el duaner Rousseau va quintaessenciar.

Menys sensible que Grau-Sala, més sensible que Mora, Serrano és també partidari del mínim esforç. Es refia de la intuïció i deixa que aquesta guiï la mà, la qual, abandonada, traça subtils arabescs. Més consistent que Grau-Sala, més cenyit, delata una més gran preparació i una voluntat més ferma de contenció. Enamorat dels banyistes, en els seus assumptes marítims juguen amb encert els blaus i els marrons, els blancs i els negres, tot i engendrant una riquesa de qualitats, que fa que els seus dibuixos, poc lineals, siguin més de pintor que de dibuixant.

Evarist Mora és el menys agut de tots. Els seus dibuixos són els menys picants, el que contenen menys pebre i sal. D'una fredor i d'una correcció de les que hom anomena tàniques, les seves obres són serioses i pulcres com un "gentleman". Confortables com un interior anglès: els ulls hi reposen amb complaença. En possessió d'una bona formació escolar, els seus dibuixos frapen per la seva correcta i perfecta execució.

Avui que hem entrat al capítol dels dibuixos, volem també ocupar-nos dels de l'escultor Granyer, que tant d'èxit obtingueren en ésser exposats l'any passat a les Galeries Badrinas. Aquests darrers temps n'hem vistos molts d'inèdits en els quals Granyer no fa més que consolidar i desenrotllar les qualitats tan bellament exterioritzades aleshores. Creacions de la imaginació pura, pures invencions de la fantasia, Granyer posa al món uns sers híbrids que tenen tot l'aire torbador i inquietant, endolcit per un humorisme picant, dels fenòmens de barraca de fira. Els seus monstres — ases amb cos de peix i copalta, sirenes i altres excessos — tenen l'aire de broma com d'esgarrifós, que accentua la precisió de clínica de les seves línies, que revelen un gran dibuixant i, sobretot, un "animalier" de primer ordre.

Ara que hi som, parlarem també dels deliciosos dibuixos de la senyoreta Montserrat Fargues. La dona, generalment més sensible que l'home, quan neix artista veu complicar-se la seva sensibilitat. Les dones artistes — i no parlem de les exangües pintores de flors, flagell de les nostres sales d'exposicions, sinó de les pintores del tipus de Marie Laurencin — acostumen a oferir-nos obres d'una exquisidesa hipersensible. Els dibuixos de la senyoreta Fargues, d'un instintivisme amarat de delicadeses, revelen un gran temperament d'artista. Els seus retrats a la mina de plom són un teixit de línies, estremides de vida, que plasmen, no els trets exteriors del model, sinó totes les seves característiques anímiques. Els primers dibuixos que vam veure d'ella, els primers que va fer, ens feien témer que la seva intenció fos dominada per aquella "gaucherie" que ens fa estimar els dibuixos infantils. Però ara, en possessió ja d'una tècnica més segura, la perfecció formal, no tan solament no fa minvar la vida dels seus dibuixos, sinó que és bastida sòlida d'una intensitat cada dia més punyent.

Exposició d'art a Manlleu

S'ha inaugurat una exposició d'art a la sala d'actes del Patronat de Cultura de Manlleu. Es tracta d'una exposició collectiva on prenen part tots els aficionats de Manlleu.

L'escultor Josep Viladomat, de nom conegut entre els catalans, presenta obres acabades de poc. Hi ha pintures de Jaume Guàrdia, considerat ja com una valor dintre el seu art. L'aquarellista Miquel Aguilar hi pren part amb una collecció molt interessant. Martí Comes presenta un bell conjunt de dibuixos a la ploma i completa la seva collecció amb pintures a l'oli. Esteve Bovina, una collecció de paisatges i diversos treballs a l'oli. Joan Paré presenta alguns paisatges manlleuencs i uns treballs interessants fets a l'esmalt amb vidres.

L'obertura oficial fou el dia 14 d'agost, a dos quarts d'onze, i continuarà oberta fins al dia 28 de deu a tretze i de les catorze a les divuit, tots els dies.

Una petició digna d'ésser atesa

A FAVOR DELS MONUMENTS PREHISTORICS

La Casa del Vallès ha dirigit al President de la Generalitat de Catalunya el document que segueix, en defensa del patrimoni prehistòric:

Honorable senyor President:

Encoratjats pel bon acolliment que sempre han trobat en vós i en el Govern de la Generalitat de Catalunya les iniciatives de la nostra entitat, ens permetem pregar-vos que tingueu la bondat d'examinar una proposició que us volem sotmetre i traslladar-la al Servei que correspongui si la trobeu pertinent.

L'Agrupació Excursionista de Granollers, amb la qual sostenim un intercanvi, ens ha formulat unes denúncies concretes sobre els perills que amenacen alguns monuments prehistòrics existents a la nostra comarca vallesana.

Considerem oportú i de la major conveniència donar més extensió al nostre prec, i per això haurem de referir-nos també, d'una manera general, als altres monuments prehistòrics de Catalunya que es trobin en condicions semblants.

A Parets del Vallès existeix una pedra anomenada "Pedra del diable", la qual és considerada com un menhir caigut, que corrobora en aquells llocs el pas de l'home prehistòric.

Aquesta pedra es troba emplaçada en una peça de conreu propietat del senyor Sebastià Serr... (Can Valentí —Parets del Vallès), i està en perill de desaparèixer, car, segons els nostres informes, hom es proposa volar-la amb dinamita per evitar que destorbi en les operacions del conreu.

Es evident que l'emplaçament adequat d'aquests vestigis és el seu natural, però en el propòsit que es pogués aconseguir un compromís del propietari que el menhir esmentat no serà destruït, això no obligaria els seus successors en el conreu de la terra, ja que la seva nosa per al cultiu és inevitable en les actuals condicions.

Esperem que el Govern de la Generalitat de Catalunya creurà d'interès resoldre el cas i fer-ho de la millor manera, ja sigui per mitjà d'una compra parcial de terreny o, en darrer recurs, traslladant el menhir a lloc segur.

Això planteja una qüestió semblant en tots els monuments equiparables, situats en terres de conreu, tal és el cas del cròmlec i menhirs de Pins Rodés (Cardedeu), el qual és possible que sigui més o menys destruït, d'igual manera que ha estat destruït en part el cròmlec del dòlmen de Pedra Arca (Villalba Sasserra), prop de Llinàs. Aquest dòlmen està ben conservat perquè està enclavat a la vora d'un camí carreter i per tant no priva el cultiu, però el cròmlec que el circumda, que en part s'interna dins d'un camp, no ha estat respectat.

Esperem, senyor President, que la nostra suggestió serà digna de la vostra atenció i que mereixerà l'interès del Govern de la Generalitat de Catalunya.

Visqueu molts anys.

Barcelona, juny 1932.

El President, Francesc Glanadell. El Vice-president, R. Dalmau i Ferreres.

RECULL MONOGRAFIC DEL CAMPANAR DE GRACIA

Ha tingut lloc, organitzat per l'"Arxiu de Gràcia" Club Excursionista de Gràcia, la inauguració d'una excellent exposició monogràfica dedicada a l'històric campanar de l'ex-vila de Gràcia.

Aquest cercle gracienc que ens ha presentat anteriorment altres exposicions monogràfiques, com foren la dels materials d'Arxiu, ansies gracienques, targes-invitacions de balls de Carnaval de la passada centúria, Sant Medí, etc., ara ens ha ofert un interessant recull, en tots conceptes, de dibuixos, fotografies, auques, calendaris, premsa, programes, etc., on es troba mapada en diferents aspectes la torre-rellotge que fou construïda l'any 1862-1864, essent alcalde de l'Ajuntament de Gràcia En Josep Ballasch. Fou ideat i dirigit pel arquitecte N'Antoni Rovira i Trias. El nombre d'obres exposades passa de la seixantena. Entre les revistes podem admirar-se interessants dibuixos dels mestres en l'art del llapis i ploma, d'En Molines, J. Lluís Pellicer, Gaspar, Foix i del venerable Apel·les Mestres. Hi ha la collecció completa la capçalera de diverses èpoques de "La Campana de Gràcia", ocupant el lloc d'honor el número primer d'aquest abans popular setmanari, que fou editat el mes de maig de 1870, un mes després de la cèlebre revolta gracienca amb motiu d'un escamoteig que es feia en les quintes. De llavors li ve la celebritat al campanar, i pel fet que els revoltats utilitzaren les campanes per cridar a sometent. Aquest fet li valgué, doncs, un arrestament (?) i castigat a no tocar les hores durant un llarg temps.

El conjunt de les peces exposades donen una bona impressió d'aquest recull monogràfic, acompanyades de la finesa de presentació, com ja ens té acostumats aquest actiu cercle gracienc, que no desatén aquest detall, un dels més importants en tota exposició al públic.

L'acte d'inauguració anà a càrrec de les autoritats populars del districte vuitè, i entre els concurrents hi havia els senyors Josep M. de Sucre, Lluís Bagat, Pere Duart i Bonafont, representants d'entitats excursionistes i culturals, Barrillón, president, acompanyat dels altres membres del C. D. senyors Martorell, Bairaguet, Bert, Lineuna, Buch, Espangol, Ribes, de la Secció d'Estudis, Avilés i Piqué, de la S. Fotogràfica, Pi i Serrano, dels "Amics del Camping", Labranya i Fabio, de la Secció d'Esports de Neu, i un bon nombre de socis i damiselles, també de l'entitat.

Cal fer, doncs, present que es digne de tot elogi aquesta feina de formiga com és la de l'Arxiu de Gràcia, apartada, però profitosa, d'aquesta bullanga, que per molts la festa major sols ha d'ésser ballarugues. I remarquem aquest elogi, pel fet que aquesta obra de l'Arxiu és sense cap protecció oficial, i sí solament de voluntats entusiastes que per l'entitat i pel seu bon nom hi aporten un estol de socis tots ells fills de Gràcia.

A. d'E.

Noticiari de les Arts

* El pintor Carles treballa aquests dies en diverses obres que han de figurar en una exposició de la Sala Parés la temporada vinent. A la mateixa sala exposaran: Joaquim Mir, Alfred Sisquella, Jaume Mercader, Francesc Guinard, Julià Castedo, Rafel Llimona, Marian Andreu, Josep Mompou, Josep Viladomat, Ernest Maragall, Manuel Humbert, Joan Serra, Joaquim Vancells, Melcior Domenge, Francesc Domingo, Pere Créixems i d'altres. S'anuncien també diverses exposicions collectives d'art modern i vendes d'art antic.

EXPOSICIONS D'ART

SALA PARES
Gran liquidació, per balanç, de pintura i objectes d'art

GALERIES LAIETANES
CORTS CATALANES, 613
Exposició permanent i venda de pintures, gravats, objectes i motllures d'art, antiguitats, etc.

LA PINACOTECA
PASSEIG DE GRACIA, 34
Exposició permanent i venda de pintures i gravats
Especialitat en motllures d'art

SALA BARCINO
RAMBLA DE CATALUNYA, 29
Exposició de pintura moderna

SYRA
DIPUTACIO, 262
(entre Passeig de Gràcia i Claris)
Exposició i venda de pintures, dibuixos, escultures, vidres esmaltats, laques, ceràmica porcellanes, marcs, etc. Objectes per a presents

SALA BADRINAS
DIAGONAL, 460
Mobles moderns
Objectes d'art i pintures de les millors firmes

GALERIA EMPORIUM
Antic Palau dels Marquesos de Moragues
PL. CUCURULLA, 1 i BOTERS, 4, PRAL.
Exposició de pintures de les millors firmes — Mobles — Objectes d'Art
Deliciós jardí d'estiu

ADVERTIMENT

Advertim a les persones a les quals interessi la publicació immediata de les notes que ens envien que els originals han de dirigir-se tots a la Redacció, Corts Catalanes, 589, principal, abans de les nou del vespre. Els que ens arribin més tard d'aquesta hora o vagin adreçats a la impremta del diari, Barbarà, 11 i 13, no seran publicats fins al cap de quaranta-vuit hores.

LLIBRERIA CATALONIA
RONDA DE SANT PERE, 3

Acaba de sortir el volum número 57 de "Monografies Mèdiques"

TERAPEUTICA GENERAL DE LES MALALTIES ENDOCRINES

pel

Dr. Leandre Cervera

Preu: 3 Ptes.

Consell de ministres

Decrets separant diversos funcionaris civils i militars

Madrid, 16. — A dos quarts de dotze del matí quedà reunit al Palau de Bonavista el Consell de ministres, que acabà a les tres de la tarda.

El ministre de Marina, senyor Giral, manifestà als periodistes que el viatge presidencial a Santander es farà demà al matí i que el president de la República es traslladarà des de La Granja a Segovia, on prendrà el tren.

Afegí que el Consell s'havia dedicat a estudiar la reforma agrària, en la seva major part, i que havia tingut un canvi d'impressions sobre el que ha succeït darrerament.

Se li preguntà si s'havia tractat de la suspensió dels periòdics, a la qual cosa contestà negativament.

El ministre de Justícia assistí al Consell després de la dolença que ha sofert aquests dies i que l'ha retingut uns quants dies apartat de tota activitat. Està molt millorat de les lesions que sofrí en l'accident d'automòbil. A pesar d'estar molt millorat, no assistirà durant tota la setmana a les sessions de Corts, però sí assistirà als Consells de ministres.

Referint-se al Consell que s'ha celebrat, digué que havia estat dedicat gairebé totalment a l'estudi de les esmenes presentades a la reforma agrària, per tal de procedir a la seva classificació.

Referència oficiosa

Madrid, 16. — El ministre d'Agricultura, senyor Domingo, facilità als periodistes la següent nota oficiosa:

Marina. — Decret disposant que la Companyia Transatlàntica continui provisionalment servint les línies tercera i quarta del quadro B de comunicacions marítimes d'acord amb les normes que s'indiquen.

Idem nomenant una comissió liquidadora encarregada de fixar el saldo del compte entre l'Estat i la Companyia Transatlàntica.

Decrets concedint el passi a la situació de reserva al general d'Enginyers En Josep Quintana i al general audito rde l'Armada En Manuel Navarro.

Decret disposant que el general auditor En Manuel Navarro cessi en el càrrec de general del Ministeri i cap de la Secció de Justicia, i nomenant per a aquests càrrecs el general auditor N'Esteve Martínez Cabañas.

Decret disposant la separació definitiva del servei del comandant d'Intendència En Ferran Cobian i Fernández de Córdoba.

Idem de l'alferes de navili En Joan Tormo Espeliu.

Dues patents de navegació mercant.

Governació. — Decret declarant caducats els nomenaments dels consellers del Mont de Pietat i Caixa d'Estalvis de Madrid, fets per designació lliure del Ministeri de la Governació anteriors al 14 d'abril de 1931.

Decret reglamentant la Junta Superior de Beneficència i variant la composició de les Juntes provincials.

Idem admetent les dimissions presentades per N'Eduard Valera Valverde, En Félix Fernández Vega i N'Eduard Peñaranda Alvarez, governadors civils de Sevilla, Granada i Múrcia, respectivament.

Idem nomenant governador de Granada En Marian Joveu, que ho és de Salamanca.

Idem de Múrcia, En Josep Varela Renguélez, que ho és de Guipúscoa.

Idem de Salamanca, En Josep Maria Gonzàlez Gamonal.

Idem de Guipúscoa, En Pere del Pozo, que ho és d'Avila.

Idem d'Avila, N'Eduard Gómez Ibáñez.

Decret autoritzant la separació definitiva del servei, dels següents funcionaris:

Lluís Rodríguez Giménez, comissari; Valerià Rivera Vera, inspector; Trinitat Benavides Vargas, inspector; Domènec Gallego Mora, inspector; Antoni Sánchez Martín, inspector; i dels agents Joan Cases Garcia, Tomàs Rodríguez Pérez, Fèlix Campos Camenga, Francesc Herrera Gerrero, Emili Villuenda Biosca, Llorenç Pérez Vidal, Artur de las Heras, Miquel López Moya, Pasqual Amador Hurtado, Màrius Cortès Rodríguez, Julià Alcàntara, i el vigilant de la policia local, Joaquim Menar Cid.

Hisenda. — Expedients de crèdit.

Expedient de repartiment de la contribució territorial per a l'any 1933.

Instrucció. — El ministre d'Instrucció Pública llegí, i fou aprovat, un projecte de decret creant a Santander, al Palau de la Magdalena, la Universitat Internacional d'Estiu.

La Universitat tindrà un caràcter no solament internacional, sinó interregional, ja que tots els establiments d'ensenyança del país enviaran un nombre de becaris que en cap cas passarà de dos per facultat.

Per a dirigir la Universitat es nomenarà un patronat compost del seu president i dels membres de distints centres culturals d'Espanya en representació de les corporacions públiques de Santander, de la Casa de Salut de Valdosillas.

El càrrec de president serà oferit al senyor Ramon Menéndez Pidal.

Agricultura. — El ministre informà extensament al Consell sobre la tasca de la subcomissió que entén de l'examen d'esmenes presentades al projecte de Reforma Agrària, i ha estudiat aquelles en les quals la Subcomissió no ha arribat a un acord.

Acords sobre la Reforma Agrària

Madrid, 16. — En el Consell de ministres d'aquest matí, el Govern ha estudiat les esmenes i vots particulars presentats a la base setena del projecte de llei de reforma agrària.

S'ha acordat refusar vint-i-set esmenes i cinc vots particulars.

Quatre esmenes més han estat discutides pel Govern per estudiar-ne l'admissibilitat; dues han estat refusades i accentuant-se l'esperit de les dues restants amb algunes modificacions.

La subcomissió de reforma agrària ha estudiat també les esmenes i vots particulars que li han estat presentades sobre les restants bases, i el Consell de ministres per la seva part ha donat compte a l'esmentada subcomissió de quines han estat les que ha refusat en la reunió d'avui.

Quan el ministre d'Agricultura estava donant compte d'aquests detalls, s'apropà al saló de ministres el representant socialista en la comissió de reforma agrària, senyor Martínez Gil, al qual el senyor Domingo ha parlat de la conveniència que la subcomissió activi els treballs relacionats per a la classificació de les esmenes i vots particulars a fi que en la data acordada pugui quedar aprovada la llei de reforma agrària.

El ministre ha estimat que d'aquí dos o tres dies estarà acabada aquesta labor, i el senyor Martínez Gil li ha dit que potser abans d'aquesta data, puix que aquesta mateixa tarda la pròpia comissió seleccionaria les esmenes presentades a la base vuitena, que és una de les que més discussi oferirà.

Les restants bases fins a la 21, seran aprovades sense gran discussió.

Quant al sistema d'expropiacions que és una de les darreres bases, i en el que es refereix als bén comunals, és creença general que seran les que van a oferir més enconada discussió, però malgrat això seran despatxades amb relativa facilitat.

També indicà al ministre la conveniència que mentre hom està avançant ràpidament en l'aprovació d'aquesta llei, s'ultimi el projecte de llei sobre el funcionament de l'Institut de reforma agrària que ha de constituïr-se d'acord al projecte de llei que discuteixen les Corts.

El ministre digué que per ell, l'esmentat projecte ja estaba estudiat i que esperava solament l'aprovació de la llei de reforma agrària per tal de crear immediatament l'Institut de referència.

Aquesta mateixa setmana probablement donarà compte el senyor Domingo d'aquest projecte a la comissió, per tal que l'estudii i indiqui les modificacions que cregui convenients i hagin de fer-se en la creació de l'esmentat Institut.

Quan les finques ofereixin diferents modalitat de cultiu, es deduirà el tipus d'extensió per a cada classe d'aquests en el respectiu terme municipal, aplicant els coeficients derivats de les xifres consignades anteriorment.

Hom tindrà també en compte per a la determinació d'aquests coeficients, allò que hi ha consignat en l'apartat onze, especialment quan l'extensió d'una finca en un terme municipal, passi de la meitat.

LES ORDES D'ISABEL LA CATOLICA I DE LA REPUBLICA

Una nota d'Estat

Madrid, 16. — Al ministeri d'Estat han facilitat la següent nota:

"Se ha formado un decreto disponiendo que la presidencia honoraria de los consejos de las órdenes de Isabel la Católica y de la República vaya unida a la calidad del presidente de la República Española, y que por tanto éste, como primer magistrado de la Nación, recibirá los respectivos collares de esas dos órdenes desde el momento en que pasen a ejercer su elevado cargo, conservándolos luego con carácter vitalicio."

A Madrid volen fer moltes obres

Madrid, 16. — En una de les seccions del Congrés s'han reunit els diputats per Madrid i han continuat l'examen del vast pla d'obres que es proposa de realitzar a Madrid i la seva provincia.

El doctor Albiñana fa anys que viu separat de la dona

Madrid, 16. — L'esposa del doctor Albiñana ha dirigit una carta a alguns diaris dient que és ella la que ha presentat la demanda de divorci després de disset anys de separació del seu marit.

ESPANYA

LES CORTS CONSTITUENTS

Ha estat aprovada la base sisena de la Reforma Agrària i ha avançat molt la discussió de l'article 12 de l'Estatut

Madrid, 16. — Comença la sessió a les 4'10, sota la presidència del senyor Besteiro.

No hi ha ningú al banc blau.

Els escons i tribunes, poc concorreguts.

Ordre del dia

S'entra en l'ordre del dia i es pren en consideració una proposició de llei del senyor Altabas sobre concessió d'una pensió a la vídua del senyor Domingo Oton; i una altra del senyor Navarro, concedint una altra pensió a les orfenes de l'auxiliar de magatzem de l'Armada, Maties Seron.

S'aprova un dictamen d'Instrucció Pública.

La Reforma Agrària

Continua la discussió del projecte de llei de reforma agrària.

El senyor SANCHEZ ALBORNOZ defensa una esmena sobre la base sisena, en la qual demana que siguin incloses com a expropiables les terres que hagin estat adquirides per pacte de retro o qualsevol altre mitjà que respongui a l'existència d'un préstec sospitós d'usura.

(Entra el ministre d'Agricultura.)

El senyor LOPEZ COICOECHEA explica el seu vot a favor de l'esmena i interessa que consti una base per a preveure en ella tots els detalls que es refereixen a aquest esperit de l'esmena.

El senyor SANCHEZ ALBORNOZ es mostra conforme amb el que ha dit el senyor López Goicoechea, però creu que, no obstant, hauria de consignar-se en aquesta base el que es proposa.

El senyor MARTINEZ GIL, per la Comissió, es mostra conforme amb l'esmena i promet estudiar la base en la qual es recullen les aspiracions.

El senyor SANCHEZ ALBORNOZ accedeix, però insisteix que no hauria de consignar-se cap base.

El senyor MARTINEZ GIL diu que això la Comissió no ho accepta.

El senyor SANCHEZ ALBORNOZ anuncia que llavors retira l'esmena.

El senyor BALBONTIN demana un aclariment a la base que es va a votar.

El PRESIDENT ordena que es doni lectura a la base tal com queda redactada.

El senyor GUERRA DEL RIO protesta i diu que la base llegida és força més àmplia de la que ha estat aprovada per la Cambra.

El senyor CASANOVES s'adhereix al que ha manifestat el senyor Guerra del Río.

El senyor MARTINEZ Gil, per la Comissió, diu que ells l'únic que volen és assabentar-se de l'esperit de les esmenes acceptades per la Comissió relacionades amb el dictamen.

El senyor BALBONTIN es queixa que no hagi estat acceptada l'esmena que ell presentà a l'apartat 10, i anuncia que votarà contra la base.

Es aprovada la base sisena

Es posa a votació ordinària i es aprovada per 161 vots contra 7.

Se suspèn la discussió del projecte de llei sobre Reforma Agrària.

Un dictamen sobre cases barates

Es posa a discussió un dictamen de la comissió d'Hisenda sobre un projecte de llei facultant els Ajuntaments de règim comú per a establir un recàrrec sobre els arbitris de solars sense edificar destinat a la construcció de cases barates.

El Sr. ROYO VILLANOVA consumeix un torn en contra.

El Sr. ROMA RUBIES, per la Comissió, li contesta defensant el dictamen.

El Sr. SABORIT presenta una esmena l'esperit de la qual recull la comissió, i després la retira.

EL DEBAT DE L'ESTATUT

S'aprova el dictamen i es reprèn la discussió sobre el projecte d'ESTATUT DE CATALUNYA.

L'article 12

Es posa a debat l'article 12 referent a les atribucions de la Generalitat en matèria de justícia, per a la qual cosa la Comissió ha acceptat un vot particula rdel senyor San Andrés.

El Sr. ROYO VILLANOVA tracta de la discussió de diversos dels seus vots particulars i amb aquest motiu es produeixen algunes protestes.

El PRESIDET: —Que tingui en compte el Sr. Royo Villanova que estem discutint l'article 12, el dictamen del qual és un vot particular del Sr. San Andrés, acceptat per la Comissió, i la discussió del qual es va ajornar fins avui perquè l'estudiessin els senyors diputats.

Se originen novament protestes, i el Sr. Royo Villanova fa també ostensible la seva d'sconformitat.

El Sr. ROYO VILLANOVA defensa un vot particular demanant que es converteixi en un article entre l'11 i el 12 del dictamen un vot particular seu que fa referència al dret català en el seu aspecte foral.

Considera que això ha d'ésser discutit sense barrejar-ho per a res amb la sobirania de Catalunya.

El Sr. POZA JUNCAL, per la Comissió, rebutja el vot particular, per considerar que el dictamen és perfectament constitucional.

El Sr. ELOLA protesta de la forma com es porta aquesta discussió en la qual va a resultar que si es lliura l'administració de justícia a Catalunya.

Posat a votació ordinària el vot del Sr. Royo, és rebutjat per 99 vots contra 14.

El PRESIDENT dóna compte que hi ha un vot particular del senyor Royo Villanova, i aquest diu que ajornarà la seva intervenció si el Sr. Sànchez Romàn defensa una esmena que té presentada.

El PRESIDENT: —No es poden tener iniciatives parlamentàries, senyor Royo. L'esmena del Sr. Sànchez Roman serà defensada per aquest quan li correspongui el torn.

En vista d'això, el senyor Royo Villanova defensa el seu nou vot particular, pel qual es nega a la Generalitat la facultat de designar els seus jutges, els quals han d'ésser nomenats únicament per l'Estat, car del contrari representa que l'Estat cedeix un tros de la seva sobirania. Entén que es vulneren els principis constitucionals sobre la inamobilitat, ja que se sotmet els jutges i magistrats a una altra jurisdicció que no és la de l'Estat.

El Sr. POZA JUNCAL rebutja el vot particular i insisteix en què el dictamen presentat es desenvolupa dintre de les normes constitucionals. Afegeix que les Corts són sobiranes per ampliar o reduir les concessions dintre del que permeti la llei fonamental de l'Estat. Rebutja que es vagi a enagenar part de la sobirania nacional en concedir a Catalunya el dret al nomenament dels seus magistrats. A més, no creu que es lesionin els drets de cap funcionari, ja que els jutges de Catalunya es nomenaran de la mateixa manera que a la resta d'Espanya.

No hi ha cap diferència—afegeix—entre els jutges de Catalunya i els jutges de la resta d'Espanya.

(Ocupa la presidència el senyor BARNES.)

Afegeix que entre els jutges designats es farà un concurs.

El senyor ELOLA: —Ací hi ha el truc.

Un DIPUTAT: —Ola, Elola.

El senyor LLUHI: —Els trucs els farà S. S., i sobretot si es tracta de qüestions electorals.

El senyor POZA JUNCAL diu que com que el dictamen no va contra la Constitució, la comissió entén que no pot acceptar el vot particular.

El senyor ROYO VILLANOVA rectifica per mantenir el seu vot particular.

Crec que hi ha de facultats i que es mermen els drets del president del Tribunal Suprm.

Posat a votació, és refusat aquest vot particular per 81 vots contra 8, i tretze abstencions.

La mateixa sort corren vuit vots particulars més del senyor Royo Villanova, en un dels quals es demana que els jutges i magistrats que actuïn a Catalunya tinguin l'obligació de saber el català.

S'han retirat dos vots més dels senyors Iranzo i Garcia Lozano.

El senyor RODRIGUEZ PIÑEIRO demana en una esmena que se suprimeixi el paràgraf primer de l'article 12.

El senyor LOPEZ GOICOECHEA s'oposa a aquesta esmena en nom de la Comissió.

El senyor RODRIGUEZ PIÑEIRO rectifica, i en votació ordinària és refusada la dita esmena per 97 vots contra 18.

El Sr. SANCHEZ ROMAN s'aixeca per a defensar la seva esmena. (Entra el ministre de Marina.) Comença dient que la seva esmena s'identifica amb el paràgraf primer del dictamen, però en combat la part que dóna a la Generalitat la facultat de legislar dintre de la regió. Afegeix que l'aprovació del dictamen significaria fer recular Catalunya a temps passats, contrarrestant així els principis que tendeixen a la unificació del dret nacional. Afegeix que la seva esmena tendeix a fer que Catalunya iniciï la seva vida autonòmica conforme a la vida que va desenvolupant Espanya en els moments actuals, no d'esquena a aquesta darrera, sinó infiltrada d'un sentiment modern que fa que no es torni enrera en la història. Així en el cas d'extralimitació de poders, bé per part de l'Estat o per part de la Generalitat, el Tribunal de Garanties Constitucionals determinarà quin d'ells ha mantat a les lleis d'unificació del dret. Considera absurda l'acreació del Parlament Català i diu que aquest no podrà legislar en matèria civil. Nega que per a edificar el dret espanyol calgui tornar enrera i donar nova vida al dret foral. (Ocupa la presidencia el senyor Besteiro.) Acaba dient que amb un principi tan radical de la diversitat de legislacions civils es farà que Catalunya, que mai no posseí un dret privat sinó que es nodrí sempre de lleis arcaiques i estrangeres, creï un dret català amb evident transtorn per al Tribunal de Garanties Constitucionals.

El Sr. LOPEZ GOICOECHEA, en nom de la Comissió, rebutja l'esmena, i diu que una cosa és la unificació del dret, que tothom desitja, i una altra la imposició d'un dret determinat.

El Sr. SANCHEZ ROMAN rectifica breument i insisteix en les seves manifestacions. Diu que no es pot afirmar, com va fer el senyor Azaña, que la unificació del dret sigui una cosa pobletana.

El Sr. LLUHI: —El Sr. Azaña no va dir això. El que va dir fou que hi havia alguns que tenien de la unificació del dret un concete pobletà.

El Sr. SANCHEZ ROMAN insisteix en què cal arribar a la unificació del dret, i dóna per acabada la seva missió.

El Sr. HURTADO explica el seu vot. Diu que s'aixeca amb l'únic objecte de retre un tribut d'admiració davant la tasca dels eminents juristes que han preparat la renovació de tot el dret espanyol, i afegeix que no vol asseure's sense abans fer algunes observacions al dit pel Sr. Sànchez Roman.

Es cert que hi ha fermes corrents que tendeixe na la unificació del dret privat, i en això es recolza el senyor Sànchez Roman per a negar a Catalunya el seu dret privat. Afegeix que al seu judici el millor camí per a arribar a aquesta unificació és precisament el dictamen que va a votar-se.

Fa història dels esforços realitzats al llarg de 40 anys per eminents juristes per aconseguir aquesta unificació, i a pesar de tots els esforços, no pogué assolir-se res, però ara ho fa viable aquesta fórmula que ha acceptat la comissió i que pot servir perfectament per a assolir la unificació cobejada.

Posa l'exemple de diversos països en què s'ha arribat així a la unificació del dret civil, i acabà dient que no es pot pretendre que hi hagi res artificial, com ho seria el voler imposar a un país un dret privat que no és el seu.

Acaba dient que si per a aconseguir la unificació del dret privat es tractés d'anar a la supressió del dret foral, res no aconseguiria per aquest camí, perquè una vegada suprimit aquell tornaria per ell mateix a formar-se.

(Aplaudiments dels catalans.)

El senyor SANCHEZ ROMAN diu que el senyor Hurtado ha interpretat amb una gran llibertat i fantasia tot el que es refereix a la unificació dels drets privats que s'han realitzat a diversos països.

Afegeix que no comprèn, per altra part, l'interès dels catalans per posseir un dret privat, que no sols és anacrònic, sinó també estranger.

Acaba dient que tem que en virtut d'aquestes diferències jurídiques, que els catalans han defensat sempre amb ardor per política, es deixi ara a la Generalitat la facultat legislativa, i així es profunditzarà més la diferència que hi ha entre el dret espanyol i el dret català.

Se suspèn la discusió, i s'aixeca la sessió a les nou en punt de la nit.

LA SESSIO NOCTURNA

Comença la sessió a les onze menys deu minuts, sota la presidència del senyor Besteiro. Al banc blau, el ministre d'Hisenda.

Continua la discussió de l'esmena del senyor Sànchez Roman a l'article 12 de l'Estatut de Catalunya.

El senyor HURTADO rectifica breument, contestant el senyor Sànchez Roman.

El senyor RUIZ FUNES explica el seu vot.

Diu que està d'acord amb el dictamen perquè creu que aquest representa el veritable esperit d'unificació de criteri, tal com existeix a Suïssa i a Alemanya.

Rebat a continuació els arguments del senyor Sànchez Roman, especialment en allò que es referix a la creació d'una sala el Foral en el Tribunal Suprem.

Creu també que l'esmena del senyor Sànchez Roman significa la desvirtuació del Tribunal de Garanties constitucionals, perquè això equivaldria a convertir-lo en un superpoder que rectificaria el poder legislatiu.

Si hom creu que Catalunya té personalitat per a atorgar-li l'autonomia, haurà reconèixer també que té personalitat par a realitzar les funcions que l'autonomia porta amb ella.

El senyor GIL I GIL també explica el seu vot.

El senyor SANCHEZ ROMAN refuta el dit pel senyor Ruiz Funes respecte als fins peculiars del Tribunal i diu que aquest ha de vetllar perquè s'arribi a la unificació de les lleis. Acaba dient que no és possible quelaGeneralitat pugui dictar lleis que estiguin en contradicció amb les dictades pel Parlament.

No veu la necessitat que es crein tribunals per aplicar la legislació foral. Pel contrari, creu que a independència del poder judicial estarà més garantida dintre dela tribunals de la República que en els de la regió autònoma. Opina, demés, que els tribunals de Catalunya solament han d'intervenir en els plets entre catalans.

El senyor RUIZ FUNES rectifica, i insisteix en els seus punts de vsta.

Posada a votació ordinària l'esmena, és rebutjada per 83 vots contra 32.

El senyor ALONSO DE ARMIÑO defensa una altra esmena a l'apartat b) de l'article, que diu així:

"La ordenación del derecho civil con arreglo al párrafo del artículo 15 de la Constitución y con excepción de las materias contenidas en el libro primero del Código Civil, las cuales serán de la competencia exclusiva del Estado."

El senyor LARA ocupa la Presidència.

Es rebutjada l'esmena, en votació nominals, per 113 vots contra 10.

El senyor FERNANDEZ CLERIGO defensa dues esmenes que diuen:

Als apartats b i d.

Se suprimirà l'apartat b de l'article 11.

L'apartat d del dit article es redactarà així:

"La ejecución de las disposiciones legales y reglamentarias que se dicten por el Estat en la ordenación de los registros de la propiedad y derecho hipotecario en cumplimiento del artículo 15 de la Constitución, sin perjuicio de la inspección que corresponde al poder central en estos servicios, y la ordenación del ejercicio de la fe pública sobre les bases de las obligaciones contractuales en la misma inspección.

Los respectivos fedatarios públicos en Cataluña expedirán la traducción en castellano de los documentos que hubieran de surtir efecto fura del territorio catalán."

L'altra esmena diu així:

"El apartado d del artículo 11 deberá suprimirse."

La organización de los tribunales que en el territorio de Cataluña administren la justicia civil en las materias que constituyan el derecho foral de la región, y en que corresponda a esta la facultad legislativa, y los que administren la justicia contencioso-administrativa que conozca de los recursos contra actos de la administración de la Generalidad de Cataluña en el ejercicio de las funciones que les están atribuídas por el Estatuto.

L'organització d'aquests tribunals s'adaptarà a les lleis de procediment de caràcter general.

En els casos en què contra les resolucions que es dictin en matèria civil pels tribunals de la Generalitat procedeixi el recurs de casació, coneixerà d'aquest la sala especial de dret foral que a aquest fi es crearà en el tribunal suprem.

Les qüestions de competència i els conflictes jurisdiccionals que es produeixin dintre de la regió catalana, amb motiu de l'aplicació del dret regional, seran resoltes per l'audiència territorial de Barcelona en sala presidida pel president de la dita audiència i formada per dos magistrats de l'Estat i dos de la Generalitat.

Els conflictes o qüestions de la mateixa espècie que sorgeixin entre els tribunals de l'Estat fora de Catalunya i els de la Generalitat seran resoltos pel tribunal Suprem en sala presidida pel que exerceixi el càrrec de president del tribunal i formada per tres magistrats de la sala de dret civil i altres tres pertanyents a la del dret foral."

El senyor BESTEIRO ocupa de nou la presidència.

El senyor POZAS JUNCAL refusa l'esmena, i el senyor Fernández Clérigo la retira.

Se suspèn la discussió i s'aixeca la sessió a un quart de dues.

Text, aprovat ahir, de la sisena de la Reforma Agrària

Madrid, 16. — La base sisena del projecte de Reforma Agrària, aprovada aquesta tarda per les Corts, diu així en extracte:

Seran susceptibles d'expropiació les terres incloses en els següents apartats:

Primer. Les ofertes voluntàriament pels seus propietaris.

Segon. Les que siguin transmeses per un mitjà contractual de tipus onerós.

Tercer. Les adjudicades a l'Estat, regió, provincia o municipi per

La discussió de l'Estatut

Esmenes als capítols de Justícia

Madrid, 16. — La minoria radical celebrà avui una reunió estudiant la part de Justícia.

S'acordà proposar una esmena que no s'allunya gaire del dictamen ja conegut, i si fos desestimada, votar el dictamen.

Madrid, 16. — El senyor Elola, donada la seva condició de magistrat del Suprem, ha sollicitat autorització de la seva minoria per a sostenir, respecte a la part de Justícia de l'Estatut, una esmena en contra d'aquest article.

L'esmena del senyor Sànchez Romàn

Madrid, 16. — L'esmena presentada pel senyor Sànchez Romàn diu:

"El apartado b) se suprimirá y será substituído por un artículo redactado en estos términos:

Artículo .... — Corresponde a la Generalidad de Cataluña el legislar en materia de derecho civil.

Quedan, sin embargo, exceptuadas las materias civiles que han sido reservadas por declaración constitucional a la legislación de la República, las que hayan sido objeto de leyes discutidas por las Cortes de la República con anterioridad a la votación de este Estatuto y sin la salvedad de su aplicación en territorio regional y las que estuvieren redactadas desde antes de esta fecha con carácter de vigencia común en el Estado español y aquellas que en la actualidad se regulen en Cataluña por su derecho supletorio según la Constitución de 1599.

En todas las demás materias de derecho civil la legislación de la Generalidad será elaborada por sus órganos propios, pero tomando como base de discusión los anteproyectos formulados por las comisiones mixtas parlamentarias de técnicos del Estado y de la región, a fin de procurar la mayor unidad en los derechos privados.

La propia comisión mixta intervendrá en los anteproyectos de legislación civil sobre derecho privado que se sometan a las Cortes de la República.

El Gobierno de la República, lo mismo que la Generalidad, podrá someter a la decisión del Tribunal de Garantías Constitucionales la revisión de una ley civil cuya orientación o contenido sea contrario a la tendencia de unificación."

Reunió de la Comissió

Madrid, 16. — La Comissió d'Estatuts ha examinats avui diverses esmenes i vots particulars que li han estat presentats. Demà tornarà a reunir-se i examinarà els que resten aquesta tarda.

Una esmena del senyor Rodríguez Piñero

Madrid, 16. — Signada en primer lloc pel diputat radical senyor Rodríguez Piñero, ha estat presentada a la Cambra la següent esmena al dictamen de la Comissió d'Estatuts sobre legislació de Catalunya i organització dels seus tribunals:

"El artículo quedará redactado así:

Corresponde a la Generalidad la legislación en materia de derecho civil.

Quedan, sin embargo, exceptuadas las materias civiles que hayan sido reservadas por declaración especial a la legislación de la República; las que hayan sido objeto de leyes aprobadas por las Cortes de la República con anterioridad a la votación de este Esattuto y sin la salvedad de su aplicación en territorios regionales y las que estuvieran reguladas desde antes de esta fecha por leyes vigentes dentro del Estado español.

En todas las demás materias de derecho civil, la legislación de la Generalidad será elaborada por sus órganos propios.

Corresponden a la Generalidad, la organización con sujeción a las leyes orgánicas del poder judicial y atendiendo a lo dispuesto en relación con el escalafón general de funcionarios judiciales del Estado.

Los tribunales administrarán justicia en Cataluña sobre las materias siguientes:

a) Sobre las de derecho civil atribuida sa la Generalidad en el párrafo primero de este artículo.

b) Los recursos contencioso-administrativos y por exceso o desviación del poder y contra las resoluciones de la administración de la Generalidad en todas las materias comprendidas en el artículo 11 de este Estatuto.

c) Los mismos recursos contra las resoluciones de la propia administración de la Generalidad adoptadas en las materias a que se refiere el artículo quinto, pero en este caso contra el fallo que se dicte se sentará el recurso de casación ante el presidente supremo de la República o el que proceda con arreglo a las leyes generales del Estado.

La organización y funcionamiento del ministerio fiscal corresponden íntegramente al Estado."

raons de deute, herència, llegat o per qualsevol fórmula de traspàs de la propietat privada.

Quart. Les finques rústiques de corporacions, fundacions i establiments públics que s'explotin en règim d'arrendament o parceria i en qualsevol altra forma que no sigui l'explotació directa.

Cinquè. Les que per les circumstàncies de la seva adquisició no hagin estat explotades directament pels seus adquirents i que per les condicions personals d'aquests hagi de sospitar-se que foren comprades amb fins d'especulació i amb l'únic objecte de percebre llurs rendes.

Sisè. Les que constituïren senyorius jurisdiccionals que s'han transmès fins arribar als actuals propietaris per herència legal o per cessió, i també ho seran aquelles terres de senyorius que es trobin transmeses al venedor amb la fórmula de risc i ventura.

Setè. Les incultes o manifestament mal cultivades en tota aquella proporció que per la seva fertilitat permetrien un cultiu permanent.

Vuitè. Les que haurien d'ésser sotmeses a regadiu per existir un embalsament i que malgrat de l'obligació d'això no s'hagin millorat en aqueta forma.

Novè. Les que foren regades utilitzant aigües provinents d'obres hidràuliques costejades en tot o en part per l'Estat.

Desè. Les terres que es trobin situades a dos quilòmetres del centre de poblacions de menys de 25.000 habitants quan els propietaris d'aquestes posseïssin dintre del terme municipal finques la renda catastral de les quals sigui superior a 1.000 pessetes i sempre que les dites terres no siguin cultivades directament pels seus propietaris.

Onzè. Les pertanyents a un sol propietari que no estiguin compreses en els altre apartats d'aquestes bases i tinguin assignat un líquid imponible superior al 20 per 100 el cupus total de la riquesa rústica del terme municipal en què estigui enclavada i sempre que la seva extensió superficial excedeixi d'una sisena part d'aquest.

Dotzè. Les explotades especialment en règim d'arrendament a renda fixa en diners o en espècies durant 12 anys. S'exceptuen les arrendades en nom de menors i incapacitats, els béns que constitueixin la base de vida de la dona casada, les situades en règim d'usdefruit, etcètera, etcètera.

Tretzè. Les propietats pertanyents a cada persona natural o jurídica en la part de la seva extensió que en cada terme municipal excedeixi de la xifra que assenyala la Junta provincial per a cadascun d'ells, segons els coeficients establerts en la forma que a continuació s'expressa:

1.r — Secà:

a) Terres dedicades al cultiu herbaci amb alternatives d'altres cultius, de 300 a 600 hectàrees.

b) Oliveres unides o no a altres cultius, de 150 a 300 hectàrees.

c) Terrenys dedicats al cultiu de la vinya, de 100 a 150 hectàrees.

d) Terrenys amb arbres i arbustos fruiters en plantació regular de 100 a 200 hectàrees.

e) Deveses i pastures de labor amb arbreda al final de 400 a 700 hectàrees.

2.n — Regadiu:

Terrenys de regadiu que es beneficien de les obres realitzades per l'Estat no compreses en la llei de 7 de juny de 1905, de 10 a 50 hectàrees.

Diu el senyor Besteiro

Madrid, 16. — Un cop acabada la sessió del Congrés el senyor Besteiro ha dit als periodistes:

—Com haureu vist, ja hem passat la collada que alguns consideraven perillosa.

La discussió ha estat molt interessant i no s'ha fet llarga, i espero que en el successiu no ho serà tampoc.

Aquesta nit seguirà la discussió del projecte d'Estatut de Catalunya, i demà a la tarda, com que la reforma agrària ha perdut el seu dret, seguirà discutint-se l'Estatut.

Si la Comissió de reforma agrària enllesteix alguns dels treballs que té en preparació, podrà reprendre's seguidament la discussió d'aquest projecte.

Espero que amb aquestes tres sessions seguides d'Estatut podrem donar a aquest un avenç molt considerable.

En la sessió de demà, ultra l'Estatut, anirà a primera hora el projecte de reclutament i ascens de l'oficialitat de l'exèrcit, la discussió del qual es reprendrà.

D'interpel·lacions no puc avançar res encara.

Després el senyor Besteiro ha donat compte d'un telegrama [illegible] del senyor Lerroux adherint-se a l'acte celebrat el passat dissabte a homenatge dels que defensaren la República.

Per últim, ha comunicat també el telegrama que ha rebut del president de la Cambra de la República Oriental de l'Uruguai felicitant pel triomf de la República en els passats successos i recaptant la major clemència possible per als culpables.

Incendi!

Salamanca, 16. — Un formidable incendi ha destruït dues cases al poble de Negrilla de Palència, el qual ha causat encara desperfectes de consideració a diversos edificis.

També ha destruït el material elèctric i ferramental de la Societat dels Salts del Duero.

Les pèrdues són de molta consideració.

El complot monàrquic

(Ve de la pàgina primera)

denes del Gobierno de la Nación, y dicho número ha sido mucho mayor que los que han sido autores del insensato y reprobable acto de rebeldía.

Durante la etapa de mi mando, en el que a casi todos os visité en vuestras residencias, comprobando las virtudes que encarna vuestro prestigio, que no manchará lo ocurrido en Sevilla, porque tengo la seguridad de vuestro patriotismo y de vuestra lealtad hacia la República, me convencí de que sabréis cumplir en los sagrados deberes derivados de las leyes y del Gobierno legítimo de la Nación.

Estad seguros de que así gozaréis del aprecio de todos los españoles."

L'al·locució acaba victorejant Espanya, la República i la guàrdia civil.

A Bata!

Madrid, 16. — Els diputats senyors Companys i Ballester han redactat un vot particular, que pensen presentar aquesta tarda a la Cambra, facilitant que el mateix vapor "Buenos Aires", que portà a Bata els individus mesclats en els esdeveniments de la Conca del Llobregat, sigui també utilitzat per a deportar a Bata els que apareixen incursos en la intentona monàrquica de fa pocs dies.

Els socialistes demanaran l'indult dels extremistes d'esquerra que foren enviats a Bata

Madrid, 16. — Es diu que diversos diputats socialistes, entre ells els senyors Rodríguez Vera, Moreno Mateo i d'altres, tots ells per la província de Sevilla, van a sol·licitar l'autorització del seu grup, per a proposar a la Cambra i al Govern que cessi el càstig que pesa sobre els qui foren deportats a Bata, pertanyents als partits comunista, sindicalista i anarquista, que van ésser enviats a aquella possessió, amb motiu dels fets ocorreguts amb anterioritat al 13 d'agost.

La suspensió de periòdics

Madrid, 16. — Els diputats radicals senyors Rodríguez Piñero i Alvarez (Sr. Basilio) es proposen sol·licitar de la seva minoria l'autorització necessària per a plantejar una interpel·lació al ministre de la Governació sobre la suspensió de periòdics a tot Espanya.

El duc de Medinaceli a la presó

Madrid, 16. — Després de prestar declaració davant del director general de Seguretat i d'assabentar-se el corresponent atestat, hom ha disposat l'ingrés a la presó del duc de Medinaceli.

La detenció està relacionada amb els successos registrats durant la intentona militar contra el règim.

La detenció del duc de l'Infantado

Madrid, 16. — Els periodistes han pogut assabentar-se avui que la detenció efectuada dies enrera del duc de l'Infantado, no és deguda a la sublevació militar, sinó a conseqüència d'un registre fet al seu domicili en el qual donà per resultat la troballa de pistoles i armes llargues, per a l'ús de les quals no tenia la corresponent llicència.

Militars traslladats a la presó de Guadalajara

Madrid, 16. — Els caps i oficials traslladats des de presons militars a Guadalajara, són els següents:

Coronel, Frederic Gutiérrez León; tinents coronels, Pau Martín Alonso, Ramon González López, Enric Martínez i [illegible] Ugarte Fernández; Comandants, Isidre Cerdeiva Gabriel, Josep Berrocal, Josep [illegible], Dàmas Alonso Quesada i Manuel Fortuny; capitans, Lluís Otero, Enric López Barron i Alfred [illegible]; tinents, Amalio Sánchez García, Eugeni [illegible] i Alfred [illegible].

Una acusació contra l'Alt Comissari del Marroc

Madrid, 16. — El diputat senyor Pérez Madrigal, en un interviu publicat a "Heraldo de Madrid", pregunta:

¿Què feia a Sevilla l'Alt Comissari d'Espanya al Marroc, senyor López Ferrer, hores abans d'esclatar el moviment?

Es deia que l'Alt Comissari havia anunciat la seva arribada a Tetuan per al dia vuit. A pesar d'aquest anunci, era a Sevilla el dia vuit.

Afegeix que no vol acusar el senyor López Ferrer, però estima que el Govern ha d'endinsar-se en afers que poden conduir-lo a descobriments interessants.

La proposició demanant deportacions

Madrid, 16. — La proposició presentada a la Cambra, en relació amb els successos d'aquests darrers dies, sobre les deportacions a Bata, diu així:

"Los diputados que suscriben proponen a la Cámara se sirva aceptar la siguiente poposición:

El mismo vapor "Buenos Aires" que fué utilizado por el Gobierno para deportar a quienes tomaron parte en la sublevación de Manresa, será utilizado para que cumplan el mismo castigo de deportación quienes por haber intervenido en la fracasada intentona monárquica, se hayan hecho, a juicio del Gobierno, merecedores de esta sanción."

Signen aquesta proposició els senyors Ballester, Companys, Cano, Coloma, Valera i altres.

Un càrrec per al general Cabanellas

Madrid, 16. — Un periòdic diu que és molt probable que es nomeni el general Cabanellas inspector de l'Exèrcit.

Sanjurjo i Lerroux

Sevilla, 16. — Es coneixen les declaracions que féu el general Sanjurjo respecte al cop d'Estat.

Un periodista li preguntà quina finalitat perseguia amb el cop d'Estat, i respongué:

—Vull fer una Espanya gran i no desmembrada.

Al·legà que havia demanat a Lerroux que l'ajudés en els seus plans, negant-se aquest sempre fer-ho, i llavors es veié obligat a fer-ho per ell mateix.

També manifestà que volia lliurar Espanya un cop alliberada a un bon regent, i que ell no volia cap càrrec.

Hom li preguntà per què havia tallat les comunicacions amb Madrid, i respongué:

—El Govern m'ha tallat les comunicacions a mi, i jo les he tallat al Govern.

En dir-li que venia amb direcció a Sevilla una columna militar de Madrid, contestà que no tenia res de particular.

En preguntar-li que pensava fer, va somriure expressivament.

Detenció d'un aviador civil

Zamora, 16. — Ha estat detingut al poble de Madridenos, complint ordres de la Direcció General de Seguretat, l'aviador civil August Zarataraiz, com a suposat complicat en els recents successos.

Més detencions

Madrid, 16. — Aquesta nit han estat detinguts per la policia i traslladats a la Direcció General de Seguretat els senyors Joan I. Luca de Tena, Bonifaci Martínz Baños, Josep Goitia Machibarrena, Joan Luz Montero, Hipòlit Giménez, Lluís Loño, Josep Ll. Ureta i la senyora Empar Roca Rebullida.

Ha estat signat el projecte d'expropiacions

Madrid, 16. — A dos quarts de deu del vespre ha tornat de la Granja el president del Consell de ministres, el qual portava la firma del president de la República sobre el projecte de llei d'expropiació de terrenys a es persones encausades pel moviment monàrquic.

La Direcció de la Guàrdia Civil

Madrid, 16. — La Gaseta publicarà demà un decret suprimint en el ministeri de la Guerra la direcció general de la Guàrdia Civil i transferint al ministeri de la Governació, tots els organismes i serveis de l'Institut de la guàrdia civil que no resultin suprimits en virtut d'aquest decret.

Hom crea en el Ministeri de la Governació, la inspecció general de la guàrdia civil.

També publica la Gaseta diversos decrets del ministeri de la Guerra.

Un separant definitivament del servei a diversos coronels i tinents coronels d'infanteria que s'esmenten.

Un altre decret concedint el pas a segona reserva als generals de brigada que s'indiquen.

Un altre disposant que cesin en els càrrecs dos generals inspectors de carrabiners.

Un altre nomenant inspector general de la guàrdia civil al senyor Cecilia Badia, general de la sisena brigada d'artilleria.

Les vacances del President

La Granja, 16. — El President de la República va rebre una nombrosa audiència en la qual figurava l'alcalde de La Granja, a qui va lliurar 2.500 pessetes per a atencions de Beneficència, Sanitat i Ensenyament a la població.

L'alcalde expressà el seu reconeixement al senyor Alcalà Zamora pel donatiu.

Demà acaba l'estada oficial del President de la República a La Granja.

La família del senyor Alcalà Zamora marxarà a Madrid dintre dos dies.

LA REFORMA AGRARIA

Reunió de la Subcomissió

Madrid, 16. — Aquesta nit s'ha reunit novament la subcomissió de Reforma Agrària, la qual ha continuat l'examen de les esmenes presentades a les diverses bases del projecte, arribant en el seu estudi fins a les esmenes que afecten a la base número vint inclosa.

En el dit examen s'han exterioritzat les discrepàncies existents en el si de la subcomissió, de les quals se'n donarà compte al ministre d'Agricultura perquè aquest ho comuniqui al Govern, el qual aleshores procedirà a estudiar.

Una vegada fet aquest estudi, passarà novament aquest assumpte a la Comissió.

Del que ha tractat la subcomissió aquesta nit es donarà compte a la Comissió de Reforma Agrària en la reunió que aquesta celebrarà demà, dimecres.

LA FUGA DE CAPITALS

Detenció del fill de la comtessa de Giraldelli

Madrid, 16. — El jutge senyor Arias que entén en el procediment instruït per l'evasió de capitals, ha dictat aute de processament i presó contra Hipòlit Casani Toral, fill de la comtesa de Giraldelli, i ha demanat mig milió de pessetes per a la llibertat provisional i tres milions de pessetes per a responsabilitats civils.

Com que el senyor Casani Toral no ha fet el dipòsit de la fiança, aquest matí es féu efectiu l'acte de presó dictat contra ell i a les dotze ingressà a la presó.

Aquesta tarda s'ha constituït en l'esmentat establiment penitenciari, el jutjat especial per tal de procedir a l'actuació de diligències.

A SORIGUELA DE GUADALIMAR

Col·lisió entre patrons i obrers

Un mort i dos ferits greus

Jaén, 16.—Es reben notícies del poble de Sorigüela de Guadalimar, dient que després d'una manifestació d'adhesió al règim, quan passava per un carrer l'alcalde notà que el seguia l'obrer Antoni Manjón Torres.

També ho va observar un inspector de Vigilància, el qual escorcollà el dit obrer, i li trobà una arma blanca. Fou conduït a la presó.

A conseqüència de la detenció es produí una colisió entre obrers i patrons, de la qual resultaren morts Francesc Medina i Antoni Cintes, i ferits greus dos més.

Ha mort un nét de Pi i Margall

Madrid, 16. — Després d'una llarga malaltia ha mort a Madrid el senyor Joaquim Pi Lupo, fill del diputat a Corts senyor Joaquim Pi i Arsuaga, i nét de Francesc Pi i Margall.

ELS TEMPORALS

A Saragossa

Saragossa, 16. — Es reben notícies de nombrosos pobles de la província, sobre els danys produïts per la tempestat. Alguns pobles es troben incomunicats, ja que els camins són tallats a causa de l'aigua que ateny en alguns llocs vuitant centímetres d'alçària. Durant la tarda ha seguit la intensa tempestat, i s'ha agreujat la situació.

La guàrdia civil ha muntat un servei de vigilància a les ribes de l'Ebre i afluents per tal d'avisar oportunament possibles revingudes.

A BILBAO

No ha estat detingut encara el coronel Gabriel de Benito

Bilbao, 16. — La policia busca el coronel senyor Gabriel de Benito Ibáñez, traslladant-se a Leiqueitio, on estiuejava, havent-se absentat el dit cap.

Sembla que el cap de policia de Biscaia ha esbrinat detalls interessants relacionats amb l'actuació de l'esmentat coronel en la sublevació.

CONTINUA HAVENT-HI MOLTA AGITACIÓ A GRANADA

El delegat del Govern diu que els extremistes han perdut la batalla i que, si és necessari, adoptarà mesures extraordinàries

Granada, 16. — A les onze del matí els guàrdies d'assalt han donat una càrrega per a dissoldre els grups que realitzaven manifestacions, els quals es reprenien i obligaven la força pública a intervenir novament.

Durant la segona càrrega s'han sentit cinc trets.

El governador ha ordenat que es tanquin els establiments de begudes dels pobles pròxims.

A la una de la tarda el delegat del Govern ha ordenat que es col·loqués a les pissarres dels periòdics un anunci advertint que els establiments que no obrissin les seves portes a la tarda, serien multats amb 500 pessetes.

El delegat ha demanat a l'alcalde una relació dels conductors de servei públic.

L'alcalde i el president de la Diputació han marxat a Madrid, i han comunicat que tenien molt bones impressions de les gestions que realitzen, confiant que en el Consell de ministres quedaria resolt el conflicte.

A les tres de la tarda la major part dels establiments han obert les seves portes d'entrada, continuant el tacament als aparadors.

Els comerços, no obstant, estan desanimadíssims.

Els edificis oficials i els Bancs han reforçat llurs guàrdies militars.

A les vuit del matí s'ha tallat l'energia elèctrica, i a les fàbriques han manifestat que havia estat a conseqüència d'unes avaries, les causes de les quals ignoraven; hom confiava que a les sis de la tarda quedaria normalitzat el servei.

El delegat del Govern ha dit que podia assegurar que la tranquil·litat a la província era completa.

S'han adoptat totes les precaucions de rigor, i no han arribat notícies que hagin ocorregut incidents als pobles.

Han seguit dient el delegat que les instruccions de la superioritat, d'acord amb les lleis vigents, preveu per a casos excepcionals mesures extraordinàries que està disposat a adoptar.

Acabaven de comunicar-li de Pinos Fuentes que s'havien declarat en vaga els obrers de la localitat, per bé que estaven en actitud tranquil·la.

A la tarda han arribat a Granada noves forces de la guàrdia civil, que han estat distribuïdes pels llocs estratègics de la població.

Ha afegit el delegat del Govern que està disposat a què no s'alteri la tranquil·litat dels veïns ni a la capital ni als pobles de la província.

Puc assegurar—ha afegit—que els elements que realitzaren gestions perquè els obrers anessin a la vaga han trobat un eco dèbil en tots els treballadors.

El delegat ha afegit que disposa de tota mena de vehicles de tracció mecànica, espontàniament oferts pels propietaris, i que la col·laboració ciutadana respon a l'alt esperit del poble granadí.

Puc assegurar que la confiança ha regnat a la capital i a la província, i els elements que han intervingut en el moviment amb finalitats tendencioses tenen perduda la batalla.

Ha seguit dient que el servei de ferrocarrils no ha sofert interrupció, encara que el correu de Màlaga sortís amb algun retard abandonant l'estació tot el personal de tallers, factories, etc.

Granada, 16. — Aquest matí la població presentava un aspecte trist per trobar-se tancats els comerços.

No funcionaren els serveis urbans, sub-urbans ni el ferrocarril elèctric de Serra Nevada.

Els mercats estan ben atesos.

La vigilància és discreta. Únicament els llocs estratègics estan presos per retens com en els dies anteriors.

El primer tren que s'organitzà fou el de Múrcia, sortint l'equip incomplet, puix que el 90 per 100 dels ferroviaris, factors i taquillers han abandonat el treball.

El correu de Màlaga sortí amb retard.

El d'Almeria sortí a la seva hora.

El cap de les estacions dels Andalusos ha manifestat que tots els trens podrien organitzar-se normalment.

Els tallers estan vigilats per la guàrdia civil.

Una comissió de Granada a Madrid

Madrid, 16. — Ha arribat a Madrid una comissió de Granada que ve a informar el Govern de diversos assumptes relacionats amb la situació d la ciutat.

ELS AFUSELLAMENTS DE JACA

Greus acusacions contra el general Berenguer

Madrid, 16. — S'ha formulat el plec de càrrecs, contra el general Berenguer, per la Subcomissió dels successos de Jaca.

El dit plec de càrrecs ha estat formulat pels senyors Serrano-Batanero i González-López, com a president i vocal, respectivament, nomenats per a entendre en aquest procés.

Com se sap, d'aquest plec de càrrecs dissent el senyor Rodríguez Piñero, que ha presentat un vot particular.

Els càrrecs que apareixen contra el general Berenguer són d'haver intervingut d'una manera directe, i amb ordres terminants, sobre el capità general d'Aragó, senyor Fernández Heredia, i els vocals que prengueren part en el judici sumaríssim d'Osca, obligant que el judici es tramités amb la més gran celeritat possible, exigint, ensems, que el fall s'executés immediatament, silenciant als seus companys de Govern la sentència que ell conegué immediatament després de dictar-se.

Un altre dels càrrecs que se li fan és el de no haver atès les peticions d'indult que insistentment se li formularen per telegrames, per gran nombre d'agrupacions, sol·licitant que no s'apliqués la pena capital als processats en forma que evità el que pogués concedir-se el dit indult.

Pels càrrecs que es fan contra el general Berenguer, se'l considera com a veritable autor de la mort dels dos condemnats pel tribunal d'Osca per les pressions constants que exercí i per les ordres terminants que ell mateix donà.

Si el delicte es considera gravíssim, no és menys greu la pena que sol·licita per a aquest, però aquesta no serà coneguda fins al moment en què s'hagi verificat la qualificació que tindrà lloc així que la defensa del general Berenguer aporti les proves i descàrrecs que estimi convenients dintre el termini de cinc dies, que, a partir d'ahir, s'assenyalà a aquella per la pròpia Subcomissió.

El senyor Serrano Batanero estigué a presons militars acompanyat de l'oficial agregat a la Subcomissió de Responsabilitats, fent la notificació de càrrecs al general Berenguer, al qual li lliurà còpia d'aquests.

Segons es comentava al Congrés, dels dits càrrecs es desprèn una acusació gravíssima contra el general Berenguer, i, en conseqüència, la pena que se li imposi tindrà també caràcter gravíssim.

El senyor Rodríguez-Piñero, per la seva banda, manifesta que, al seu judici, no existeixen els càrrecs que se li imputen al general Berenguer, puix que — diu — està plenament provada la intervenció del general Fernández Heredia en el sumari, per al qual sol·licita cadena perpètua.

Assegura que està també provada la culpabilitat de l'auditor del mateix Consell, general Cabezas Pedro, per al qual demana igual pena, així com la del general Navarro Gay, per al qual sol·licita la separació i baixa de l'Exèrcit i la inhabilitació perpètua per a tota mena de càrrecs.

Estima el senyor Rodríguez-Piñero que al general Berenguer se'l pot acusar de no haver fet ús del seu dret a sol·licitar l'indult, malgrat dels requeriments que per a això li foren fets, i sol·licita com a pena per a aquest la inhabilitació perpètua.

A SEVILLA

Ha estat dissolta la companyia de la guàrdia d'assalt

Albinyanistes detinguts

Sevilla, 16. — S'han possessionat dels comandaments del regiment d'infanteria número 9 i tercer d'artilleria lleugera, respectivament, el coronel Solís i el tinent coronel Arbizu.

Ha estat dissolta la companyia de guàrdies d'assalt de Sevilla.

El coronel Lahoz ha arribat per a depurar les responsabilitats dels guàrdies d'assalt que formaven la plantilla de la companyia de Sevilla.

El governador ha manifestat que els guàrdies d'assalt són netament republicans, i per això es depurarà llur conducta escrupolosament.

L'Ajuntament ha acordat nomenar una comissió depuradora de la conducta d'alguns funcionaris municipals que sembla que es mostraren desafectes al règim.

El vinent dissabte hi haurà Capítol extraordinari per a tractar d'aquest assumpte.

El general Ruiz Trillo, cap superior dels serveis militars de Sevilla, ha revistat les forces expedicionàries.

El governador, senyor Calviño, ha manifestat que estudia els expedients dels detinguts civils, i que les sancions que s'imposin no consistiran en multa.

S'aplicarà la llei amb energia en tots els casos, perquè així és com se serveig legalment la República.

Han estat detinguts 18 albinyanistes, trobant-los documents monàrquics.

El general Villegas a la presó

Sevilla, 16. — Han estat reduïts els serveis de vigilància que prestaven forces de l'Exèrcit.

Ha arribat detingut a Sevilla el general Villegas, que fou detingut en un poble de Còrdoba.

Ha ingressat a la presó.

A VALENCIA

Clausura de dos centres carlins

València, 16. — D'ordre governativa han estat clausurats els dos Centres tradicionalistes de la capital.

Continua tancat el Tir de Colom.

El governador ha ordenat el trasllat a València, des de Terol, de tres individus que assistiren a una reunió clandestina.

Ha arribat a València, conduït per la guàrdia civil, el baró de Cardel, detingut al poble de Burguete (Navarra), on estava estiuejant.

DARRERA HORA DE BARCELONA

INCENDI EN UNA FABRICA DE JOGUINES

Ahir al vespre va declarar-se un incendi en una fàbrica de joguines, situada al carrer de Floridablanca, propietat de Joan Morera.

Avisats els bombers, varen acudir-hi els de la Central, a les ordres del cap senyor Jordàn, i varen extingir el foc al cap de tres hores.

En iniciar-se l'incendi va sentir-se una forta explosió que va arrencar la porta de ferro, la qual va fer mal a Fèlix Muslerà i a Rosa Subhal, els quals sofriren lesions de pronòstic reservat.

Les pèrdues foren importants.

De moment foren ignorades les causes de l'incendi.

CICLISTA QUE PREN MAL

Ahir al vespre fou assistit al Dispensari de Sant Martí Antoni Duró Suuyer, de 36 anys, el qual presentava contusions i erosions a la cara, i commoció visceral, de pronòstic reservat.

Les dites lesions se les va produir en caure d'una bicicleta que muntava, al carrer de Mallorca.

VOLIA RAPTAR UNA NENA, I REP UNA BONA PALLISSA

Al carrer d'Amàlia fou detingut Francesc Sonio Capillas, el qual intentava apoderar-se d'una nena de cinc anys, d'aquell veïnat.

La veu d'alarma la donà un altre nen que estava jugant amb la dita nena. Hi acudiren diverses veïnes, i entre totes donaren una sobirana pallissa al Francesc, i després el lliuraren a l'autoritat.

ROBATORIS

L'advocat marsellès Jean Bolaires, que es troba a Barcelona en viatge de turisme, li sostreta de l'automòbil de la seva propietat una màquina fotogràfica i dotze xassís, valorat tot en 1.700 pessetes.

—o—

Jeroni Campí, propietari d'una pensió del carrer de la Canuda, denuncià dos dispesers, els quals se n'anaren sense abonar-li la quantitat que li devien per la dispesa, i, demés, se li emportaren diverses peces de roba i altres objectes, el valor dels quals no pot precisar.

—o—

En una bisuteria del carrer de Fiveller, propietat d'Enric Felecleuburg, s'ha comès un robatori consistent en gèneres per valor d'unes 6.000 pessetes.

Per a efectuar aquest robatori, els lladres van fer un forat en un entresol de la casa que està per llogar, per on també sortiren després d'haver comès el dit robatori.

VAGUISTES AMENAÇATS

Ja fa uns quants dies que es troben en vaga els obrers de la fàbrica Sidol, S. A., situada al carrer del Pi, de La Bordeta.

Ahir entraren a treballar cinc dels vaguistes, els quals foren amenaçats i anaven a ésser agredits pels seus companys en vaga.

Gràcies a la intervenció dels agents de l'autoritat, s'evità que es consumés l'agressió.

ELS COMUNISTES

Ahir a la tarda la policia va tenir notícies que per alguns elements comunistes s'intentava, a la sortida del treball a les fàbriques, fer alguns actes de violència contra les cotxeres del tramvia de Sans.

Immediatament es prengueren les mesures de precaució, i s'envià a Sans una camioneta de guàrdies d'assalt i alguns agents de vigilància.

Les forces es retiraren a les nou de la nit, en vista que la tranquil·litat era completa.

ADVERTIMENT

Advertim a les persones a les quals interessi la publicació immediata de les notes que ens envien que els originals han de dirigir-se tots a la Redacció, Corts Catalanes, 589, principal, abans de les nou del vespre. Els que ens arribin més tard d'aquesta hora o vagin adreçats a la impremta del diari, Barbarà, 11 i 13, no seran publicats fins al cap de quaranta-vuit hores.

ESTRANGER

A ANGLATERRA

Es adoptada en principi la reducció de salaris dels cotonaires -- Hi ha prop de tres milions d'obrers sense feina -- Els ingressos acusen dèficit

La reducció de salaris en la indústria del cotó

Manchester, 16. — Els elements directius de la Secció de les Filatures estan estudiant la qüestió relativa a la reducció dels salaris en la indústria del cotó de Lancashire.

El Comitè general de la Federació d'Associacions Patronals s'ha reunit amb objecte d'examinar la proposició de la Subcomissió de salaris encaminada a implantar una reducció equivalent a dos xellings i nou penics per lliura esterlina. — Fabra.

Londres, 16. — El Comitè General de la Federació Patronal de Filatures de Cotó de Manchester ha adoptat en principi la reducció dels salaris en un 25 per 100, mesura que regirà dintre un mes.

Aquesta mesura afectaria 200.000 obrers.

Per la seva banda, l'Associació de Filadors de Cotó ha declarat que aquesta Associació, assabentada del projecte, ha acordat que demà es reuneixi el Consell Executiu per a adoptar les mesures necessàries amb objecte d'oposar-se a l'acordat. — Fabra.

La qüestió dels salaris en estudi

Manchester, 16. — Els elements directius de les seccions de filatures estan estudiant actualment la qüestió relativa a la reducció dels salaris a les fàbriques tèxtils del comtat de Lancaster. — Fabra.

L'emprèstit de guerra

Londres, 16. — En tractar dels resultats obtinguts a la Conversió de l'emprèstit de guerra, els agents de canvi i els banquers es mostren unànimes a considerar que ha constituït un triomf del Govern i una grandíssima prova de patriotisme del poble britànic.

Els financlers es mostren disposats a confessar que les més falagueres esperances sobre l'esmentada conversa han estat sobrepujades amb excés.— Fabra.

Estadística d'obrers parats

Londres, 16. — El nombre d'obrers sense feina que estaven inscrits en els registres de la Gran Bretanya en 25 de juliol darrer s'elevava a 2.995.453 o sigui, 33.684 més que el mes anterior, i 117.910 més que en igual època de l'any passat. — Fabra.

Els ingressos minven

Londres, 16. — Segons dades que han estat facilitades pel ministeri d'Hisenda, els ingressos ordinaris efectuats des del dia 19 d'abril al 13 del corrent s'han elevat a la suma de 201.036.870 lliures esterlines, mentre que en igual període de l'any anterior fou de 203.123.236.

Els ingressos per Duanes han experimentat un augment de 17.623 mil lliures.

Els ingressos fiscals han ascendit a 80.683 mil lliures, o sigui, una disminució de 5.244 mil.

L'impost sobre la renda ha proporcionat una suma de 36.633 mil, la qual cosa representa una disminució molt considerable en relació al mateix període de l'any anterior.

Les despeses total ordinàries han ascendit a la suma de 288.901.332, la qual cosa representa una disminució de 4.920.341 lliures esterlines en relació amb igual període de l'any anterior. — Fabra.

Un accident d'aviació

Londres, 16. — Un avió militar ha caigut violentament a terra a l'aeròdrom de Leuchars (comtat de Fife).

Els dos ocupants de l'aparell, un dels quals era un oficial, han resultat morts. — Fabra.

La situació política a Alemanya

El fracàs de les converses amb Hitler facilita la tasca de Von Papen Hitler se situa a l'oposició, justifica els crims dels nazis i els concedeix vuit dies de vacances

Von Papen segueix la petja de Brunning

Berlin, 16. — El fracàs definitiu de les conversacions amb el Partit Nacional Socialista va a permetre al Govern del Reich consagrar-se a l'estudi dels problemes urgents, tals com la lluita contra l'atur forçós.

Es projecten dos mètodes: un d'ajut a les indústries i a diverses empreses de l'Estat; sembla que el Gabinet Von Papen s'atindrà en aquest aspecte de l'assumpte al projecte del Govern Brunning, que preveia un crèdit de 355.000.000 de marcs per a finançar empreses noves de Ferrocarris, Companyies de Navegació i treballs de colonització.

No obstant, el Reichsbank, molt afectat pels crèdits gelats, no sembla disposat a comprometre's a facilitar les sumes necessàries sense comprovar prèviament el caràcter productiu d'aquests mètodes.

El segon mètode prevé el treball voluntari, que agrupa ja 85.000 joves, xifra que el Govern es proposa elevar fins a 200.000, ja que això no ocasionaria més que una despesa molt petita, perquè els salaris dels treballadors voluntaris són poc més o menys anàlegs a les indemnitzacions per atur forçós.—Fabra.

Hitler se situa a l'oposició

Berlin, 16. — El senyor Hitler, interrogat per un redactor del "Rheinsch Westphalischen Zeitung" que li preguntava les raons que havia tingut per a declinar dissabte darrer l'oferiment que li féu el Canceller Von Papen de participar al Govern de l'Imperi en qualitat de Vice-canceller, ha contestat que els caps del moviment nacional-socialista no haurien comprès que obrés d'una altra manera.

Els membres del Partit Racista —ha dit— i tots els que recolzen el moviment nacional socialista no haurien pogut comprendre que aquet moviment fos posat al servei d'una causa i un programa distints al defensat fins ara.

El senyor Hitler ha confirmat que el seu Partit farà viva oposició al Govern, les activitats del qual—ha dit—no poden conduir el país més que al caos.

Per últim, parlant dels actes de terrorisme, dels quals, segons ell, són víctimes els membres del Partit Nacional Socialista, Hitler ha dit que existeix el dret de legítima defensa, i que aquests actes acabaran així que ell ordeni als seus partidaris fer ús d'aquest dret.

Si em veig obligat a adoptar aquesta decisió—ha acabat dient—, els mètodes de la Txeca roja acabaran ràpidament.—Fabra.

Els "nazis" tenen vacances

Munic, 16. — Les tropes d'assalt racistes descansen oficialment fins el dia 18 del corrent.

El cap de l'Estat Major de les tropes d'assalt nacional socialistes, antic coronel Roehm, ha publicat una ordre del dia en la qual diu entre altres coses:

"El front de batalla ha quedat ben deliniat. Per una part, el Partit Nacional Socialista; per altra, tots els altres Partits i organitzacions socials." — Fabra.

Es nomena un càrrec important i se n'anuncien d'altres

Berlin, 16 — El comandant Marckes que va pertànyer al Ministeri de la Reichswehr, ha estat nomenat cap del Servei de Premsa del Govern d'Imperi, lloc de gran importància a Alemanya.

En els Circols polítics alemanys hom creu que s'efectuaran altres canvis importants en els Ministeris. — Fabra.

Comentaris de la premsa anglesa

Londres, 16. — Tota la premsa, en ocupar-se de la situació política d'Alemanya, expressa la seva satisfacció pel fet que, gràcies a la intransigència i fermesa posada de manifest pel mariscal Hindemburg, el senyor Hitler hagi quedat descartat del Poder.

El "Times" diu que la situació és molt confusa, sobretot amb els pocs vots que podrà comptar el Govern en el nou Rechstag, però com que les conseqüències d'un vot de desconfiança podrien ésser incalculables i àdhuc greus per a l'esdevenidor d'Alemanya, és de suposar que els caps de partits responsables tractaran d'evitar aquesta contingència, si això és possible.

El "Daily Telegraph" diu que en vista de les perspectives que ofereix la situació, no seria impossible que els *hitlerians intentessin realitzar un acte de força.*

El més evident — afegeix — és que el Govern no disposarà de majoria on recolzar-se i que no podrà romandre en el Poder més que violant la Constitució. — Fabra.

A FRANÇA

L'alcalde de Sevilla fa declaracions a un periòdic francès -- El tribunal de casació es reunirà el dia 20 per tractar de la sentència contra Gorgulov

La tragèdia de les festes

París, 16 — Durant aquests tres dies de festa s'assenyalen trenta morts i cinquanta ferits en accidents de carretera, degut a l'aglomeració de gent que ha sortit al camp. — Fabra.

Manifestacions de l'alcalde de Sevilla

París, 16. — L'alcalde de Sevilla, senyor Fernàndez Labandera, en un interviú concedit a un redactor de "Le Journal", diu que l'atemptat perpetrat pels conservadors contra el règim republicà fou per haver confós un ample esperit de tolerància amb debilitat del règim. El moviment ha avortat i això els permetrà donar-se compte de la voluntat essencialment republicana del país. — Fabra.

La sentència de Gorgulov al tribunal de casació

París, 16. — El Tribunal de Casació es reunirà el dia 20 per tal de resoldre sobre el recurs interposat per Gorgouloff contra la sentència que el condemna a mort. — Fabra.

LA MALA FI D'UN BORBÓ

Un capítol de novella: El príncep Edgard de Borbé és assassinat per una dona en un hotel de poc preu -- Les relacions entre la víctima i l'agressora

El príncep Edgard de Borbó és trobat mort en un hotel

París, 16. — Aquest matí ha estat trobat en una modesta habitació d'un hotel del barri dels Mercats el cadàver d'un home sobre el qual fou trobada una carta d'identitat estesa a nom de príncep Edgard de Borbó, nat en 1870.

La policia ha detingut una dona, que s'ha confesat autora de la mort, però allegant que ha obrat en llegítima defensa.—Fabra.

Antecedents de la víctima

París, 16. — El senyor Guillem Prevot de Saint Cyr, arquitecte, que des de l'any 1916 estatjava generosament a Neuilly-Sur-Meine el príncep Edgard Borbó, ha declarat que el príncep estava arruinat.

Ha afegit que tenia relacions íntimes amb la senyoreta Candelària Bron Soler, de caràcter poc simpàtic, amb la qual l'esmentat arquitecte no havia volgut relacionar-se.

Segons el senyor Prevot de Saint Cyr, el príncep, que era molt ric abans de la Guerra, havia quedat arruinat després de la revolució austríaca.

El príncep havia contret matrimoni amb Clara Conger, de la qual tingué un fill, que s'anomena Rodolf de Borbó, que en l'actualitat viu a América.

La seva esposa morí, fa deu anys, a conseqüència d'una operació.

Sobre la identitat del seu pare, hi ha hagut sempre gran misteri.

Sembla que el pare era el mateix emperador Francesc Josep d'Austria.

Alícia de Borbó es casà després del naixement del seu fill, amb el seu oncle el príncep Albert d'Hasburg, i d'aquesta manera el seu avi patern era l'arxiduc Carles, i el seu avi matern el duc de Borbó Este, fet príncep per Napoleó I.

El príncep Edgard de Borbó tenia el títol de general de l'Exèrcit austríac. — Fabra.

Declaracions de l'agressora

París, 16 — L'agressora del príncep Edgard de Borbón ha declarat que després de cometre el crim s'havia dirigit a l'Ambaixada d'Espanya, la qual restava closa en aquella hora.

Candelària Bron ha afegit que havia conegut el príncep a Barcelona fa dotze anys i que ella havia atès a la seva subsistència durant molt temps.

Segons l'agressora, el príncep havia gastat 40.000 pessetes de propietat de la declarant.

A la butxaca de l'agressora hom ha trobat una lletra dirigida per la víctima al seu fill Rodolf de Borbon que es troba a Cleveland (Estats Units). — Fabra.

Un altre cas

(Continuació de la pàg. 2ª

rer de Balmes, núm. 11, de Barcelona, i el seu corresponsal à Valls.

L'incident demostra com abunden els casos d'incomprensió i com certs senyors instal·lats a Catalunya per fer negoci tenen poc respecte per la llengua dels fills d'aquesta terra.

El senyor Joan Oliver i Cardellà —aquest és el nom del corresponsal vallenc— havia estat pregat de facilitar el nom d'una persona apta per a exercir la Corresponsalia de l'Agència en una altra població. El senyor Oliver va escriure en català els detalls sollicitats. Remarqui's que la seva lletra anava dirigida a la capital de Catalunya.

Ràpidament va rebre la contesta del senyor A. Bermejo, Gerent de "Hermes" de Barcelona. Es la següent:

"Muy Sr. nuestro: Recibimos su carta 4 del actual, que no ha extrañado sobremanera por venir escrita como viene, ya que habiendo estado nosotros en esa de Valls hablando con ustedes y habiéndonos entendido perfectamente en castellano, sin una palabra siquiera en catalán, nos escriba usted en este último idioma, no considerándolo correcto, por lo que le advertimos que cuando tenga que dirigirse a nosotros, sea por lo que fuere, se sirva escribirnos en castellano, y si se considera vejado por ello, díganoslo y romperemos las relaciones que tenemos, pues nosotros tenemos un alto sentido de la cortesía, y así como no nos gusta que se nos moleste, no queremos tampoco molestar a nadie.

Atentamente le saludan,

A. Bermejo

8 agosto de 1932."

Composició a màquina

Per a editors i impressors

Línea, n.º 84 Teléf. 12849

BARCELONA

NOTICIARI POLITIC

TELEGRAMES A MADRID

S'han cursat a Madrid, dirigits als senyors Alcalà Zamora i Azaña, els següents telegrames, que ens comunica el nostre corresponsal:

"Foment Agrícola Industrial i Comercial de Molins de Rei feliciten repressió moviment militarada monàrquica, esperant justícia; testimoniem fervent adhesió règim republicà. — Jaume Bosch, president; Joaquim Cases, secretari."

DETINGUT ALLIBERAT

Ha estat posat en llibertat el capità d'infanteria retirat Adolf Bermejo, que fou detingut ahir a Manresa per suposar-se que pogués estar complicat en el moviment monàrquic.

DUES COMUNISTES EXPULSADES

Dies enrera la policia detingué a Barcelona una dona francesa i una altra d'alemanya, que vestien elegantment, les quals es dedicaven a realitzar propaganda comunista entre determinats elements.

La Direcció General de Seguretat acordà l'expulsió de totes dues dones, i aquest migdia les detingudes han estat portades per la policia a la frontera francesa.

?

A este interrogante, sólo cabe una respuesta categórica: EL

ANUARIO GENERAL DE ESPAÑA

(Bailly-Bailliére-Riera)

EDICIÓN DE 1932

4 TOMOS 4

LE INFORMARÁ EXACTAMENTE DE TODO EL COMERCIO, INDUSTRIA, PROFESIONES, ETC. DE ESPAÑA Y POSESIONES

54 MAPAS EN COLORES (los más completos que se han publicado)

SECCIÓN EXTRANJERA o pequeño Directorio Universal

Precio de un ejemplar completo: CIEN PESETAS (franco de portes en toda España)

EL ANUNCIO EN EL ANUARIO LE COSTARÁ POCO Y LE PRODUCIRÁ MUCHO

Anuarios Bailly-Bailliére y Riera Reunidos, S. A.

Enrique Granados, 86 y 88 - BARCELONA

TERRATREMOLS

Un seisme a l'Argentina

Buenos Aires, 16. — Diuen de Mendoza que a la regió de San Juan s'ha observat un violent seisme que ha causat grans destroces, si bé es manca de detalls. Tampoc no se sap si han resultat víctimes. — Fabra.

EL CONFLICTE DEL CHACO

L'actitud del Paraguai

Asunción, 16. — El President senyor Ayala ha llegit un missatge a la Cambra declarant que la situació política és molt greu en l'actualitat, degut a l'actitud de Bolívia. El Paraguai accept asotmetre a l'arbitratge les seves actuals diferències amb Bolívia al Chaco, perquè si és atacat sabrà defensar l'honor nacional. — Fabra.

A BELGICA

La situació del conflicte dels minaires

Brussel·les, 16. — La situació actual del conflicte miner és la següent:

A la conca de Campine, 940 obrers de les mines de carbó han repres avui el treball.

També ho han fet 750 minaires de la regió d'Hainau, especialment al sector de Mons.

Al contrari, a la conca de Lieja han abandonat el treball uns 70 obrers més.

A les conques mineres no s'ha registrat cap incident.

Demà s'espera que reprenguin el treball més minaires. — Fabra.

A L'EXTREM ORIENT

Xang-Sueh-Liang és substituït per un Consell Militar

Pequin, 16. — El mariscal Txang Sueh Liang ha es definitivament substituït per un Consell Militar de 18 generals, que estarà encarregat dels assumptes del Nord, sota la direcció del mariscal Txang Kai Seck. — Fabra.

El Japó nomena un nou ambaixador a Espanya

Tokio, 16. — Durant la seva reunió d'avui el Consell de Gabinet ha aprovat el nomenament del senyor Haraya Aoki per a exercir el càrrec d'ambaixador del Japó a Espanya. — Fabra.

ACCIDENTS MARITIMS

Les restes del "Niobe" al port de Kiel

Kiel, 16. — Després d'incessants treballs i aprofitant el bon estat de la mar han pogut ésser remolcades fins al port de Kiel les restes del vaixell escola "Niobé", que s'esfondrà i que portava a bord nombrosos alumnes marins.

Hom creu que ara els cadàvers que es troben entre les restes del vaixell podran ésser extrets a la superfície. — Fabra.

Topada de dos vaixells japonesos

Osaka, 16. — Dos vaixells japonesos han topat a l'alçària de Tsurijima.

Del total de tripulants i passatgers que anaven a bord, manquen 18 persones. — Fabra.

A LA SOCIETAT DE NACIONS

Assumptes resolts

Ginebra, 16. — El El Sub-Comitè format per representants d'Alemanya, França, Anglaterra i Itàlia ha donat per acabats els seus treballs, i ha resolt tots els assumptes referents a Hongria, Bulgària i Austria, que li havien estat sotmesos.

En el que afecta a Romania, ha decidit a enviar a aquell país el senyor Denis, membre de la Secció financiera de la Secretaria General, acompanyat d'un o dos pèrits, perquè estudii tot el que fa referència a les finances romaneses. — Fabra.

Congrés de la Federació d'Estudiants

Riga, 16. — El Congrés de la Federació d'estudiants ha donat per acabats els seus treballs.

Entre les decisions adoptades figura la revisió de els Estatuts per assegurar a les Unions nacionals el major nombre de representació en el si de l'organisme directiu de la Confederació.

Es creu que el Consell administratiu, en el qual figurarà un representant de cada país, celebrarà la seva primera reunió al voltant de les properes festes de Nadal a Suïssa, bé segui a Saint Moritz o bé a Zurich.

El senyor Pozarylski, representant de Polònia, que ha dimitit el càrrec de president, continuarà en les seves funcions fins que es reuneixi aquest Consell.

El pròxim Congrés se celebrarà a Venècia l'any 1933 i els Jocs Olímpics d'hivern en el mateix any a Cortina Dampezzo, procedits per unes proves internacionals.

El Congrés ha encarregat a la mesa de la Conferència que inviti els països que se separaren a ingressar-hi novament, puix que han desaparegut totes les males intelligències que existien.—Fabra.

ALS ESTATS UNITS

L'esposa de Lindbergh ha tingut un nen

Englewood, 16. — La senyora Lindbergh, muller del célebre aviador, ha posat un nen al món.

En saber-se la notícia, ha causat una gran satisfacció a tot el país.— Fabra.

Represàlies contra els productes anglesos

Londres, 16. — De Nova York telegrafien al Times que la Comissió parlamentària ha votat una moció favorable al boicot de les mercaderies britàniques i serveis anglesos de navegació, mentre no acabi la guerra anglesa de tarifes. — Fabra.

A AUSTRIA

Una campanya contra el protocol de Lausana

Viena, 16.—El periòdic "Neue Wiener Nachrichten", òrgan del partit Gran Alemany, continua la campanya empresa contra el Protocol de Lausana.

En un article titulat "Els arguments del canceller", el dit periòdic afirma que les declaracions del doctor Dollfuss, relatives a l'emprèstit, no tenen més que un valor teòric, i per a demostrar-ho tracta de demostrar que Austria podria alliberar-se fàcilment dels compromisos polítics derivats del Protocol de Ginebra de 1922, tenint en compte que la Convenció de 1932 sobre l'emprèstit de la Societat de Nacions autoritza a Austria a reembursar el dit emprèstit a partir de l'any 1934.

El Protocol de Lausana — acaba dient l'esmentat periòdic—prolonga, per tant, en vuit anys, és a dir, fins a 1942, els compromisos polítics d'Austria. — Fabra.

A ROMANIA

Violació d'un sepulcre

Bucarest, 16. — Hom ha descobert que el sepulcre del rei mildavo Alexandre el Bo ha estat violat fa poc, i s'ha pogut comprovar que han desaparegut joies de gran vàlua. — Fabra.

A RUSSIA

No es pot abandonar el país sense perill de mort

Bucarest, 16. — Tres camperols ukranians que intentaven travessar la frontera per a internar-se a Rumania han estat sorpresos pels guàrdies vermells, que obriren el foc contra ells, matant-ne dos. — Fabra.

A IRLANDA

La lluita econòmica amb Anglaterra

Dublín, 16. — Aquests dies són alguns centenars de joves els que s'han inscrit a l'exèrcit blanc, format per voluntaris que es proposen defensar la Constitució.

Bolant, secretari parlamentari de De Valera ha declarat en un discurs que el Govern prepara un projecte de llei demanant l'abolició del Senat si aquesta Assemblea continua la seva política d'obstrucció.

La situació de l'Estat Lliure esdevé crítica degut a la lluita econòmica que sostè amb la Gran Bretanya, observant-se que els capitals emigren del país. — Fabra.

LA CONFERENCIA ECONOMICA UNIVERSAL

Sembla que no se celebrarà fins a l'any vinent

Londres, 16. — Als cercles autoritzats es considera possible que la Conferència econòmica mundial que es projectava celebrar a Londres, no celebri la seva sessió plenària abans de l'any 1933.

Fins ara, cap de les vuit potències que han de participar-hi no han nomenat llurs representants, i això s'atribueix a la imminència de les eleccions presidencials als Estats Units, el resultat de les quals es considera generalment que podrà influir molt en el resultat de les negociacions.

La reunió preliminar de perits econòmics i financiers de les potències interessades amb els perits de la Societat de Nacions es creu que podrà celebrar-se a finals de setembre proper. — Fabra.

LA CONFERENCIA JUEVA DE GINEBRA

La situació dels jueus no és gaire falaguera

Ginebra, 16. — En la darrera reunió plenària celebrada per la Conferència jueva que se celebra a aquesta capital, el doctor Suimorak pronuncià un discurs i explicà la situació lamentable en què es troba la major part dels jueus polonesos i exposà la necessitat d'adoptar un acord que permeti actuar més enèrgicament sobre els diferents governs.

Per la seva part el doctor Kareski, representant del partit popular jueu alemany, exposà la situació que travessen els jueus alemanys a conseqüència de la situació interior del país, i féu ressaltar també la importància que tindrà el Congrés per la influència que ha d'exercir, no solament sobre els jueus sinó també sobre els altres pobles.

El doctor Tenenbam, President del Comitè Executiu del Congrés jueu americà, féu un resum de la història de l'anti-semitisme, i digué que la qüestió no interessa solament a Alemanya, sinó que és mundial i ha d'ésser resolta en un pla internacional.— Fabra.

A L'URUGUAI

Tarifes de preferència a Anglaterra

Londres, 16. — Telegrafien de Montevideo al "Times" que el ministre d'Afers estrangers, senyor Blanco, ha manifestat que el Govern uruguai ha adoptat diverses mesures amb l'objecte de donar satisfacció als desigs de la Gran Bretanya en el que es refereix a les relacions comercials entre tots dos països.

En el nou projecte de tarifes es tractarà de donar una preferència igual als productes de França i de la Gran Bretanya.

França ha establert amb l'Uruguai un Tractat en el qual es dóna el tracte de nació més afavorida.

En el que es refereix a la Gran Bretanya, el Govern uruguai està disposat a concloure una Entesa en la qual s'atorgarie a Anglaterra tarifes preferencials sobre cuatre o cinc articles, especialment el carbó, el petroli i la maquinària agrícola.—Fabra.

LA CONFERENCIA D'OTTAWA

Els drets sobre el coure, el plom i el zenc

Londres, 16. — Segons notícies rebudes en aquesta capital sobre la marxa de la Conferència d'Ottawa, els delegats de la Gran Bretanya han manifestat estar conformes a concedir el dret preferencial de quatre penics sobre el coure procedent de l'Imperi, però no s'atreveixen a concedir aquesta mateixa preferència per al plom i el zenc. — Fabra.

MOVIMENT BURSATIL

MERCAT LLIURE

El rotllo d'accions carrileres ha obert amb molta fermesa, particularment les accions Alacant, que han pujat ràpidament fins a 35'50, caient uns 80 cèntims ràpidament també, per vendes bastant fortes de fora; les accions Nord han tingut força lluita, i es cotitzen entre 52 i 52'50, i troba l'esmentat rotllo bastant ferm.

També han seguit remuntant-se les accions Transversal, que han arribat a cotitzar 24'50; els Explosius han estat durant la sessió bastant sostinguts, però han perdut el guany que havien esperimentat; es deia per la Borsa que la plaça de Bilbao era vendedora del mentat valor.

Taneda fixada pel Mercat Lliure de Valors en la sessió de Borsa:

Valors	Dia 16	Tanca anterior	Alça o baixa
Nord	52'30	51'15	+ 1'15
Alacant	34'80	34'10	+ 0'70
Colonial	45'75	45'35	+ 0'40
Explosius	131'75	130'50	+ 1'25
Ford	158'00	156'00	+ 2'00
Docks	18'00	17'00	+ 1'00
Sucres	48'00	47'75	+ 0'25
Transversal	24'00	22'75	+ 1'25
Rif	55'50	54'50	+ 1'00
Montserrat	39'00	39'00	
Petrolets	6'20	6'10	+ 0'10
Bons or	202'00	201'00	+ 1'00

El canvi anterior dels Docks és del dia 10 del corrent, i el dels Sucres, del dia 11 del corrent.

BORSA AL COMPTAT

Va seguint la tendència de millora en els deutes de l'Estat, terms els Deutes, Interior, Exterior, Amortitzables emissions 1927, sostingut l'amortitzable del 1900 i menys sostingut l'amortitzable del 1917; els Bons or de Tresoreria perdent un enter.

També els Deutes municipals seguixen el ritme de millora: la sèrie B 1906, 60'25 (+ 0'50); sèrie E 1912, 52'00 (+ 1'00), i les ampliacions milloren mig enter; les Diputacions velles, emissió dels 9.000.000, han seguit l'empenta iniciada ahir, cotitzant-se a 6.500 (+ 2'00).

Les obligacions carrileres, sense gran negoci, cotitzen amb relativa fermesa: els Nord segona sèrie, 48'50 (+ 0'50); Pamplones, 49'25 (— 0'25). Segòvia Medina, 44'00 (+ 0'50); les Alsàsues, les quals varen tallar cupó ahir, vénen a perdre mig enter; les Osques reaccionen i fan 65'00 (+ 2'00).

En el sector d'obligacions de M. S. A. veiem prosperar la sèrie D, 62'50 (+ 0'50); sèrie E, 62'50 (+ 0'25), i la sèrie J, 78 (+ 1'00); es cotitza un enter menys que ahir la sèrie H, que fan 77'00. Al rotllo d'obligacions carrileres no hi ha res més digne de notar-se.

Al rotllo d'obligacions industrials, amb operacions molt esclarissades, els Bons de la Catalana Gas i Electricitat fan 93'00 (+ 0'50). Gas Lebon, 04'25 (+ 1'25). General Aigües de Barcelona 6 %, sèrie D, 100 (+ 0'50). La Unió Salinera d'E., anya 6 % ha fet una puja d'importància, 101 (+ 4'00).

Les accions tractades a base de comptat, molt paralitzades els Ferrocarrils de Muntanya a Grans Pendents, 10 (— 1'00). Catalana Gas, sèrie E, 91'50 (+ 1'50). Petrolets, de 6'40 passen a 6'10. Accions Telefòniques Preferents, 103 (+ 0'25), i les ordinàries de l'esmentada companyia, a 106'75 (+ 2'00).

La lliura ve contitzant 43'40.
El dòlar, més fluix, 12'46.

BORSA OFICIAL

Borsa matí:

Nord: 52'00, 52'35; Alacant: 35'00, 34'50; Chade: 422 paper; Chade D: 82'00 paper; Chade E: 79'00 paper; Filipines: 246 paritat; Explosius: 131'50, 131'00; Rif: 55'25; Ford: 158.

DIVISES ESTRANGERES

Lliures: 43'40; Francs suissos: 242'80; Dòlars: 12'46; Marcs: 2'96 1-2; Belgues: 173; Francs francesos: 48'85; Lires: 63'80.

MERCAT LLIURE DE VALORS

Borsa matí:

Nord: 52'00, 52'50, 51'00, 52'30; Alacant: 35'20, 35'50, 34'80; Colonial: 45'75; Explosius: 131'50, 131'35, 132'50, 131'75; Ford: 158; Docks: 18'00, 17'75, 18'00; Sucres: 48; Transversal: 24'00, 24'50, 24'00; Rif: 55'50; Montserrat: 39'25, 39'00; Petrolets: 6'20; Bons or: 202.

Borsi migdia:

Nord: 52'00, 51'70, 51'95; Explosius: 131'00, 130'50, 130'75; Rif: 55'00, 54'75; Alacant: 34'80, 34'60, 34'70; Colonial: 45'50.

INVERSIONS EN VALORS DE RENDA FIXA I VARIABLE

Servei d'informació gratuit sobre tota mena de valors

L. GOMIS CORREDOR DE CANVI I BORSA FONTANELLA 15

OBLIGACIONS

Deutes de l'Estat

Interior 4 % A	65'25
» » B	65'25
» » C	65'15
» » D	65'00
» » E	64'50*
» » F	64'75*
» » G H	62'50
Exterior 4 % A	79'50
» » B	78'50
» » C	78'25*
» » D	78'00*
» » E	77'25
» » F	77'10
» » G H	78'50*
Amortitz. 3 % 1920 A	89'75*
» » » B	88'75
» » » C	88'50*
» » » D	88'25*
» » » E	88'50*
» » » F	89'25*
Amortitz. 3 % 1917 A	87'00*
» » » B	86'00
» » » C	86'00
» » » D	87'50*
» » » E	86'25*
» » » F	85'75*
Amortitz. 5 % 1927 A	81'65
» » » B	81'25
» » » C	80'60*
» » » D	82'00*
» » » E	81'00
» » » F	81'50*
(amb impostos)	
Amortitz. 5 % 1927 A	96'25
» » » B	95'25
» » » C	95'15
» » » D	94'25*
» » » E	94'50*
» » » F	95'15
Amortitz. 5 % 1929 A	95'00
» » » B	94'50
» » » C	94'50
(sense impostos)	
Amortitz. 3 % 1928 A	69'00
» » » B	68'75
» » » C	68'75
Amortitz. 4 % 1928 A	79'00*
Bons a Tresoreria A	201'00
Deute Ferroviari 5 %	91'00
» » 4 1/2 %	80'50*

Diversos

Port Barcelona 1905	97'00*
Melilla	102'50*
Sevilla	97'00*
Càdiz	97'00*
Marroc 5 %	83'50*
Banc Hipotecari 5 %	89'50
» » 6 %	99'00*
Caixa d'Emissions	77'50*
» Crèdit Local 6 %	76'25
» » » 3 1/2 %	67'25*
» » » interprov.	70'00
» » » » 6 %	85'50
Cèdules Argentines	2'40*
Bons Exposició Internac.	87'00*

CENTRE COTONER DE BARCELONA

LIVERPOOL	Disp.	G.	M.	M.	J.	O.	D.
Tanca anterior	5.61	5.56	5.60	5.65	5.70	5.46	5.59
Obertura		5.59	5.55	5.75	5.82	5.61	Nom.
Segon telegrama	5.76	5.65	5.70	5.75	5.80	5.59	
Tanca		5.76	5.76	5.81	5.85	5.64	5.68
Alça	15	16	16	16	15	16	16
Baixa							

NOVA YORK	Disp.	G.	M.	M.	J.	O.	D.
Tanca anterior	7.52	7.72	7.85	8.06	8.12	7.48	7.65
Obertura		7.74	7.88	8.02	8.12	7.50	7.63
Segon telegrama		7.80	7.90	8.08	8.22	7.57	
Tanca	7.53	7.80	7.93	8.07	8.10	7.54	7.74
Alça	3	8	8	7	7	6	6
Baixa							

NOVA ORLEANS	Disp.	G.	M.	M.	J.	O.	D.
Tanca anterior	7.33	7.66	7.83	7.98	8.06	7.44	7.61
Obertura		Nom	Nom			7.47	7.63
Segon telegrama							
Tanca	7.41	7.75	7.92	8.05	8.13	7.52	7.69
Alça	8	9	9	7	7	8	8
Baixa							

EGIPTE (Liverpool)	Upper Gener	Sakellar Gener	Upper Gener	Sakellar Gener
Tanca anterior				
Obertura				
Segon telegrama				
Tanca	6.98	7.04	7.94	8.06
Alça	12	12	20	20
Baixa				

Alexandria. Tanques del dia

	A.	M.	O.	G.
Ashmouni	12.70	12.57	12.70	
	O.	M.	J.	
	15.48	15.70	15.95	

DISPONIBLE EN PLAÇA

Good Middling (Standard Universal)

Texas	Orleans	Any Port
134 1/2	133 1/2	133 1/2

(Base tanca anterior)
Import del Comitè: 5'30 ptes.

Arrib. als EE. UU. en un dia . 12.000 ny anterior 6.000 s/a contra
Arrib. als EE. UU. des d'1 agost. 115.000 » » 48.000 » »
Vendes a Liverpool . . . . . .
Transferencia 3.48 3/8

ECONOMIA

Ajuntaments i Diputacions

Badalona	75'00*
Ajunt. Barcelona 1903	56'00*
» » 1906 B.	60'25
» » 1906 C.	56'00*
» » 1907 D.	57'00*
» » 1912 B.	58'00*
» » 1912 E.	52'00
» » 1910 D.	58'00*
» » 1912 F.	55'00*
» » 1913 B.	56'00*
Ampliació B	58'50
» 1921 B	71'50
» 1925 Balmes	70'25*
» 1928 Port Franc.	70'00*
» 1922 6 % Exposi.	93'50
» 1928 5 % Exposi.	60'50
Eixample 1907	78'00*
» 1927	71'50
» 1913	74'00
Bons Reforma	62'00
Ajunt. València 6 %	68'00
» Sevilla Exposició.	76'00*
» Màlaga	59'50*
Diputacions velles	65'00
Mancomunitat 1920	59'00*
C. Crèdit Comunal	59'00*
Diputació Barcelona 6 %.	83'25*

Ferrocarrils i Tramvies

Nord 1.ª hipoteca 3 %	52'50*
» 2.ª » »	48'50
» 3.ª	50'25*
» 4.ª sèrie	50'00*
» 5.ª hipoteca 3 %	51'50*
Pamplones	49'25
Prioritat	57'25*
Lleida a Reus	56'25
Astúries 1.ª	48'40
» 2.ª	48'00*
» 3.ª » »	48'25*
Segòvia 3 %	44'00
Almansa 4 %	61'25*
» Adherits	48'85
Sant Joan 3 %	53'00
Alsàsua 4 1/2 %	67'00
Osca 4 %	65'00
Nord 6 %	85'75
Valencianes 5 1/2 %	81'50*
Alacant 1.ª 3 %	45'00*
» 2.ª 3 %	70'15*
» 3.ª 3 %	69'00*
M. S. A. A 5 %	68'25*
» B 1/2 %	59'25*
» C 4 %	55'00*
» D 4 %	62'50
» E 4 1/2 %	62'50
» F 5 %	66'00
» G 6 %	82'25
» H 5 1/2 %	77'00
» I 6 %	78'00
» J 5 %	66'50*
Francès 2 1/2 %	51'25*
» 2 1/4 %	40'50*
Directes 2 1/4 %	44'00*
Badajoz 5 %	70'65
Orense primitiva	32'50*
» prioritat 3 %	45'00
Andalús 1.ª fix 3 %	17'00*
» 1.ª variable	9'00*
» 2.ª fix 3 %	15'00*
» 2.ª variable	8'75*
» 1907	15'00*
» Bobadilla 4 1/2.	21'00*
» 6 %	23'00*
Groc fix	14'00*
» variable	6'00*
Gris fix	14'00*
» variable	8'00*
Secundària 4 %	23'50*
Manresa - Berga 3 %	20'50*
Sarrià a Barcelona 6 %	68'00*
F. C. Catalunya 5 %	38'00*
» » 6 %	44'00*
» Catalans vells	
» » nous	
Tànger a Fez 6 %	95'00*
Cremallera 6 %	15'00*
Gran Metro 6 % 1922	60'00*
Transversal 6 %	31'00*
C.ª de Tramvies 4 %	70'00*
» » 5 %	65'50*
Tramvies B. P. G. 4 %	78'00*
» » 5 %	70'00*
» St. Andreu 4 %	73'00*
» Barcelona 6 %.	78'50*
» Sevilla 6 %.	91'00*
» Granada 6 %.	79'50*

Aigües, Gas i Electricitat

Aigües Huelva	44'50*
» València	98'00*
» Barcelona 5 %	95'00*
» » 6 %	100'00
Barcelonesa E 4 %	92'00*
» » 5 %	86'75*
» » 6 %	97'00
Catalana Gas E. 4 1/2	76'50*
» » » 6 %	98'00
» Bons 6 %	93'00
Chade 6 %	102'00
» Bons 6 %	115'00*
Energ. Elèct. Cat. 5 %	86'00*
» » » 6 %	92'75*
» Bons 6 %	94'00*
Forces Motrius 6 %	61'00*
» Bons 7 %	80'00*
Coop. Fluid Elèct. 6 %	41'00*
Gas Lebon 6 %	94'25
Unió Elèct. Cat. 6 %	91'00*
Elèct. Cinca 6 %	84'00*
Sevillana Elèct. 6 %	91'00*
Gral. Recs 6 %	70'00*
Recs Llevant 6 %	101'50*
» » Bons	92'50*

Indústries diverses

Forn Andalusia 5 %	100'00*
Asland 5 %	81'00*
» 6 %	95'00*
» 7 %	92'00*
» hip. 6 %	90'00*
Colònia Güell 6 %	95'50*
Cons. i Pavim. 6 %	72'00*
Cros 6 %	100'00*
Elèct. M. Ebre 6 %	91'00*
E. Ind. Aragó 6 %	65'00*
Carbus Metal 6 %	95'00*
Mines Rif 6 % 1918	99'25*
Colorants Exp. 6 %	100'25*
Foment Obres 4 1/2 %	85'75*
» » 5 %	77'00*
» » 6 %	85'00*
Sucrera Espanyola 6 %	100'25*
Hullera Espanyola 6 %	76'00*
Maquinista T. M. 6 %	71'00*
Potassa Súria 7 %	93'50
National Pirelli 6 %	98'50*
Teneria Moderna 7 %	74'00*
Unió Cotonera 6 %	53'00*
» Salinera 6 %	101'00
» Vidriera 6 %	79'00*

Navilers i Companyies navals

E. Cons. Naval 6 %	94'50*
Transatlàntica 6 %	25'00*
» 6 %	35'00*
» 5 1/2 %	72'00*
Especial 6 %	75'00*
Transatl. Esp.ª 5 %	62'00*
Naval Llevant 6 %	62'00*

ACCIONS

Banc d'Espanya	530'00*
Banc de Catalunya	3'00*
Canal Ebre	45'00*
Petrolis	106'50*
Petrolets	6'10
Catalana Gas D	80'50*
» E	91'50
» F pref. 6 %	90'50
C.ª Transatlàntica O	60'00*
» Transmediterrània	107'00*
Espanya Industrial	120'00*
Hispano-Suissa	151'00*
Ford	158'00
Hulleres	55'50*
Indústries Agrícoles	183'00*
Telefònica ordinària	106'75
» pref. 7 %	103'00
Funicular Montjuic ord.	10'00*
Grans Pendents M.-Núria	10'00
Tramvies Barcelona ord.	46'00*
» » 7 %	54'00*
» » 6 %	59'00*
Cros	115'00

* Els ca is assenyalats amb asterisc só canvis anteri rs.

MERCAT DE LLOTJA

Regularment animat fou el mercat d'ahir, i les transaccions sense importància.

BLATS: Poca cosa podem afegir a tot el que hem vingut expressant-ne, car les ofertes vénen amb bon desig de venda i aquests compradors poc atents amb aquella posició que hom veia altres vegades en aquest temps.

Les poques operacions practicades han estat de Lleida a 47, Cruxer Extremadura a 46 i Blanquillos a 45; tot damunt vagó origen.

ORDIS I CIVADES: Poca demanadissa igualment, i els preus que registrem són per ordi de la comarca o regió a 31 1/22 pessetes estació Barcelona, i d'Alacant a 30 bord aquell port. La civada Extremadura a 25 1/2 origen.

MORESC: Encallat el preu i amb operacions molt reduïdes; la tendència és més aviat flaixa, malgrat l'oferiment d'origen ésser més pujat.

VECES: Igualment poca animació compradora, i els preus a què s'ofereixen són de Castella a 38 pessetes damunt vagó origen i de Màlaga a 40 bord aquell port.

Els altres gèneres, de moment sense variació.

ARROS

Bomba Calasparra	125 a 130
Bomba	115 a 120
Grano	74 a 75
Floret	67 a 68
Matisat segons classe.	64 a 66
Selecte	66 a 67
Benifloo O.	63 a 64
Trencat	50 a 53
Farina d'arròs	54 a 56

MORESC, ORDI I CIVADA

Moresc Plata disp	30 3/4 a 40
Ordi nou	32 a 33
Civada Extremadura	33 a 34
Civada roja	
Escaiola país s. c.	60 a 65

LLEGUMS

Faves Mahoneses s. c.	70 a 80
Faves Extrem. c. And.	
Faves Mallorca noves	48 a 50
Faves Llobregat	
Favons estrangers s. c.	48 a 50
Favons Extr. o And.	51 a 51 1/2
Veces Andalusia noves	44 1/2 a 45
Veces estranger	43 a 44
Erps país	40 a 40 1/2
Titus	
Guixes.	

MONGETES

Astúries s. c.	95 a 100
Gallegues	70 a 90
Castella tipus Barco	135 a 136
Castella corrent	123 a 126
Estrangeres, s. classe	80 a 100
Mallorca	110 a 112
València, segona cl.	100 a 110
Urgell i Comarca	105 a 110
Pral noves, s. classe	100 a 115

CIGRONS

Saüc	160 a 175
Mexicans segons classe	110 a 170
Marroc segons classe.	60 a 65
Andalusia 44/46	128 a 129
» 48/50	116 a 117
» 52/54	113 a 114
» 54/56	105 a 106
» 58/60	93 a 95
» 60/65	88 a 89
Pelons	65 a 75

(Preus en pessetes els 100 quilos amb sac damunt carro Barcelona)

Pèsols extr. s. c.	105 a 106
Llentles Salamanca	115 a 125
Llentles Andalusia	90 a 95

(Preus en pessetes els 100 quilos damunt carro Barcelona)

FARINES

Força	80 a 83
Extra 'oial	73 a 75
Corrent local	70 a 71
Extra de Castella	73 a 75
Corrent de Castella	70 a 71
Baixa	

(Preus en pessetes els 100 quilos amb sac damunt carro Barcelona).

DESPULLES

Número 3	95 a 98 1/2
Número 4	92 a 93 1/2
Segones	91 a 91 1/2
Tercerol	90 a 90 1/2
Quartes	18 a 18 1/2

(Preus en pessetes els 80 quilos amb sac damunt carro Barcelona)

Menut (prims)	17 1/2 a 18
Segonet	15 a 16
Segó	48 a 48 1/2

(Preus en rals la quartera de 70 litres damunt carro fàbrica)

ALTRES GENERES

GARROFES

Negra Vinaroç	48 1/2
Negra Castelló	46 a 48 1/2
Negra Matafera	47 a 47 1/2
Roja	46
Eivissa	a 43
Mallorca	a 43

(Preus en rals els 42 quilos sense sac damunt carro Barcelona)

Polpa remolatxa país.	29 a 31
Turró de coco	39 a 40
Farina de llinosa	36 a 37

(Preus en pessetes els 100 quilos amb sac damunt carro Barcelona)

Alfals primera	7 a 7 1/2
Alfals segona	6 a 6 1/2
Palla d'Urgell	3 a 3 1/2
Palla curta	4 a 4 1/2

(Preus en pessetes els 4 0quilos damunt carro Barcelona)

ARRIBADES

Per M. S. A. - Vagons: 134 de blat, 26 de farina, 9 de civada, 5 d'ordi, 2 de faves i 1 d'erps.

Pel Nord. - Vagons: 62 de blat, 8 de farina i 1 d'ordi.

Borses estrangeres

	Origen	Paris
Londres		8912
Nova York	34887	9551
Holanda	8635	109750
França	8896	
Bèlgica	9313	354
Itàlia	6806	13060
Alemanya	144425	
Suissa	1788	49785
Espanya	4323	20595
Dinamarca	187050	
Suècia	194925	45785
Noruega	199850	
Lisboa	9375	
Praga	2825	
Austria	2973	
Argentina	3425	
Rio Janeiro	528	
Montevideo	2900	
Xile	3580	

DADES FACILITADES PER LA CASA JOAQUIM SITGES PADROSA

TANQUES

Mes	Proced.	D'avui	Alça	Baixa

Cacau Nova York

S. ...	4.46	4.43.	3
D. ...	4.57	4.54	3
G. ...	4.39	4.36	3

Sucre Nova York

S. ...	1.08	1.12	4
D. ...	1.13	1.16	3
G. ...	1.00	1.13	4

Blat Liverpool

G. ...	3.4 1-2	5.6 1-8	1 5-8
D. ...	3.4 1-2	5.8	1 1-2
M. ...	5.6 1-8	5.8 1-8	2

Blat Xicago

S. ...	52 1-2	51 3-8	1 1-8
D. ...	56	54 7-8	1 1-8
M. ...	63 1-8	64 3-4	3-8

Moresc Xicago

S. ...	31 3-4	31 1-2	1-4
D. ...	33	33	
M. ...	37 3-4	37 1-2	1-4

Café Nova York

S. ...	6.72	6.80	8
D. ...	6.19	6.22	3
Mr. ..	6.02	6.00	8
S. ...	10.50	10.75	23
D. ...	9.13	9.18	5
Mr. ..	8.70	8.68	2

Sucre Londres

A. ...	6.3 1-4	6.4 3-4	1 1-4
S. ...	6.3 1-4	6.4 3-4	1 1-2
D. ...	6.5 1-4	6.6 1-4	1
O. ...	6.5 1-4	6.6 1-2	1 1-4

METALLS Londres

Coure comptat	30.08.9
» 3 mesos	31.00.0
Estany comptat	121.03.9
» 3 mesos	123 03.0
Plom comptat	11.10.0
» termini	10.19.6

SOLER I TORRA G. MANS.

BITLLETS

Francesos, 48'85 per 100.
Anglesos, 43'40 pessetes.
Italians, 63'80 per 100.
Belgues, 34'60 per 100.
Suissos, 242'80 per 100.
Estats Units, 12'46 pessetes.
Alemanya (Reichsmark), 2'96 pessetes.
Austria (xilling): 1'10 pessetes.
Txecoslovàquia, 34'30 per 100.
Holandesos, 5'01 pessetes.
Suècia, 2'22 pessetes.
Noruega, 2'16 pessetes.
Dinamarca, 2'32 pessetes.
Romania: 6'50 per 100.
Bulgària: 7 per 100.
Turquia: 5'15 pessetes.
Portuguesos, 0'39 pessetes.
Canadà, 10'40 pessetes.
Argentins: 2'30 pessetes.
Brasilers, 0'55 pessetes.
Colombians: 7 pessetes.
Venezuela, 1'15 pessetes.
Japonesos, 3'15 pessetes.
Argelins, 48'60 per 100.
Egipte, 44'20 pessetes.
Filipines, 4'55 pessetes.

OR

Alfons, 238 per 100.
Unces, 238 per 100.
4 i 2 duros, 238 per 100.
1 duro, 11'90 pessetes.
Isabel, 238 per 100.
Francs, 238 per 100.
Lliures, 59'95 pessetes.
Dòlars, 12'40 pessetes.

ESTADISTICA

PREUS A L'ENGROS A ESPANYA

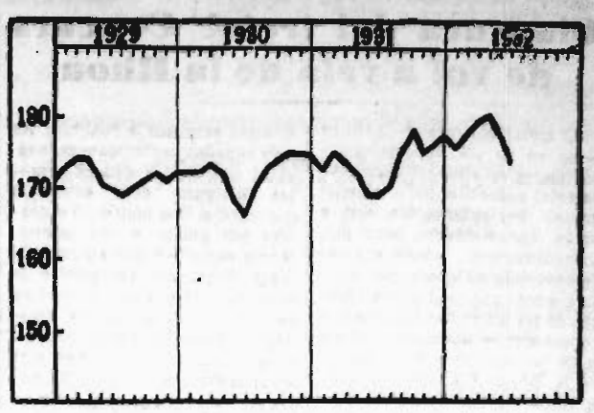

Avui publiquem el gràfic que registra els índexs mensuals dels preus a l'engròs a Espanya, des de l'any 1929 fins al mes de juny darrer, calculats per la Direcció General de l'Institut Geogràfic, Cadastral i d'Esadística.

Des de molts mesos que no s'havia vist una reculada tan notable en els preus de les matèries al nostre país com la registrada en el darrer mes que comentem. De 177.4 punts que correspongué pel mes de maig, queda fixat pel juny a 173.7, acusant-se una reculada de 3.7 punts.

La baixa que es notà en el mes de maig, com ja diguérem en el comentari del mes passat, era deguda a la minva dels preus de les substàncies alimentoses, que sempre es redueixen de preu en arribar en aquesta època de l'any, però tractant del darrer mes que donem, aquesta reducció no sols s'ha manifestat i amb més intensitat en els articles d'alimentació, sinó també els materials industrials, influits aquests per la millora bastant apreciable que en aquell mes es manifestà en la nostra divisa, fent minvar per tant el cost dels productes que s'adquireixen a l'estranger.

A continuació donem els índexs parcials que corresponen a cada agrupament d'articles, comparant-los amb els corresponents del mes precedent, per veure més exactament les diferències:

Substàncies alimentoses	1932 *Juny*	*Maig*
Aliments animals	181.6	184.5
Aliments vegetals	186.5	192.8
Begudes i d'altres	176.5	1(7.5
Index parcial	182.6	186.4
Materials industrials	1932 *Juny*	*Maig*
Combustibles, gas i fluid elèctric	176.2	175.2
Tèxtils i cuiros	111.0	113.7
Metalls	141.4	152.2
Materials per a construcció	232.2	233.1
Productes químics i diversos	152.1	156.1
Index parcial	165.3	168.8

Es pren l'any 1913 com a base igual a cent.

Catalunya

CANET DE MAR

Diversos

Per ordre de l'Ajuntament han estat injectats de vacuna antirràbica tots els gossos de la vila.

— El dia del moviment monàrquic, l'Associació Catalanista Republicana i el Bloc Català Republicà llançaren un full al carrer ratificant la seva adhesió a la República.

L'Ajuntament acordà el matelx, i hissà als seus balcons les banderes del règim.

— D'ací a pocs dies començaran les obres de pavimentació de la nostra avila.

— La nostra primera Corporació municipal ha acordat definitivament subministrar-se pel seu compte el fluid elèctric, construint-se una Central suficient per a la il·luminació dels carrers de la vila i dependències públiques d'aquesta.

Aquest acord ha estat molt ben acollit per tota la població, que veu amb això l'eixoplug indispensable per a salvar-se el dia de demà de qualsevol abús d'Empreses existents.

— La rotulació dels carrers d'ací a pocs dies serà tota catalanitzada. Actualment, ja n'hi hà més de la meitat de canviats.

ALEIXAR

Excursionisme

D'una manera favorable ha estat acollit i s'ha desvetllat per la gent de la nostra vila l'amor a l'excursionisme.

D'un quant temps enfà, el jovent, principalment, es llança al plaer del dit esport.

La Joventut Catalanista Republicana, en menys d'un més ha realitzat dues excursions força interessants i culturals: l'una a Roquetes (Tortosa), a l'Observatori de l'Ebre, i l'altra a la Central Elèctrica de Camarasa (Lleida).

Darrerament n'ha portat a cap una a la pintoresca platja de Sitges (Barcelona), i ara en té una projectada per a divendres vinent, dia 19, a Sant Magí de la Brufaganya (Tarragona).

Per la nostra part voldríem que s'intensifiqués aquesta afició a l'excursionisme, mitjà fàcil per a adquirir coneixements de totes maneres i elevar el nivell de la cultura del nostre poble.

PETITS ANUNCIS CLASSIFICATS

DIVERSOS

VIES URINARIES
Defectes sexuals
POLICLINICA FARRE PUJOAN
Rambla Canaletes, 11, 1.er

No podem publicar les notes pregades que no vinguin escrites en català i amb un timbre o signatura coneguda

Els dermatòlegs aconsellen emplear les cremes o pastes per a afaitar, amb preferència al sabó i totes les formes sabonoses (vegi's «Manual de Cosmètica», de Saafeld, traducció del Dr. Peyri, pàgina 86).
Entre totes les cremes, la
PASTA NIX
ha estat elaborada pensant en l'higiene de la pell. El seu ús cura irritacions, picors, grans, etc. La cara, després d'afaitar-se, li quedarà fina, fresca, suau, sense aquell encarcarament que li fa semblar que té els muscles d'una sola peça, ni aquella cremor tan molesta, de l'afaitat a l'antiga.
Demani-ho en drogueries i perfumeries al preu de 2'50 pessetes tub.

ESPORTS

Clausura del tretzè Concurs de vol a vela de la Rhon

El tretzè concurs de la Rhon —no en va els supersticiosos en temien la situació ordinal— ha estat subratllat per accidents greus. Per referències, com a única documentació, hom pot, tranquillament, prescindir de l'encert dels malaveranys i atribuir a més racional causa l'origen de les tràgiques fallides que aquest any es barregen amb els èxits indiscutibles del concurs de la Rhon. Els concursos de la Rhon havien conservat fins ara el to de les manifestacions d'apostolat, que més que reunions esportives semblaven els oficis litúrgics dels veritables illuminats del vol a vela. Cada any es reunien al cim de la Wasserkuppe el bo i millor dels pilots, tècnics i constructors del vol a vela i bescanviaven les troballes i les receptes de nous procediments i perfeccionaments. Els concursos de la Wasserkuppe era el mercat on s'exhibien les darreres modes i els novíssims resultats i on els teoritzants i els pràctics es posaven d'acord. Cada any unes performances superiors a les precedents afermaven l'anomenada dels concursos, i encara que tothom reconeixia la més gran saviesa de l'art de volar sense motor als alemanys, solament els ensenyaments que sortien de la Wasserkuppe adquirien la màxima garantia per als aficionats de tot el món.

La característica especial d'aquest recentíssim concurs sembla ésser la generalització a la massa dels practicants de tota la ciència emmagatzemada pels asos consagrats. De tal manera que aquests darrers no han pogut dissimular la mica de despit que aquell fet els produïa. Arran del tretzè concurs de la Rhon els pilots asos han declarat que la presència de 66 pilots sobre 82 d'inscrits era excessiva i privava d'efectuar vols i performances interessants. Asseguraven que perquè el concurs no perdés el seu caràcter de congrés experimental calia establir uns límits a les inscripcions i que l'admissió de més d'una trentena de concursants disminuiria la valor dels ensenyaments i faria perdre eficàcia al certamen.

El que és possible és que aquesta extraordinària afluència a la Wasserkuppe de pilots de totes categories, però comunament empesos a realitzar les més sonades performances, hagi estat una de les causes remotes d'alguns dels accidents ocorreguts. Una emulació excessiva pot portar a una competència esportiva que en un moment donat pot fer perdre la serenitat i la prudència que fins ara havien estalviat els accidents. Aquests s'han produït no solament entre els joves, més aviat inexperts, sinó també entre els asos. Del grup dels "Tres Mosqueters" de la Rhon — amb aquest nom s'han batejat Hirth, Kronfeld i Groenhoff — fins als darrers dies només Hirth havia volat sense accident. Però a darrera hora també hi va caure. Va tocar un pendent i el cos del "Musterle", amb el qual havia efectuat els seus raids, va quedar destruït, sense que ell personalment es fes cap mal.

En el concurs d'aquest any s'ha tornat a batre el rècord local de durada. Des del 24 de juliol aquest rècord pertanyla a Peters, amb onze hores de vol. El dia 31, el jove pilot Schleicher, del grup de Shwabach, va portar aquest rècord a dotze hores. Utilitzava l'aparell "Alexander der Klein", construït per Alexandre Thoenes, director de l'Escola de Vol a Vela de Rossitten.

En la totalització de vols s'han distingit: Dittmar, amb 18 h. 30; Gans, 11 h. 45; Renner, 8 h. 15; Hakenjos, 20 h. 30; Peters, 16 h. 30; Kunzer, 8 hores. Per als premis d'altura sobresurten: Hakenjos, amb 2.320 metres; Lopatnick, amb 1.530, i Dittmar, amb 1.370 metres. Mayer s'ha fet remarcar també pels seus vols d'alçària, en els quals ha aconseguit enlairar-se a 1.800 i 2.200 metres per damunt de la Wasserkuppe, i per un vol de distància de 72 quilòmetres.

El concurs s'ha clos amb un total de 532 vols, dels quals 189 han estat fets per pilots coneguts i experimentats, i els restants, o sigui 334, els han efectuat els aficionats gairebé desconeguts. Comparant aquesta quantitat de vols amb els de l'any anterior que era de 450 hom s'adona de l'impuls que anima el vol a vela i permet d'ésser força optimista sobre el seu esdevenidor.

M. F.

CICLISME

Aquest matí, amb l'etapa Barcelona - Lleida, ha començat la cursa Barcelona - Madrid

(17 al 20 d'agost -- 627 quilòmetres)

A quinze dies de la Volta a Catalunya, els elements del popular diari madrileny "Heraldo de Madrid" han organitzat una cursa qu per la seva importància destaca en el conjunt del calendari ciclista de la Península.

La inscripció de la cursa ha aconseguit la xifra de 72 corredors, entre els quals 35 corredors de primera categoria, que són els següents:

1.—J. Mauclair (X. X.).
2.—J. Vervaecke (Alcyon).
3.—J. Bidot (Alcyon).
4.—F. Gabard (Alcyon).
5.—A. Chisquiere (Alcyon)
6.—M. Canyardo (Orbea).
7.—R. Montero (Orbea).
8.—S. Cardona (Orbea).
9.—E. Bastida (Orbea).
10.—Ll. Montero (Orbea).
11.—X. X. (Orbea).
12.—X. X. (Orbea).
13.—X. X. (Orbea).
14.—V. Carretero.
15.—J. Nicolau.
16.—V. Cebrian.
17.—C. Elys.
18.—J. Figueres.
19.—I. Figueres.
20.—S. Mostajo.
21.—J. Holgado.
22.—C. Marchisio.
23.—A. Meini.
24.—J. Cavallini.
25.—J. Menéndez.
26.—V. Bachero.
27.—A. Roger.
28.—R. Trillo.
29.—I. Caño.
30.—F. Ezquerra.
31.—J. Catalan.
32.—R. Catalan.
33.—M. Ginés.
34.—J. Cebrian Ferre.
36.—F. Mula.
36.—V. Trueba.

La cursa està dividida en quatre etapes:

Barcelona-Lleida, 162 km.
Lleida-Saragossa, 144 km.
Guadalajara-Madrid, 74 km.

Avui comença la cursa amb la primera etapa, que acaba a Lleida. La sortida deu haver estat donada a dos quarts de sis del matí a la plaça d'Espanya.

Les dues primeres etapes no ofereixen gaires dificultats, puix que el quilometratge és dels més corrents en les carreres que es porten a terme a la Península. No així la tercer etapa, en la qual els 257 quilòmetres de recorregut sobresurten dels que els nostres corredors estan acostumats a cobrir.

Sembla com si els organitzadors hagin tingut interès de proporcionar als participants l'ocasió d'abandonar, puix que les dues primeres etapes, pel seu fàcil recorregut, permeten als corredors acabar amb relativa facilitat, encara que físicament hi arribin esgotats. En aquest cas, i si hi afegim una mala classificació, l'abandonament no es farà esperar, molt més davant una etapa llarga i pesada.

Cal esperar que la lluita serà prou emocionant per a interessar el públic en les incidències de la carrera, durant la qual veurem la lluita entre els corredors peninsulars i els estrangers que hi prenen part.

Així mateix hom de fer justícia a l'esforç del nostre collega "Heraldo de Madrid" en organitzar una prova d'aquesta importància.

LA IMPORTANCIA DE LA CURSA

La importància que ha obtingut aquesta prova ciclista, queda ja ben patent amb la llista d'inscripció. 36 "asos", alguns de gran classe internacional. 40 "segones i terceres" categories, que han d'oferir-nos, sens dubte, revelacions de futurs grans campions. La inscripció només, creiem que seria ja bastant per a assegurar l'èxit d'aquesta gran prova que, amb la Volta a Catalunya, és l'única que aquest any se celebra a Espanya, oberta a tots els "asos" europeus.

Dos equips estrangers i un nacional es destaquen dels lots. El dels blaus de "Alcyon", amb Vervaecke, Jean Bidot, Gabard i Ghisquiere. El dels italians, amb Marchisio, Meini i Cavallini, i el de Orbea, amb els grans campions espanyols Canyardo, Cardona, Lucià i Ricard Montero i Bastida. Però en front d'aquests hi ha una sèrie magnífica d'individualitats. Mauclair, Ezquerra, que realça extraordinàriament la competició entre nacionals, Cebrian Ferrer, els Figueres i la incògnita dels campions asturians, més els germans Catalan, els Mostajo i tota la plèiade d'homes que poden en aquesta prova donar el "do" de pit.

I com a prova del que interessa aquesta cursa més allà de les fronteres, basta dir que "Paris Soir", "Paris Midi" i "La Gazetta dello Sport" ens han anunciat ja "enviats especials"...

HORARI PROBABLE DE LA PRIMERA ETAPA: BARCELONA-LLEIDA

		Hores
	Barcelona, sortida.	5'30
16 km.	Molins de Rei . .	6
28 km.	Martorell	6'20
48 km.	Bruc Alt	7'20
68 km.	Igualada. . . .	7'45
105 km.	Cervera.	9
116 km.	Tàrrega.	9'20
127 km.	Belipuig.	9'40
148 km.	Bell-lloc.	10'20
162 km.	Lleida	10'50

XIV VOLTA A CATALUNYA

La distribució definitiva de premis
L'aspecte econòmic de la Volta a quinze dies de la celebració

La U. E. d Sans, després de complet el calendari de curses que anuncià en el mes d'abril començat brillantment en la disputa del I Trofeu Masferrer, li queda ara la Volta a Catalunya. Circuit del Penedès, Barcelona-Montblanc, Campionat de Catalunya, Barcelona-Caldes de Malavella i I Circuit del Montseny corregut ahir i el dit I Trofeu Masferrer servit per reviure l'afició i arribar a quinze dies de la Volta a Catalunya amb una expectació inigualada.

Demà s'obrirà la inscripció de la gran prova, i abans és convenient que els corredors coneguin algunes modificacions que s'han introduït en la distribució de premis creant nous grups i refonent-ne d'altres que no haurien pogut donar el contingent necessari de corredors per esperar una lluita en consonància. Una nova relació de tots els que es concedeixen i en quines condicions és el que preferirien sens dubte corredors i aficionats. La relació és la següent:

Classificació internacional (40 premis)
3.000, 2.000, 1.000, 700, 500, 400, 300, 200, 150, 150, 100, 100, 100, 100, 100, 85, 85, 85, 85, 85, 80, 80, 80, 80, 80, 80, 80, 80, 80, 80, 75, 75, 75, 75, 75, (5, 75, 75, 75, 75, 75.

Classificació especial per a grups de províncies (Condició, que els corredors hi visquin)

Grup Barcelona, Tarragona, Lleida i Girona (Premis Jan)
700, 500, 400, 300, 200, 150, 150, 100.

Grup Madrid, Balears, València i Castelló
700, 400, 200, 100, 100.

Grup Biscaia, Guipúscoa i Santander
700, 400, 100, 100, 100.

Grup de les 37 províncies restants (Premis Jean)
700, 400, 200, 100, 100.

Grup espanyols residencials a l'estranger
700, 400, 200, 100, 100.

Classificacions especials per categories (Segona, tercera i principiants)
Premis Martini Rossi
600, 400, 300, 250, 200, 150, 100.

Principiants (Premis Martini Rossi)
500, 250, 150, 100.

Per etapes (Premis Uralita, Molfort's, Sant-Rorà i Sestal)
125, 75, 50, 25 cada una. Són set etapes.

Dietes

70 pessetes a tots els corredors que acabin la cursa i no guanyin premi. Nota: Tots els premis especials per a grups i categories són com a garantia. Per tant, els corredors tindran dret a un sol premi.

* * *

La dita llista de premis puja trenta mil pessetes. Les indemnitzacions als corredors italians Piemontesi, Grandi, Giacobbe, Meini i Cavallini i les despeses pugen 15.000 pessetes. L'inscriure un equip belga i un altre de francès ultrapassarà les cinquanta mil pessetes. Per cobrir aquest pressupost compta actualment la U. E. de Sans amb els següents oferiments: Generalitat de Catalunya, 5.000 pessetes; Manufactures Jean, 4.000; Martini Rossi, 3.000; Molfort's, 825 (tres etapes); Uralita, S. A., 550; A. Sant-Romà, 275; S. Esteve, 2(5; Penya els Galls, 100; Narcís Masferrer, 50; Ajuntament de Vilaseca, 50; Un aficionat de Figueres, 5.; sis finals d'etapa fora la ciutat a raó de 1.000 pessetes cada una, 6.000. En total, 20.130 pessetes.

En aquests quinze dies ha de cobrir-se, doncs, la resta. Les impressions sobre donatius i primes (acaben d'enviar-se les targes de cooperació) són excellents, prò pr molt qu s'aconsguixi difícilmnt podrà obtenir-se aquesta xifra que falta de trenta mil pessetes. Per això el nostre Ajuntament té la solució per fer d'aquesta Volta i de les futures veritables esdeveniments de ressonància mundial. La solució en el sentit que resolgui satisfactòriament la petició de la U. E. de Sans per disposar del circuit de l'Exposició i fer disputar l'arribada sobre cinc voltes al dit recinte fixant un petit dret d'entrada i després d'això acordar una subvenció digna de l'historial i importància internacional de la Volta a Catalunya.

* * *

Es compta amb les següents copes: President de la República, President de la Generalitat, President del Consell de ministres, senyor Loperena, diputat a Corts per Reus. Sebastià López (B S A), Eulogi Bordas, de Reus.

* * *

Primes: F. Abadal, 1.000 pessetes; Palmada, de Reus, 50; S. López (B S. A.), 350; Molfort's, 350.

B O X A

Notes pregades

AQQUESTA NIT AL "NUEVO MUNDO"

BARTOS-MICO
CARLES FLIX-BIESMANS

Per fi aquesta nit al ring del "Nuevo Mundo" tindrà efecte la gran vetllada en la qual figura com a combat de semi-fons la revenja entre els notables púgils del pes lleuger Josep Micó i Segon Bartos.

Tots els comentaris apassionats que han suscitat aquests dies al sol anunci del combat, produïts, amb raó, pel combat anterior que aquests efectuaren, la decisió del qual tan comentada i discutida ha estat, podran al mateix ring sortir de dubte sobre la classe d'ambdós.

Minuciosament preparats ambdós contrincants, esperen ells, també amb avidesa, el moment de la lluita per tal de demostrar que són dignes que l'afició tingui esperances en tots dos per al futur campionat d'Espanya.

També s'espera amb marcat interès el combat final, que, com l'anterior, serà a deu rounds.

Carles Flix, el campió d'Espanya dels galls, s'ha d'acarar amb el belga Biesmans, challenger al campionat del seu país, i el seu manager, l'ex-campió del món Eugene Criqui, no es retracta de dir que el seu poulain és un dels millors d'Europa.

Carles Flix ha de tenir en compte la vàlua del belga, que ja coneix l'afició de Barcelona pel seu combat magnífic efectuat davant el gran Gregori Vidal, i el belga sap que l'ex-campió d'Europa vol tornar a ocupar el lloc d'honor que ja va tenir anteriorment.

Un combat a sis rounds entre Martín i Escola, dos plomes de primera sèrie, precedirà aquests dos encontres, i dos preliminars a quatre rounds serviran per completar el gran programa d'avui.

LES FINALS DELS CAMPIONATS OLIMPICS

Pesos mosca
Enekes (Hongria) venç Cabanas (Mèxic), per punts.

Pesos gall
Gwynne (Canadà) venç Ziglarski (Alemanya), per punts.

Pesos ploma
Robledo (Argentina) venç Schleinkofer (Alemanya), per punts.

Pesos lleuger
Stevens (Sud-Africa) venç Ahlqvirst (Suècia), per punts.

Pesos welter
Flynn (Estats Units) venç Campre (Alemanya), per punts.

Pesos mitjans
Barth (Estats Units) venç Azar (Argentina), per punts.

Pesos migforts
Garstens (Sud-Africa) venç Rossi (Itàlia), per punts.

Pesos forts
Lowsil (Argentina) venç Rovati (Itàlia), per punts.

El país millor classificat que boxà a les Olimpiades, és, doncs, l'Argentina, per bé que hom ha dubtat sempre de l'amateurisme dels boxadors que com a tals amateurs actuen en aquell país. Es curiós constatar com els ianquis, amb tot i haver-se disputat els combats a llur país han obtingut un sol campió malgrat d'estar conceptuats els amateurs dels Estats Units com a tant o més dubtosos que els de l'Argentina.

F U T B O L

PREPARATIUS PER A LA PROXIMA TEMPORADA

Ahir els jugadors del Barcelona van començar els seus entrenaments, a excepció d'Arocha i Piera, els quals tenen permís especial.

També els jugadors Ventoldrà i Padrón sortiran aviat cap a Sevilla, per tal d'incorporar-se a l'equip.

R E M

DEL CLUB DE REM BARCELONA

Per tal de completar les fitxes de bogadors que el Comitè d'aquest Club ve organitzant, es recorda a tots els socis que enviïn com més aviat millor la seva fotografia, talla i pes.

A partir de primers de setembre vinent, cap soci del Club de Rem Barcelona podrà embarcar en cap embarcació de regates d'aquest club sense la presentació de la corresponent alta de bogador o timoner de iol o outrigger. Aquesta alta serà lliurada a tots els socis als quals correspongui i que tinguin completa la fixa de bogador amb les dades demanades.

Preguem, doncs, a tots els socis, antics o nous, que trametin seguidament aquestes dades al Comitè Tècnic de Rem d'aquest Club, a fi de facilitar el seu treball.

ESPECTACLES

TEATRES

TEATRE NOVETATS
Companyia lírica
LLUIS CALVO

Tarda, a 9/4 de 5. Localitats des d'UNA pesseta. BOHEMIOS, per la tiple Vallojera, i el tenor Antolínos. LA VIEJECITA, per les tiples Vila i Avelli. MARI-BLANCA, protagonistes l'Avelli i el gran Palacios. Nit, a les 10: POR UNA EQUIVOCACION i l'obra del dia:
LUISA FERNANDA
pels grans cantants Pauet Gorgé i Vicenç Simon, Maria Vallojera, Dolors Vila, amb la Llanos, Palacios, Ruiz París, Baraja, etc. 35 Professors d'Orquestra, 35. - Demà tarda: Gran Matinée de Moda, i nit, l'obra predilecta del públic de Barcelona:
LUISA FERNANDA
Veritable triomf d'Autors i Artistes intèrpretadors. - Divendres: Benefici de Valerià Ruiz París. Tarda, Reestrena de LOS SOBRINOS DEL CAPITAN GRANT. - Nit: LUISA FERNANDA. Despatx a Comptaduria

TEATRE TIVOLI
Companyia del Romea, de Madrid.
Avui, nit, 10'30: L'èxit del dia:
LA PIPA DE ORO
per Margarida Carbajal, i les 60 vicetiples. Ovacions en el número "Las Pistoleras". Demà, tarda i nit: Funcions a honor i benefici de Margarida Carbajal.

TEATRE NOU
Gran Companyia Lírica de Teatre Cubà
Avui, dimecres, nit, a les deu:
Gran festival homenatge
dels artistes cubans al SAINET ESPANYOL. Pro-Subscripció "Heraldo de Madrid", per a adquirir una plaça a honor dels gloriosos i immortals autors
Ricardo de la Vega i Tomàs Bretón
1. LA VIUDA LOCA. - 2. Acte segon de
LA VIRGEN MORENA
per E. BRITO. - 3. Per única vegada, la joia del teatre espanyol, de D. Ricard de la Vega i D. Tomàs Bretón:
La Verbena de la Paloma
4. ACTE DE CONCERT. Sortida de la popular sarsuela de J. Guerrero, per E. BRITO. Cançons cubanes per les bellíssimes artistes
CARME ARANDA i ELENA BRITO
Ball africà per la genial vedette ELSIE BAYRON. - Selecció de música cubana per l'ORQUESTRA TIPICA CUBANA.
5. HABANA NEW-YORK. - Demà, dijous Tarda, a les 5: Debut d'ANTONI BIARNES, amb LA VIRGEN MORENA, per EDUARD BRITO i HABANA NEW-YORK. Nit, a les 10'15: LA VIRGEN MORENA i HABANA NEW-YORK

CINEMES

COLISEUM
TELEFONO 18466
Tarda, a les 4'20. Nit, a les 10'05:
DESENGAÑO
per Ruht Chatterton i Paul Lukas.
(Estrena)

PUBLI-CINEMA
Passeig de Gràcia, 57 - Telèfon 79681
Sessió contínua de 4 a 9/4 de 9 i de 10 a 12 - Butaca 1 pesseta
A les 5 de la tarda, canvi total de PROGRAMA
Noticiaris - Reportatges - Documentals
FRONTERAS DEL CIELO (documental)
ALFOMBRA MAGICA (Fox)
POT-POURRI NEW-YORKINO (represa)
Els senyors espectadors de les 4 podran, pel mateix preu, veure el programa d'estrena.
Equip sonor R. C. A. Photophone

CINEMA PARIS
Avui, a les 4'30 tarda; nit, 9'45:
DOCUMENTARIA - DIBUIXOS
Joan Bennet i Varner Baxter en
ESPOSAS DE MEDICOS
UN YANKI EN LA CORTE DEL REY ARTURO
(parlada en espanyol)

CINE RAMBLAS
R. Centre, 36-38 - Telèf. 18972
Còmica - Dibuixos sonors
CIELO ROBADO
sonora, per Nancy Carroll
EL PRINCIPE GONDOLERO
en espanyol, per Roberto Rey.
Sessió contínua PLATEA, 70 CTS.

Fantasio
Avui, tarda, de 4 a 8; nit, a les 10.
Un film de René Clair:
SOUS LES TOITS DE PARIS

Cinema Principal Palace
Aparell Western Electric
Sessió contínua des de 2/4 de 5.
Dibuixos sonors
MARIANITA
per Janet Gaynor i Charles Farrell.
HORIZONTES NUEVOS
en espanyol, per Carles Villarias

SALONS CINAES
CAPITOL: 4 tarda i 9'45 nit: "El Angel pecador" (4 i 6'35 i 10'55 nit); "Sombras de la Ley" (5'25 i 9'45 nit). CATALUNYA: 4 tarda i 9'45 nit: "Puerto infernal" (4 i 6'45 tarda, 11 nit); "Whoopee" (4'30 tarda i 9'45 nit). PATHE PALACE: 4 tarda i 9'30 nit: "El Príncipe gondolero" (6'55 tarda i 10'55 nit); "El coloso" (5'35 tarda i 9'35 nit). EXCELSIOR: 4 tarda i 9'30 nit: "Carne de Cabaret" (6'45 tarda i 10'55 nit); "La canción del Oeste" (5'20 tarda i 9'30 nit). MIRIA: 4'20 tarda i 9'45 nit: "Río Rita" (6'10 tarda i 9'55 nit). GRAN TEATRE COMTAL: Contínua 3'45 tarda: "Río Rita": "La Isla de los barcos perdidos": "A medio noche". MONUMENTAL: Contínua 3'45 tarda: "Los cuatro Jinetes" (5'10 tarda i 10'10 nit); "La Ley del Harem". IRIS PARK: Contínua 3'45 tarda: "La Ley del Harem" (6'25 tarda i 10'50 nit); "El temerario" (3'45 tarda i 8'10 nit). ROYAL: Contínua 3'45 tarda. WALKYRIA: Contínua 4 tarda: "Vidas truncadas" (6'10 tarda i 10'30 nit). BOHEMIA: Contínua 4 tarda: "El pasado acusa": "El Capitán Blood". DIANA: Contínua 3'45 tarda: "El pasado acusa": "No, no, Nanette": "La tía de Carlos". ARGENTINA i PEDRO: Contínua 3'45 tarda: "La casa del misterio" (4.ª jornada): "El hijo del Caíd": "El tío gruñón".

ESPORTS

FRONTO NOVETATS
AVUI, DIMECRES
Tarda, a les 4'15
GURUCEAGA - EGOZCUE I
CONTRA
GABRIEL I - ELOLA II
Nit, a les 10'15
IRIGOYEN III - GUTIERREZ
CONTRA
RAMOS - TEODORO
Detalls per cartells

BOXA NOU MON
Extraordinària vetllada per a avui, dimecres, a 1/4 d'11:
5 GRANS COMBATS, 5
a deu rounds i en revenja
MICO — BARTOS
CARLES FLIX (campió d'Espanya)
contra
BIESMANS (challenger belga)
ENTRADA GENERAL: 3 PESSETES
RINGS DES DE 5 PESSETES

Restaurant Porta Coeli
"FAR". DELICIOSA I UNICA TEMPERATURA. Servei de Gavtotes totes les nits. Cuina selecta a la carta. Coberts a 8 pessetes, especialitat Bullavesa. Musclos, Llagosta. - Telèfon n.º 20357.

:: PIANOS ::
lloguer, des de pessetes 8 al mes. - C. BIEGER
BRUC, 78

'Super destroyer'
REUNEIX TOTS ELS AVANTATGES
superior pel seu mecanisme de segur exclusiu, que fa impossible tot dispar fortuït
Fabricants GAZTAÑAGA, TROCAOLA I IBARZABAL - EIBAR
CARRABINES, REVOLVERS, ESCOPETES I CARTUTXOS
Es necessiten representants a totes les poblacions i viatjants províncies a comissió. Dirigiu la correspondència al Despatx central:
Preciados, 19 MADRID

FABRICA DE
CERAMICA
Articles de construcció
Rajoles de València
CASIMIR VICENTS
Despatx: Tallers, 72
Telèfon núm. 15644
BARCELONA

ENVIEU LES NOTES EN CATALA

Aigua de Rocallaura
LA DEU MES RICA DEL MON
Si patiu d'ALBUMINURIA, LITIASI URICA (MAL DE PEDRA), BRONQUITIS, PARENQUIMATOSES, NEFRITIS CRONICA, us guarireu radicalment amb la
Aigua de Rocallaura
Dipositaris generals: FORTUNY S. A.: Hospital, 82 i Salmeron, 132

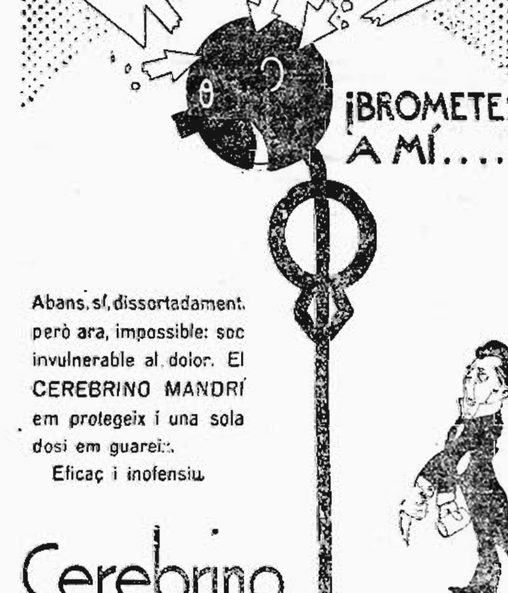

Vies urinàries i totes llurs greus complicacions de l'aparell GENITO-URINARI, com són: Cistitis, prostatitis, gota matinal o militar, orquitis, etc., de l'home; metritis, vaginitis, anexitis, etc., de la dona; s'obté un ràpid i eficaç resultat amb l'ús dels SELLOS OSSAM; llurs propietats antisèptiques i microbicides es comuniquen a la sang i orina, notant-se els seus efectes a les primeres preses; calmen els dolors produïts per la infecció, l'orina es manté asèptica i els gonococs són destruïts, fins que s'obté amb el seu ús un veritable i complet guariment. De venda: Doctor Andreu: Segalà, Rambla de les Flors, 14; Farmàcia "La Creu"; Farmàcia Tarrés, carrer del Carme, 81; Centre d'Específics, Pelayo, 56.

COMPAÑIA TRASMEDITERRANEA
Madrid: Passeig de la Castellana, 14. - Barcelona: Via Laietana, 2
Serveis regulars de vapors comercials i correus entre la Península, Balears, Nord d'Africa, Canàries, Guinea Espanyola
LINIA RAPIDA DE GRAN LUXE BARCELONA-CADIZ-CANARIES
Sortides setmanals els dissabtes, a les 12 hores. Efectuaran els serveis les modernes motonaus
"CIUDAD DE SEVILLA" i "CIUDAD DE CADIZ"
Línia comercial amb escales en tots els ports de la Mediterrània, Nord d'Africa i Canàries. — Sortides quinzenals els dijous
LINIA RAPIDA DE GRAN LUXE BARCELONA-PALMA DE MALLORCA
Sortides tots els dies (llevat els diumenges de Barcelona i Palma, a les 21 hores per les modernes motonaus
"CIUDAD DE BARCELONA" i "CIUDAD DE PALMA"
Serveis regulars entre Tarragona, València, Alacant i Palma de Mallorca i entre Barcelona i Maó
LINIA RAPIDA REGULAR ENTRE ESPANYA I TERRITORIS DE GUINEA ESPANYOLA (Fernando Poo)
Sortides el dia 15 de cada mes amb escales a València, Alacant, Cartagena, Cadiz, Las Palmas, Santa Cruz de Tenerife, Río de Oro, Monròvia, Santa Isabel (Fernando Poo), Bata, Kogo i Río Benito, pels vapors
"TEIDE" i "LEGAZPI"
LINIA RAPIDA REGULAR ENTRE BARCELONA I VALENCIA
Sortides de Barcelona els dilluns i dijous, a les 20 hores.
Sortides de València els dimecres i dissabtes a les 19 hores
Servei prestat per la motonau
"CIUDAD DE VALENCIA"
Primera: 32'50 Ptes. Segona: 21'50 Ptes. Tercera: 10'00 Ptes.
Servei ràpid setmanal Mediterrània - Cantàbrica
Amb escales en tots els ports. Sortides tots els dimarts
LINIA REGULAR ENTRE BARCELONA, ALACANT, ORAN, MELILLA, CEUTA, MALAGA I VICEVERSA
Sortides de Barcelona tots els diumenges, a les 8 hores.
Servei comercial entre la Península, Nord d'Africa i Canàries, amb escales a tots els ports de la Mediterrània
Sortides quinzenals
SERVEIS DIARIS ENTRE MALAGA I MELILLA
DELEGACIO DE LA COMPANYIA A TOTS ELS PORTS